

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΓΛΟΥ

ΣΑΡΑΚΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΝΟΥΑΡ

ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

ΠΕΙΞΟΜΕΝΑ

A tribute to the Beatles, the Fab 4.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ Paperback writer

ΕΝΑ You're gonna lose that girl

ΔΥΟ Come together

ΔΥΟΜΙΣΗ I've got a feeling

ΤΡΙΑ She came in through the bathroom window

ΤΕΣΣΕΡΑ Something

ΠΕΝΤΕ Help !

ΕΞΙ The long and winding road

ΕΦΤΑ It's only love

ΟΧΤΩ Do you want to know a secret

ΕΝΝΕΑ Drive my car

ΔΕΚΑ Two of us

ΕΝΤΕΚΑ Ticket to ride

ΑΩΔΕΚΑ Get back

ΕΠΙΛΟΓΟΣ Honey pie

Σάρακας στην τοπική διάλεκτο, στην δυτική τουλάχιστον, είναι το πριόνι, αυτό το εργαλείο που κόβει το ξύλο. Η λέξη προέρχεται προφανώς απ' το "σαράκι" που τρώει το ξύλο κι ως εκ τούτου αυτό το εργαλείο που κάνει στο ξύλο ότι κάνει το σαράκι το λέμε ΣΑΡΑΚΑ

Με μια μεταφορική έννοια, υποτιμητική λίγο, σεξιστική μάλλον αλλά καθαρά περιπαικτική με την λέξη "σάρακα" ο άνδρας εκφράζει την σύζυγό του ή την σύζυγο κάποιου άλλου με σαφή αναφορά σ' αυτό το ξυλοφάγο έντομο.

Προσωπικά, το προτιμώ απ' το Άρπυια, πληθ. Άρπυιες της Ελληνικής Μυθολογίας που χρησιμοποιείται για τον ίδιο λόγο. Το "σάρακας" για μια γυναίκα-σύζυγο το βρίσκω πιο ποιητικό, χαριτωμένο και οπωσδήποτε πιο ανώδυνο.

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΤΑ BYZANTINA

ΕΦΤΑ (7) Βυζαντινά Νουάρ με τον Θεόφιλο Βάρδα, Ιδιωτικό Ντεντέκτιβ στην εποχή του Ιουστινιανού

Τα τρία πρώτα ΑΙΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΦΥΡΑ, 14 ΕΣΠΕΡΙΝΟΙ κι ΕΝΑ ΣΕΝΤΟΥΚΙ μόνα τους και δεμένα στην πρώτη Βυζαντινή Τριλογία

Τα τρία επόμενα Τ' ΑΜΠΕΛΙ, Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΙΟΥ και Η ΧΗΡΑ **μόνον δεμένα** στην Δεύτερη Βυζαντινή Τριλογία.

Το 7ο της σειράς ΝΕΜΕΣΙΣ έχει σχέση με το 2ο.

ΤΟ ΦΑΓΚΟΤΟ σε δύο(2) μέρη μόνα τους και δεμένα σ' ένα ΝΤΑΜΑ ΠΙΚΑ στον χώρο του Φαγκότο μ' ελάχιστες αναφορές σ' αυτό

Όλα τα βιβλία προσφέρονται ΔΩΡΕΑΝ και σε διάφορα φορμά σαν EBOOK στο <https://www.smashwords.com/profile/view/dimitroglouvangelis>

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Paperback writer

Η ίδια ιστοριούλα σε διπλή έκδοση. Μία για Μπριτζ και μία για τις γυναίκες. Και είναι η δεύτερη που θ' αναφερθώ αλλά επειδή ασχολούμαι με το σπορ θα σας χώσω και την πρώτη !

ΜΠΡΙΤΖ

Είναι ένας τύπος που παίζει μπριτζ εδώ και 40 χρόνια αλλά όπως έπαιζε στην αρχή το ίδιο παίζει και τώρα. Δεν έκανε ουδεμία πρόοδο σε διάστημα 40 χρόνων και είναι πολύ κακός, βαρετός σαν συμπαίκτης. Καθαρίζοντας μια παλιά αφρόντιστη αποθήκη στο σπίτι του, βρίσκει ένα πολυκαιρισμένο λυχνάρι και μόλις αρχίζει να το τρίβει... το τζίνι. Σε μπλε συννεφάκι, με σαρίκι και όλα τα γνωστά. "μία και μοναδική χάρη, αφέντη" Το σκέφτεται λιγάκι ο τύπος και μετά πάει και βρίσκει έναν παγκόσμιο Άτλαντα που όταν τον ξεδιπλώνει πάνω στο τραπέζι εμφανίζεται όλος ο κόσμος. " Τις βλέπεις όλες αυτές τις χώρες ;Ε ! αυτό που θέλω είναι υγεία ειρήνη και ευημερία σε όλες τους". Το τζίνι τα 'χασε, ξεροκατάπιε κι άρχισε να κλαίγεται " εγώ ξέρεις ένα φτωχό τζίνι είμαι, δεν είμαι Θεός, δεν μπορώ να κάνω κάτι τέτοιο" και διάφορα "ζήτα μου σε παρακαλώ κάτι άλλο ." Το ξανασκέφτεται ο μπριτζαδόρος και μετά από λίγο του λέει " Θέλω να κερδίζω σε οποιοδήποτε τουρνουά και να παίζω". Και τότε το δύστυχο τζίνι.... Μήπως θα μπορούσαμε να ξαναδούμε εκείνον τον παγκόσμιο Άτλαντα καλύτερα ;

Η ίδια ιστορία με τον μηχανόβιο Άγγελο της Κόλασης πάνω σε μια λαμπερή τσόπερ, με τα μούσια του, τα τατουάζ του και τις νεκροκεφαλές να σταματάει απότομα στην λεωφόρο και να κατεβαίνει να πάρει απ' το χεράκι μια γριούλα να περάσει στο απέναντι πεζοδρόμιο.

- Εύγε σου, νεαρέ. Μια φωνή απ' το υπερπέραν. Εξασφάλισες θέση στον Παράδεισο.
- Θεέ μου !! Υπάρχεις ;; έντρομος αυτός κοιτάζοντας τον ουρανό.
- Και βέβαια υπάρχω, ανόητε, αφού σου μιλάω. Τι χάρη θέλεις να σου κάνω ;

Ο μηχανόβιος Άγγελος της Κολάσεως ζήτησε αυτοκινητόδρομο να ενώσει την Φλόριντα με την Κούβα γιατί πολύ του άρεσε η Κούβα κι ήθελε να την επισκέπτεται όποτε του γουστάρει με την μηχανάρα του. Ο Θεός, με οικολογική ευαισθησία και πολιτικό ενδιαφέρον για την σύνδεση Κούβας-ΗΠΑ, έκανε τον δύσκολο και του είπε να ζητήσει κάτι άλλο, πιο εύκολο.

- Αφού είναι έτσι, τότε θέλω από τώρα και στο εξής να καταλαβαίνω τις γυναίκες.
- Δεν μου λες παιδί μου.... με πόσες λωρίδες τον θέλεις τον αυτοκινητόδρομό σου ; Δύο ή τέσσερις ;;

Με κατηγορούν σαν μισογύνη! Μέγα λάθος, τις αγάπησα παράφορα και συνεχίζω. Αλλά... όπως είναι οι πολιτικοί για τους κωμικούς χιουμορίστες έτσι είναι και για μερικούς σαν κι εμένα τα κορίτσια. Τεράστιο πεδίο για τεράστιες πλάκες. Αλλά ούτε πούστης ούτε μισογύνης είμαι. Μυθιστόρημα Νουάρ χωρίς γυναίκα, δηλητήριο ή αγαπησιάρα δεν υπάρχει. Η γνωστή FEMME FATALE, μοιραία και δηλητηριώδης, μητέρα νοικοκυρά ή αγαπημένη, μήτηρ πάσης κακίας και πάσας μαλακίας. Μόνον για γκόμενες μιλάς, μου λένε. Αφ' ενός έτσι ήτανε μια ζωή κι αφ' ετέρου έχει πολύ μεγάλη πλάκα ! Δια τι να το κρύψωμεν άλλωστε ; Και ότι και να λένε ψυχίατροι, ψυχολόγοι, Φροϋδιστές και διάφοροι άλλοι τσαρλατάνοι, και οι οικονομολόγοι, η ανθρώπινη φύση είναι μια μεταβλητή μείζων και καθόλου προβλέψιμη. Η γυναικεία ανθρώπινη φύση περιλαμβάνεται στον ίδιο κανόνα κι αυτό που έχει παραπάνω είναι το ότι... σέρνει καράβι.

Βάλτε το αυτό επιπλέον στην γενικότερη ανθρώπινη φύση και τότε ίσως δείξετε συμπάθεια για τον μηχανόβιο άγγελο της κολάσεως. Αυτός είναι ίσως κι ο λόγος για το ότι υπάρχουν τόσο πολλά- άπειρα είδη εγκλήματος και κατά συνέπεια τόσοι πολλοί "συγγραφείς" αστυνομικών μυθιστορημάτων που περιγράφουν χαρακτήρες ανθρώπων προσπαθώντας να διαβάσουν κάτι απ' την ανθρώπινη φύση. Είναι ίσως το πιο εύκολο και σύνηθες θέμα της "χαρτόδετης" λογοτεχνίας, κυκλοφορούν τέτοια με ρυθμό 1000 την ημέρα παγκοσμίως. Δεν ανακάλυψα τον τροχό, τέτοια μ' αρέσει να διαβάζω ή να βλέπω στο σινεμά και για τέτοια γράφω. Με όλες τους τις υπερβολές όπως μου υπαγορεύει η φαντασία μου και το γέρικο (άρρωστο) μυαλό μου, αλλά εγώ τελικά... την πλάκα μου κάνω και περνάω την ώρα μου στα γεράματα γιατί όταν ήμουν μικρός δεν άφησα τον πατέρα μου να μου μάθει τα περί ψαρέματος. Τα έμαθε όμως στον αδερφό μου, βρήκε άλλον μαθητή. Γράφω, διαβάζω, βλέπω παλιό σινεμά, ακούω παλιά μουσική και... περιμένω να πεθάνω, τί άλλο μένει ; Ο Μουρακάμι λέει κάπου πως ο θάνατος δεν είναι το αντίθετο της ζωής, αποτελεί μέρος της.

Το βιβλιαράκι που ετοιμάζεστε να διαβάσετε αποτίνει ένα φόρο τιμής στην μνήμη του παλιόφιλου και πρόωρα χαμένου Αντώνη Μπαλωμενάκη που ήταν απ' τους πρώτους που μου συμπαραστάθηκαν όταν άνοιξα το Φαγκότο. Ο μύθος είναι από δική μου προσωπική εμπειρία στην Εσπερία, πολύ μικρότερου εγκληματικού βαθμού, και τα ονόματα των πρωταγωνιστών έχουν ΣΚΟΠΙΜΩΣ τροποποιηθεί προς την τοπική ρίζα _ άκης απ' το Γαλλικό τους. Η καλύτερη συμβουλή που άκουσα πριν μπω στην περιπέτεια και το ταξίδι του γραψίματος ήταν " ξεκίνα να γράφεις τα προσωπικά σου βιώματα και βάλε μέσα τα μπαχαρικά για νοστιμιά " Τα δικά μου μπαχαρικά είναι θυμός και οργή. Γράφω γιατί μεγάλωσα πια και δεν μπορώ να φωνάζω. Σήμερα, έχουμε συμφωνήσει όλοι οι πολιτισμένοι ν' απορρίψουμε την βία, εκδίκηση, νέμεση, φανατισμό και μίσος. Αλλά μας διαφεύγει ότι προερχόμαστε από κάπου, και στο αίμα μας ίσως ακόμα να υπάρχουν ψήγματα, όπου όλα αυτά ήταν θέμα καθημερινότητας κι επιβίωσης. Βυζάντιο, Τουρκοκρατία, πρώτος-δεύτερος παγκόσμιος, εμφύλιος και χούντα... όλο και κάτι θα έχουν αφήσει μες το αίμα μας.

ΕΝΑ

[You're gonna lose that girl](#)

Τίποτα δεν έδειχνε απ' το πρωί ότι αυτή η βροχερή μέρα του Νοέμβρη θα εξελιχθεί έτσι. Το καλοκαιράκι είχε φύγει και μαζί μ ' αυτό κι οι τουρίστες, η πολιτεία είχε μπει σε χειμερινούς ρυθμούς, πολλά εποχιακά μαγαζιά και στέκια είχαν κλείσει, τα καφεενεία είχαν αυξήσει την πελατεία τους όπως και τα κωλάδικα. Αν και ο "Θανάσης" και το μουνί δεν γνώριζαν καλοκαιρινές πείνες, πάντα δούλευαν καλά, χειμώνα καλοκαίρι. Εγώ έκανα ένα 15μερο ταξιδάκι στο Παρίσι με την Τιτή όπου φάνηκε πλέον πεντακάθαρα ότι αυτή η σχέση δεν μπορούσε να πάει πιο πέρα και καλύτερα από μακριά κι αγαπημένοι κι ο καθένας την ζωούλα του και βρισκόμουν σε περίοδο αναμονής και σκέψης για το εάν θα έκανα κι άλλο ταξιδάκι στις Ευρώπες τον χειμώνα σόλο αυτήν την φορά. Έπαιζα και μπριτζ στο κλαμπ κάπου-κάπου προς μεγάλη ικανοποίηση του Παπαδάκη. Κατά το μεσημεράκι και όταν οι βίδες ογκρατέν με ζαμπόν

και ροκφόρ ήταν ήδη στον φούρνο κι ο Γάτος που τις είχε μυρίσει είχε αρχίσει να γλείφεται χτύπησε το τηλέφωνο.

- Ο κ. Βάρδας ;
- Ο ίδιος
- Μήπως θα μπορούσα να σας δω ; είμαι ακριβώς απ' έξω.
- Στην βροχή ;;;
- Κρατάω ομπρέλα.

Με το τηλέφωνο στο χέρι άνοιξα την πόρτα και όντως απ' έξω ήταν μια ψηλή κομψή και καλοντυμένη σαραντάρα μ' ένα τηλέφωνο στο ένα χέρι και μια ομπρέλα στο άλλο.

- Συγνώμη για την είσοδο αλλά φοβήθηκα μην ενοχλήσω αν χτύπαγα αμέσως την πόρτα.

Ο κ. Μπαλωμενάκης μου σύστησε να τηλεφωνήσω πριν έρθω αλλά... επείγομαι.

- Τι κάνει αυτή η ψυχή ; Καιρό έχω να τον δω.
- Ασκεί την δικηγορία απ' ότι ξέρω και μάλλον ετοιμάζεται να κατέβει στην πολιτική.
- Το είχε απ' τα μικράτα του. Και γιατί σας σύστησε να με δείτε μαντάμ... ;
- Δημητρίου. Πασχαλιά Δημητρίου λέγομαι και είμαι σύζυγος του Λέλη.
- Του Λέλη-Λευτέρη Δημητρίου που παίζει μπριτζ;
- Ακριβώς αλλά με μια ένσταση. Το Λέλης, ξεφεύγει απ' τα τοπικά και είναι απ' το

Βαγγέλης που το ξέρουν λίγοι. Για όλους είναι Λέλης και γι' αυτούς που δεν το ξέρουν Λευτέρης. Εσείς τώρα το ξέρετε.

- Τον έχω χάσει, ομολογώ αλλά έχω πολύ καιρό να πάω στο μπριτζ. Τι κάνει ο φίλτατος Λέλης ;

- Είναι στην φυλακή. Αυτός είναι και ο λόγος που βρίσκομαι εδώ.
- Να σας προσφέρω έναν καφέ ή κάτι άλλο και να μου τα πείτε με την ησυχία σας.
- ..Ναι, ευχαριστώ και χωρίς τυπικότητες. Στον ενικό. Πασχαλιά με λένε, μόνον ο άνδρας

μου με λέει Πασκάλ

Πάντα υπάρχει καφές στο θερμός όταν είμαι μέσα και την σέρβιρα. Με λίγο γάλα και χωρίς ζάχαρη. Ήταν ψηλή, αρκετά ψηλή, ψηλότερη και από μένα και απ' τον Λέλη.

- Πριν σου πω την ιστορία μου κ. Βάρδα... πως είναι τ' όνομά σου;
- ..Βάρδας χωρίς το κύριε προς το παρόν.
- Σύμφωνα. Πριν λοιπόν σου πω την ιστορία μου, πες μου τι ξέρεις για τον άνδρα μου.
- Εκτός απ' τ' ότι δουλεύει στην Τράπεζα της Ελλάδος και παίζει μπριτζ, τίποτα! Για το

μπριτζ μπορώ να σου πω ότι είναι ...ριψοκίνδυνος παίκτης αλλά όχι καουμποί. Ορμάει αλλά δεν παίζει μπουινές στο μαχαίρι. Δεν έχουμε παίξει ποτέ συμπαίκτες.

- Και στην ζωή του έτσι είναι. Τι άλλο ; δεν έχεις ακούσει φήμες ;
- Και να έχω ακούσει αγαπητή Πασχαλιά, δεν θα τις συζητήσω με την γυναίκα του.
- Έχει δίκιο ο Μπαλωμένος, μπορώ να σ' εμπιστευτώ.
- Γιατί δεν μου τα λες απ' την αρχή ;
- Για το τυπικό βρίσκομαι εδώ, Βάρδα. Να σε προσλάβω και να υπογράψω το συμβόλαιο

πρόσληψης και την εξουσιοδότηση για τον κ. Μπαλωμενάκη. Με αυτόν θα πεις τις λεπτομέρειες. Ο άνδρας μου είναι κρατούμενος για φόνο, του κερατά συζύγου μιας μαιτρέσας του... μην εκπλήσσεσαι Βάρδα, το ξέρω ότι ο άνδρας μου ξενογαμεί κι ας μην μου το είπες εσύ από διακριτικότητα. Όλα τα στοιχεία που έχει η αστυνομία τον παρουσιάζουν ένοχο αλλά εγώ είμαι σίγουρη πως είναι αθώος. Έχω κάτι οικονομίες στην άκρη και θα στις διαθέσω όλες για να βρεις την αλήθεια ακόμη κι αν πέφτω έξω. Όταν μου το είπε σε τ' α τ' α που είχαμε τον πίστεψα. Αλλά αρνείται πεισματικά να μιλήσει. Ο κ. Μπαλωμενάκης θα σου τα εξηγήσει καλύτερα.

- Δεν θα ήταν καλύτερα να μιλήσω πρώτα με τον Αντώνη πριν δεχτώ, Πασχαλιά;
-..Δεν βλέπω τον λόγο. Ενεργείς για λογαριασμό μου και διαφυλάττεις τα συμφέροντά μου. Αυτό το χαρτί θα υπογράψουμε κι όσο για την αμοιβή σου... βάλε ότι ποσόν νομίζεις. Αν χρειαστεί, θα πουλήσω και το σπίτι αν είναι αθώος.

- Εντάξει τότε. Να ετοιμάσω τα χαρτιά... και να βγάλω αυτό απ' τον φούρνο πριν καεί εντελώς.

- Μυρίζει υπέροχα. Μαγειρεύεις βλέπω.

- Έχω ένα γαστρίμαργικά πολύ απαιτητικό Γάτο. Να τος κατά φωνή.

Το μύρισε το φουρνιστό το αιλουροειδές. Η Πασχαλιά ήταν πολύ θλιμμένη για ν' αρχίσει χαριτωμενιές με τον Γάτο και τον αγνόησε. Με έτρωγε η περιέργεια. Όταν έγιναν τα χαρτιά και περίμενα να κρυσταλλώσει λίγο το φουρνιστό, τηλεφώνησα στον Αντώνη.

- Τι μου σκάρωσες πάλι βρε μπαγαμπόντη;

- Μην τα ρωτάς, Βάρδα. Θα περάσω να σε δω. Είσαι ακόμα σ' εκείνο το σπίτι στα Ταμπακαριά που μας κάλεσες όταν πρωτομπήκες ;

- Στο ίδιο ακριβώς.

- Θα κλείσω το γραφείο στις 8 και θα περάσω να τα πούμε.

- Κράτα και καναδυό πίτσες για παρέα. Θα βάλω εγώ το κρασί.

- Καλοζωάκιας πάντα, Βάρδα. Καλοζωάκιας. Έγινε ρε φίλε, τα λέμε το βραδάκι.

Δεν είχα παρά να περιμένω. Έβαλα το δικό μου σ' ένα πιάτο και του Γάτου στο μπολ του, νιαούρισε επειδή ήταν ακόμα ζεστό αλλά τον έγραψα. Αν δεν τα ήθελε ακόμα ζεστά, θα 'πρεπε να περιμένει. Άνοιξα και μια παγωμένη μπουρίτσα κι έβαλα αυτόν τον μαύρο σαξοφωνίστα με τα γαλανά μάτια να παίζει. [Τον Ντέξτερ Γκόρντον](#) ... ρε άσχετοι.

Ο Μπαλωμένος κατέφθασε στις 8 και δέκα με σακάκι, γραβάτα, δερμάτινη τσάντα και δυο πίτσες στα χέρια. Είχα ανοίξει ένα κτήμα Μπουτάρη ξινόμαυρο να πάρει αέρα σε μια καράφα και όταν ηρεμήσαμε με τις πίτσες στην θέση τους και το μισό κρασί καταναλωμένο, άναψα τσιγάρο προς μεγάλη του δυσαρέσκεια αλλά στο σπίτι μου ήμουνα. Από τότε που τον γνώρισα πριν κάμποσα χρόνια, πάντα κάπνιζα σαν φουγάρο, γιατί ν' αλλάξω τώρα που μεγαλώσαμε λίγο, όχι πολύ.

- Είναι καμένος, Βάρδα. Και όχι επειδή το έκανε αλλά για λόγους αντρικούς δεν μαρτυράει το άλλοθι του. Τρέχα γύρευε. Εγώ υποψιάζομαι πως ήταν με γκόμενα που είναι γνωστή και την καλύπτει. Προτιμάει ο παπάρας να πάει φυλακή παρά να την δώσει. Το έχεις δει το Αμερικαν ζιγκολό ; Κάπως έτσι.

- Πες την μου όλη την ιστορία ρε φίλε.

-..Ο Δημητρίου είναι γκομενιάρης, αυτό το ξέρουν κι οι πέτρες, ακόμα κι η γυναίκα του όπως κατάλαβα. Εκτός τράπεζας έχει ένα πάρεργο δυο φορές την εβδομάδα, παραδίδει μαθήματα Αγγλικών για ενήλικους στο Εμπορικό Επιμελητήριο, έχει δίπλωμα Προφίσιενσι και επάρκεια του υπουργείου Παιδείας. Από εκεί, την τάξη των Αγγλικών του, έβγαλε μια γκόμενα, την κυρία Ιζαμπώ Φουστενάκη κι αν αυτό δεν σου λέει την πρώην δεσποινίδα Ιζαμπώ Λαυρεντάκη.

- Της γνωστής οικογένειας, υποθέτω.

- Ακριβώς αλλά μην βιάζεσαι. Η Ιζαμπώ παντρεύτηκε έναν χωριάτη, Φίλιππο Φουστενάκη, μηχανικό αυτοκινήτων με φήμη πολύ καλού μάστορα αλλά που δουλεύει ακόμα υπάλληλος, 30 χρόνια τώρα, στο συνεργείο του Ναζάκη στον Σουδιανό δρόμο.

- Δεν είναι μόνον συνεργείο αυτό ρε. Εργοτάξιο πολλών δραστηριοτήτων είναι.

- Δεν χρειάζεσαι λεπτομέρειες, καλώς. Ακριβώς έξω απ' αυτό το συνεργείο, εγώ έτσι το λέω, ο Φουστενάκης σκοτώθηκε χτυπημένος απ' το αυτοκίνητο του Δημητρίου και πέθανε ακαριαία, το αυτοκίνητο βρέθηκε παρατημένο πέντε χιλιόμετρα μακρύτερα σ' έναν καρόδρομο . ο Δημητρίου παρουσιάστηκε στη αστυνομία 4-5 ώρες αργότερα για να καταγγείλει την κλοπή του αυτοκινήτου του και οι μπάτσοι έβαλαν τα γέλια πρώτα κι έπειτα τον συνέλαβαν για φόνο.

- Μόνον ένας μαλάκας θα το έκανε αυτό και τον Δημητρίου δεν τον έχω κόψει σαν τέτοιο

- Αυτό μ' έκανε να τον αναλάβω όταν με πλησίασε ή γυναίκα του και το 'χω μετανιώσει.

- Γιατί ρε σύντεκνε ;

-..Επειδή ΕΙΝΑΙ μαλάκας. Πρώτον, δεν θέλει νομική εκπροσώπηση, δεν τον ενδιαφέρει να κάνει έφεση και δεν λέει τίποτα. Άρες μάρες κουκουνάρες για το που ήτανε κι από που του κλέψανε τ' αυτοκίνητο. Δίνει εντελώς ανακόλουθες πληροφορίες που δεν επαληθεύονται φυσικά και ούτε σ' εμένα λέει τι έγινε. Προτιμάει, είναι βέβαιος, ότι θα πάει φυλακή. Η γυναίκα του με παρακάλεσε, μόνον σ' αυτήν είπε ότι δεν το έκανε χωρίς άλλες λεπτομέρειες και σε κανέναν άλλον. Ούτε σε μένα ! Τούρκικο αγύριγο κεφάλι.

- Γιατί δεν τον παρατάς, τον μαλάκα ;

- Πρώτον διότι λυπάμαι την γυναίκα του που είναι κυρία και με παρακάλεσε και δεύτερον για λόγους ηθικής. Δεν μπορώ ν' αφήσω να πάει φυλακή ένας αθώος.

- Έλα ρε, δικαιοσύνη και ηθική είναι ασύμβατες έννοιες.

- Δικηγόρος είμαι, Βάρδα. Το ξέχασες ;

- Σκατά δικηγόρος είσαι. Ο Μπαλωμένος είσαι κι αυτούς στο συνάφι σου τους ξέρεις καλύτερα από μένα. Φίλους δικηγόρους δεν έχω και ούτε πρόκειται αλλά εσύ... τα 'παμε, δεν είσαι δικηγόρος, είσαι ο Μπαλωμένος. Τι θέλεις να κάνω;

- Ότι μπορείς. Εγώ έχω καταλήξει στ' ότι είναι καμένος και η υπεράσπισή μου θα είναι ψυχολογικές ασυναρτησίες για να έχει μειωμένη ποινή αν και ο Καβαφάκης είναι άτεγκτος.

- Αυτός ο καριόλης είναι εισαγγελέας ;

-.. Ναι, κι ούτε ν' ακούσει για περιορισμούς κι ελευθερία μέχρι την δίκη. Προφυλακιστέος μέχρι να δικαστεί.

- Έχω τις άκρες μου με τους μπάτσους αλλά μήπως ξέρεις ποιος έχει αναλάβει την υπόθεση;

- Ποια θες να πεις. Η Ντεμανζάκη. Η πλακομουνού.

- Αντώνη !!!!! Πως μιλάς έτσι για τις μειονότητες ;

-..Η λέξη σε πείραζε ή το αντικείμενο ; Το αλλάζω. Λεσβία ή ομοφυλόφιλος, τι προτιμάς;

- Το πιπεροτρίφτρα ρε φίλε. Άντε να το τελειώσουμε το μπουκαλάκι. Κερνάω ποτό στο Φαγκότο μετά.

- Μόνος σου, Βάρδα. Μερικοί από μας ξυπνάνε νωρίς το πρωί. Να με κρατάς ενήμερο.

- Θα μου κανονίσεις συνάντηση με τον Δημητρίου ή να βρω την άκρη μόνος μου;

- Ρε δεν θέλει να με ξαναδεί σου λέω! Αν κολλήσεις πες μου να δω πως θα μπορέσω να το κανονίσω.

- Έχω μέσο ρε Αντώνη. Ο αρχηγός της αστυνομίας είναι συμπαίκτης μου στο μπριτζ. Θα το ξεκινήσω από κει.

Ο Μπαλωμένος έφυγε σκεπτικός κι εγώ δεν βγήκα για ποτό. Το έβαλα να το πιάω μόνος με τον Γάτο στα γόνατα καπνίζοντας. Στριφογύριζα τα γεγονότα στο μυαλό μου και δεν έβγαινε άκρη. Τον ήξερα όμως τον Δημητρίου, όχι καλά αλλά απ' αυτά που είχα ακούσει κι απ' το μπριτζ που έπαιζε... μόνον για μαλάκας δεν πέραγα. Πολλά άλλα, αποδεκτά ή απορριπτέα ίσως αλλά ...

μαλάκας δεν ήτανε. Το τί δουλειά είχε ξεβράκωτος μέσα σ' ένα μποστάνι με αγγούρια έπρεπε να το ψάξω.

ΔΥΟ

Come together

Όλη μέρα τρεχαλητό σε βίζιτες, καφέδες, τσιγάρα κι ενδιαφέροντες άνθρωποι. Αυτά που έμαθα συνοψίζονται ως ακολούθως.

Η οικογένεια των κοτζαμπάσηδων Λαυρεντάκη κρατούσε απ' την ενετοκρατία. Από εκεί προερχόταν και το Ιζαμπώ που πήγαινε από γιαγιά σε γιαγιά και από Ισαβέλλα κατέληξε Ιζαμπώ. Δεν κατάφερα να το συνδυάσω με τον Άγγελο Τερζάκη, πλούσιοι κτηματίες και κοτζαμπάσηδες ήτανε, χωριάτες τσούγκροι όχι διανοούμενοι. Κάπου θα το άκουσαν, αριστοκρατικό και Γαλλικευμένο τους φάνταζε, οι Ισαβέλλες γίνανε Ιζαμπώ απ' την γιαγιά της λεγάμενης. Με τον καιρό, η οικογένεια έχασε την αίγλη της, και τα πλούτη της, μονάχα παλιοί και ψαγμένοι ήξεραν την ιστορία της, ο γέρο-Λαυρεντάκης όταν πέθανε είχε τρία παιδιά, δυο αγόρια ατίθασα κι αγριεμένα και την Ιζαμπώ, το καλό παράδειγμα θεοσεβούς θυγατέρας. Για να την ανταμείψει ο γέρος της άφησε τα λιόδεντρα πάνω στα κατσάβραχα και στους γιούς, για να τους τιμωρήσει άφησε την αμμούτσα. Τα λιόδεντρα στα κατσάβραχα έμειναν πάντα τα ίδια, έτσι για να θυμίζουν στην Ιζαμπώ ότι ήτανε χωριάτα, και η αμμούτσα απέκτησε αξία εκατομμυρίων και οι δυο ανεπρόκοποι κατέληξαν τρανοί ξενοδόχοι πάνω στο κύμα με τις επιχορηγήσεις πάρε κόσμε τσάμπα λεφτά για τουριστική ανάκαμψη - σάμπως δικά μας είναι, η Ευρώπη τα δίνει, μαζί τα φάγαμε... τα ξέρετε- αλλά έτσι κακοκέφαλοι και κουμαρτζήδες που ήτανε είχαν καταφέρει να βγουν χρεωμένοι και οι τράπεζες ήταν στο τσακ να τους τα πάρουν τα ξενοδοχεία. Η Ιζαμπώ απ' την άλλη, έγινε λογίστρια επειδή της άρεσαν οι αριθμοί και νωρίς παντρεύτηκε τον πρώτο που της την έπεσε και δεν ήταν άλλος απ' τον γιό του παππά, καλόκαρδο αλλά χαζοχαρούμενο που η μοναδική του χαρά ήτανε να λύνει και να δένει το ραδιόφωνο της μάνας του όταν δεν άκουγε "Πικρή μικρή μου αγάπη" και τον Λαμπίρη και μεγαλώνοντας έγινε μηχανικός αυτοκινήτων. Χρόνια υπάλληλος στο συνεργείο του Ναζάκη που από συνεργείο ξεκίνησε κι έγινε αυτοκρατορία αλλά αυτός, ο Φουστενάκης, παρ' όλο που έπιαναν τα χέρια του ποτέ δεν τόλμησε να φύγει για να κάνει κάτι δικό του. Ταιριάζανε μια χαρά τα δυο χαϊβάνια. Το τελευταίο φρούτο της Ιζαμπούς- άκλιτο πρέπει να είναι αλλά... - ήταν να μάθει Αγγλικά στα πενήντα της επειδή όταν ήταν μικρή τα μισούσε αλλά τώρα ήταν απαραίτητα. Απ' την Χαρούλα στο Επιμελητήριο κατάφερα να τσιμπήσω μια λίστα με τα ονόματα των μαθητών του Δημητρίου. Αυτά έκανα όλο το πρωί και τ' απόγευμα είχα μπριτζ με τον Παπαδάκη που ξεπλάγην με το τηλεφώνημα αλλά με χαρά δέχτηκε να είναι συμπαίκτης μου όπως πάντα.

Στο μπριτζ, όταν παίζεις βιαστικά χωρίς να πολυσκέφτεσαι μπορεί να κάνεις τον μάγκα αλλά κάνεις και πολλές μαλακίες στο παιχνίδι που τις βλέπεις στο τέλος όταν βγαίνει η βαθμολογία. Εγώ δεν είχα πάει για μπριτζ, για δουλειά είχα πάει και αφ' ενός διάλεξα θέση Ανατολή-Δύση για ν' αλλάζουμε τραπέζι μετά από τρία χέρια και αυτά τα έπαιζα γρήγορα για να έχω περισσότερο χρόνο ιδιαίτερος με τον Παπαδάκη στο κάθε διάλειμμα-αλλαγή τραπέζιού. Δεν ήταν βλάκας, το κατάλαβε.

- Δεν μας βλέπω να κερδίζουμε το τουρνουά σήμερα, Βάρδα.
- Σκοτούρες, αρχηγέ. Πολλές σκοτούρες.
- Απ' το πρώτο τραπέζι κατάλαβα πως με ήθελες για δουλειά και δεν ήθελες να περάσεις απ' το γραφείο αλλά σου τα συγχωρώ όλα κι έχω τους λόγους μου. Λέγε τι ψάχνεις;

- Την υπόθεση Δημητρίου, αρχηγέ. Ότι μπορείς να μου πεις.
 - Η Ντεμανζάκη που την έχει αναλάβει μου είπε πως είναι βράχος ακλόνητος.
 - Εγώ πάλι δεν είμαι και τόσο βέβαιος. Τον ξέρεις τον Δημητρίου. Τον θεωρείς άξιο για κάτι τέτοιο;
 - Στην δουλειά που κάνω, Βάρδα δεν μπαίνουν συναισθηματισμοί. Μόνον στοιχεία κι αποδείξεις. Και όλα συνηγορούν ότι αυτός το έκανε και θα καταδικαστεί.
 - Φιλικά και απολύτως εχέμυθα, αρχηγέ, μπορείς να μου πεις λεπτομέρειες ;
 - Επισήμως, όχι, θα πρέπει να σε παραπέμπσω στην Ντεμανζάκη αλλά απ' αυτήν δεν θα πάρεις κουβέντα, είναι τυπικότατη και πάει με τους κανονισμούς. Σκληρή αστυνομικός με ακραίες θέσεις κατά και ρους αλλά πολύ αποτελεσματική. Η προσωπική της ζωή μας είναι αδιάφορη.
 - Κι ανεπισήμως ; Φόρεσα το πιο γοητευτικό κι ακαταμάχητο χαμόγέλό μου.
 - Χωρίς πολλές λεπτομέρειες. Το θύμα πέθανε επί τόπου. Το αυτοκίνητο που βρέθηκε ήταν γεμάτο στοιχεία, σημάδι τρακαρίσματος, αίματα με γενετικό υλικό, μαρτυρία διερχομένου κι αποτυπώματα και δεν υπάρχει ουδεμία αμφιβολία πάνω σ' αυτά. Ακλόνητα. Η συμπεριφορά του δράστη στην ανάκριση και την εξακρίβωση, και για να στο πω πριν το ρωτήσεις, τα έλεγξα αυτοπροσώπως όλα που μου προσκόμισε η Ντεμανζάκη, έγγραφα και μαγνητοταινίες, είναι σαν ομολογία μ' έμμεσο τρόπο. Μπορεί να μην λέει ξεκάθαρα Ναι, εγώ τον σκότωσα, αλλά με όλες αυτές τις ανακολουθίες και τα ψέματα μικρού παιδιού που μας ξεφούρνισε είναι σαν να τ' ομολογεί. Αυτό άλλωστε πιστεύει κι ο Εισαγγελέας και έχει διατάξει την προφυλάκισή του.
 - Η δική μου η ένσταση είναι εκεί που είπες ψέματα μικρού παιδιού, αρχηγέ. Συν το γεγονός πως σαν μαλάκας εμφανίστηκε να δηλώσει κλοπή του αυτοκινήτου. Δεν πιστεύω να τον θεωρείς τόσο ηλίθιο τον Δημητρίου απ' το λίγο που τον γνωρίζουμε.
 - Τα στοιχεία, Βάρδα, τα στοιχεία. Τίποτα άλλο. Ότι αφορά την ανθρώπινη φύση μου είναι αδιάφορο.
 - Θα μου κανονίσεις να τον συναντήσω ιδιαιτέρως ;
 - Αδύνατον! Δυο φορές αδύνατον αν περάσεις απ' την Ντεμανζάκη. Βάλε τον δικηγόρο του να σε συνοδεύσει.
 - Κι εγώ που νόμιζα πως ήμασταν φίλοι, αρχηγέ.
 - Βάρδα είσαι κωλόπαιδο και εκμεταλλεύεσαι την αδυναμία που σου 'χω. Έλα να με πάρεις απ' το σπίτι μου το βράδυ στις 9 και τσιμουδιά σε κανέναν.
 - Πάμε τώρα να παίξουμε τις τελευταίες τρεις και να κάνουμε τρία 100% να καλύψουμε το χαμένο έδαφος.
- Χαμογέλασε πλατιά αλλά τρία 100% δεν κάναμε. Αλλά ούτε τελευταίοι στην βαθμολογία τελειώσαμε, τέταρτοι. Κάτι που για τον Παπαδάκη ήταν σαν τελευταίο επειδή τον πρώτο πάντοτε θυμόνται, τους επόμενους ποτέ. Εσείς θυμάστε ποιος ήταν δεύτερος μετά τον Μπολτ στο κατοστάρι ;
- Απ' την λίστα που μου έδωσε η Χαρούλα με τους μαθητές του Δημητρίου διάλεξα τον Νεκτάριο που είχε ένα μαγαζάκι με είδη θαλάσσης και γυαλιά ηλίου μαϊμού στη παλιά Πόλη και τον είχα συναντήσει μερικές φορές στο Φαγκότο. Αργά το απόγευμα ήτανε αλλά τα μαγαζιά ακόμα ανοιχτά και πέρασα να τον δω.
- Μπα, ο Φαγκότος! Πως κι από δω; Γιατί το πούλησες, ρε ;
 - Πάλι τυρί. Άντε να δούμε πότε θα τελειώσει.
 - Κάτι θέλω να σε ρωτήσω, ρε φίλε. Σχετικά με τ' αγγλικά που κάνεις στο Επιμελητήριο.

Ο Νεκτάριος δεν είχε ιδέα για το έγκλημα και την φυλάκιση του Δημητρίου και δεν τον ενημέρωσα.

- Ε, δεν τα μιλάμε όλοι όπως εσύ ρε Φαγκότε.
- Ρε Νεκτάριε, αυτή η Ιζαμπώ, τι μπουζούκι βαράει ;
- Γουστάρεις κι εσύ τις ΜΙΛΦ μπαγάσα, ε ; Δεν παίζει αυτή. Την έχει δαγκώσει με τον προφέσορα αλλά είναι παντρεμένος.
- Κι οι παντρεμένοι δεν έχουν ψυχή, ρε Νέκταρ ; Δεν ξενογαμούνε ;
- Δεν κατάλαβα κάτι. Ο προφέσορας είναι πολύ σοβαρός. Λέει τα καλαμπούρια του με τα υπονοούμενά του αλλά όχι με στόχο. Ίδιος είναι με όλους.
- Κι αν σου έλεγα πως ο προφέσορας την φυστίκωνε την ψηλομύτα τι θα έλεγες ;
- Για σαν τον μάγκα θα έλεγα γιατί κι εγώ θα το 'θελα. Η Ιζαμπώ κρατιέται περίφημα στην ηλικία της. Τι περιμένες να πω; Αλλά χλωμό μου φαίνεται. Πολύ χαμηλοβλεπούσα και ντροπαλή είναι αυτή
- Και για το σιγανό ποτάμι δεν έχεις ακούσει ποτέ. Τι άλλο ξέρεις γι' αυτήν ;
- Απολύτως τίποτα. Ο προφέσορας αν θες να μάθεις ήταν τύπος και υπογραμμός. Όχι μόνον μ' αυτήν αλλά και με τις άλλες στην τάξη. Τζέντλεμαν.
- Για έξω απ' την τάξη έχεις ακούσει τίποτα γι' αυτόν ;
- Όχι κάτι συγκεκριμένο. Λένε ότι είναι γκομενιάρης.
- Καμιά άλλη ερωμένη ξέρεις να είχε ;
- Δεν ξέρω ρε Βάρδα αλλά και να 'ξερα... μεταξύ ανδρών δεν τα λέμε αυτά. Το ίδιο θα έλεγα και για τις δικές σου.
- Τα έκοψα αυτά Νέκταρ μετά το Φαγκότο.
- Ναι, όπως έκοψε η πουτάνα το γαμίσι.

Είχα καιρό μέχρι τις 9 που θα πήγαινα στου Παπαδάκη και πετάχτηκα μήπως βρω την Σοφία, μια μικροβιολόγο πονεμένη ιστορία που είχαμε χωρίσει σαν φίλη και τώρα ήταν παντρεμένη με δυο παιδιά. Τυχερός ήμουν, η Σοφία δούλευε μέχρι αργά

- ..Δεν το πιστεύω!! Τι γυρεύεις εσύ εδώ ?
- Αν το βλέπεις περίεργα κάνεις λάθος, σε προειδοποιώ.
- Έλα βρε, σε πειράζω. Μα γιατί το πούλησες, καλέ ;
- Σοφούλα, το παρελθόν το έχουμε και οι δυο διαγράψει. Για δουλειά ήρθα, πληροφορίες μαζεύω.
- Μπα ; Και πού κολλάω εγώ ;
- Στην τάξη των Αγγλικών του Δημητρίου στο Επιμελητήριο.
- Ένοχη κύριε πρόεδρε. Και η ποινή μου ;
- Για λόγους που δεν μπορώ να σου εξηγήσω μ' ενδιαφέρει να μάθω για την Ιζαμπώ. Και δεν νομίζω να υπάρχουν πολλές στην πόλη.
- Καλέ αυτή είναι φίλη μου. Εκτός από συμμαθήτριες στ' αγγλικά μιλάμε και στο τηλέφωνο μερικές φορές. Ξέρεις από ποια οικογένεια κατάγεται ;
- Ξέρω αλλά δεν είναι αυτό. Για την προσωπική της ζωή τι ξέρεις.
- Πολλά αλλά ... είναι αδιάκριτα.
- Έλα ρε Σοφούλα τώρα, μεταξύ μας ήμαστε κι από επαγγελματικό ήθος δεν φανερώνω ποτέ τις πηγές μου.
- Από που είναι η οικογένεια Λαυρεντάκη ;
- Απ' τον Σταλό.
- Κι εγώ ;

- Που να ξέρω ρε Σοφία, γιατί με βασανίζεις ;;
- Εγώ κατάγομαι απ' τον Γαλατά και με την Λαυρεντάκη ήμασταν συμμαθήτριες.
- Την αδιακρισία δεν βλέπω ακόμα.
- Από τότε η Ιζαμπώ ήτανε μυξοπαρθένα αλλά με τις παρέες που έκανε... την βλέπαμε λεσβία.
- Παρέες ; Τι παρέες ;
- Η Ιζαμπώ ήτανε τότε κολλητή με την Ντεμανζάκη που την χάσαμε ξαφνικά στο Λύκειο και την είχε πέσει σε όλες μας. Είχα δοκιμάσει κι εγώ αν θες να μάθεις.
- Δηλαδή ; Τι είχες δοκιμάσει ;
- Φιληθήκαμε με τις γλώσσες με την Ντεμανζάκη αλλά μόλις πήγε να μου βάλει χέρι αρνήθηκα την συνέχεια. Κάπου αηδίασα.
- Αυτή η Ντεμανζάκη από τότε το έτριβε το πιπέρι ;
- Αλεύρι σκόνη το έκανε. Αλλά απ' το Λύκειο Γαλατά δεν έβγαλε γκόμενα. Για την Λαυρεντάκη όμως... δεν παίρνω όρκο.
- Κι αν σου ζητούσα να μαντέψεις ;;
- Θα σου έλεγα ότι την Λαυρεντάκη την ξεπαρθένεψε λεσβία. Το τί βρήκε ο άνδρας της την πρώτη νύχτα, ρώτα τον ίδιο.
- Δεν θα μου πει. Είναι μουγγός.
- Τι λες ρε βλαμμένο ; Μια χαρά είναι ο άνθρωπος και είναι μηχανικός αυτοκινήτων στου Ναζάκη.
- Ήτανε. Τώρα αλλάζει λάδια στον Άγιο Πέτρο.
- Έλα !! πέθανε ;; Η Ιζαμπώ είναι χήρα ;
- Λίγο, όχι πολύ.
- Αυτή η Ντεμανζάκη που βρίσκεται τώρα ;
- Ιδέαν δεν έχω. Μετακόμισε στην Αθήνα στην τελευταία τάξη του Λυκείου. Για σπουδές δεν την βλέπω. Για κανένα αντρικό επάγγελμα την βλέπω. Οικοδόμος μπετατζού ας πούμε.
- Δεν έπεσες μακριά. Μπατσίνα είναι και κρατάει μπιστόλι. Στην τάξη των αγγλικών, τι σχέση είχε με τον Δημητρίου ; Είδε κάτι το κοφτερό ματάκι σου ;
- Τίποτα έγκυρο. Μόνον από γυναικεία διαίσθηση και συνφραζόμενα. Ντροπαλή και μυξοπαρθένα, αν δεν ήμουνα αυτή που είμαι θα πίστευα πως ο μοναδικός άνδρας που έχει πάει είναι ο άνδρας της και ήταν παρθένα όταν παντρεύτηκε. Εκτός κι αν την είχε ξεπαρθενέψει η άλλη με δάχτυλο. Αυτό δείχνει κι αυτό φαίνεται μ' αυτά που λέει αλλά εγώ που είμαι παλιά σουσουράδα δεν τα καταπίνω. Αλλά πάλι, μπορεί και να κάνω λάθος, δεν ξέρω.
- Με τον Δημητρίου πως τα πάτε ;
- Πολύ καλός δάσκαλος αλλά σαν άντρας, εμένα μου είναι αχώνευτος. Δεν θα έλεγα το ίδιο και για την Ιζαμπώ πάντως όσο παράξενο κι αν μου φαίνεται.
- Τί σου φαίνεται παράξενο ρε Σοφούλα ; Με το τσιγκέλι στα βγάζω.
- Ρε Βάρδα, θυμάσαι πως ήμασταν όταν ήμασταν 16 χρονών ερωτευμένοι ; Να, έτσι. Η κυρία τον κοιτάζει και κρέμεται απ' το στόμα του και όταν της μιλάει κοκκινίζει. Σαν ερωτευμένη κορασίδα 16 χρονών! Εσύ δεν το βρίσκεις παράξενο ;
- .. Αρκετά, ομολογώ. Κι από ζουμί ; Έχει ζουμί η ιστορία ;
- Αν εννοείς αυτό που εννοώ, δεν έχω ιδέα. Αν μου ζητήσεις να μαντέψω, χωρίς να βάλω το χέρι μου στην φωτιά λέω πως ναι. Και το υποψιάζομαι τρικούβεργο.
- Αν σου πω ότι δεν κινδυνεύει το χέρι σου στη φωτιά, θα το κρατήσεις μυστικό;
- Τσάμπα ;
- Χέσε με ρε Σοφούλα παντρεμένη κοπέλα και μαμά. Ναι τσάμπα.

- Αχ ρε Βάρδα, μερικές φορές όταν τα θυμάμαι, μελαγχολώ. Το ' ξερες ότι ο γέρο-Λαυρεντάκης σκοτώθηκε στο σπίτι του ; Γκρεμοτσακίστηκε απ' τις σκάλες. Κι η μάνα της αυτοκτόνησε, κρεμάστηκε μια βδομάδα αργότερα.

- Να τα θυμάσαι όσο πιο σπάνια γίνεται τότε, σαν κι εμένα ας πούμε. Καθόλου. Σ' ευχαριστώ παράφορα που μου διέθεσες λίγο απ' τον χρόνο σου. Μου πρόσφερες τεράστια βοήθεια. Τα λέμε.

Ίσα - ίσα που προλάβαινα να πάω να κάνω ένα ντους και ν' αλλάξω πριν πάω να βρω τον Παπαδάκη. Είχα πολλά να τον ρωτήσω εκτός απ' το να με βάλει λαθραία να δω τον Δημητρίου.

ΔΥΟΜΙΣΗ (ΦΛΑΣΜΠΑΚ)

I've got a feeling

Αυτές τις Πέμπτες τ' απογέματα στο Επιμελητήριο, ο Δημητρίου τις διασκεδάζε αφάνταστα. Του άρεσε πολύ η Αγγλική γλώσσα, οι μαθητές του ήταν ενήλικες επαγγελματίες οι περισσότεροι και όχι πιτσιρίκια του σχολείου. Δεν είχε υπομονή με τα πιτσιρίκια. Σ' αυτούς που ήθελαν ταχύρρυθμα και τουριστικά Αγγλικά για να μπορούν να συνεννοηθούν με τουρίστες, το ξέκοψε. Ή σωστά αγγλικά ή τίποτα. Διάλογοι του στυλ "στον μπακάλη, στον φούρναρη και στ' αεροδρόμιο-ξενοδοχείο" δεν υπήρχε περίπτωση. μια ξένη γλώσσα την μαθαίνεις με τους κλασσικούς της. Για φέτος είχε στο πρόγραμμα το θεατρικό του Όσκαρ Γουάιλντ " Η σπουδαιότητα του να είσαι σοβαρός" με το γνωστό λογοπαίγνιο και τις παρεξηγήσεις γεμάτο με ευφυέστατα τσιτάτα του Βικτωριανού και υποτιμημένου στην εποχή του δραματουργού. Έπρεπε να περάσει πρώτα απ' την γραμματεία να πάρει το κλειδί της αίθουσας για την κλειδώσει φεύγοντας γιατί όταν τελείωνε το Επιμελητήριο είχε κλείσει και το κλειδί που κλείδωνε όταν τελείωνε το πέταγε στο γραμματοκιβώτιο φεύγοντας για να το βρουν το πρωί όταν άνοιγαν ξανά. Έτσι και σήμερα, πέρασε απ' την γραμματεία να πάρει το κλειδί και την λίστα με τις παρουσίες των μαθητών του. ήταν Οκτώβριος, αρχή της νέας χρονιάς. Η Χαρούλα στην Γραμματεία του έδωσε το κλειδί και μια ντουζίνα μικρά βιβλία.

- Τα βιβλία που παράγγειλες στην Αθήνα ήρθαν. Έχεις και μια καινούργια μαθήτριά.

Πήρε παραμάσχαλα τα βιβλία με το έργο του Γουάιλντ, το κλειδί της αίθουσας και την λίστα απουσιολόγιο των μαθητών του και κοίταξε την νεοφερμένη που τον περίμενε στην γραμματεία. Μια κορδωμένη ξανθιά που δεν ήταν εντελώς ξανθιά, ξανθιά ξεπλυμενή με γυαλιά σε κόκκινο σκελετό. Της πρόσφερε το μπράτσο του να την συνοδέψει στην αίθουσα να βρουν τους άλλους που θα περίμεναν στην αίθουσα, κοκκίνησε και χαμογέλασε αμήχανα όταν το πήρε και βαδίζοντας τον διάδρομο προς την αίθουσα διδασκαλίας την ρώτησε στ' αγγλικά.

- What is your name ?

- Izabo

- My name is Izabo. Με ολόκληρη πρόταση η απάντηση πάντα, όχι μονολεκτικά ! της είπε χαμογελώντας. Απ' το Ιζαμπέλ είναι αυτό ;

- Ναι, μάλλον αλλά έτσι έλεγαν την γιαγιά μου.

- Το αντίστοιχο αγγλικό είναι Ελίζαμπεθ. Πως θέλεις να σε φωνάζουμε ;

- Ιζαμπώ.

Έφτασαν στην αίθουσα, ο Δημητρίου παρουσίασε την καινούργια μαθήτριά στην τάξη και μοίρασε τα βιβλία. Δυο ώρες μάθημα με τον Άλτζερνον και τον υπηρέτη του και η τάξη

σχόλασε. Δεν μπόρεσε να μην ρίξει μια ματιά στον κόλο της νεοφερμένης όταν έφευγε. Καλοστεκούμενη ΜΙΛΦ, γυμνασμένη και σφιχτόκολη στο στενό τζην.

Ο Δημητρίου στο μάθημα ήταν πολύ σοβαρός. Έκανε τις πλακίτσες του για να χαλαρώνει η ατμόσφαιρα αλλά ποτέ δεν το χόντρυνε. Η Ιζαμπώ απ' την μεριά της αποδείχτηκε μια πολύ επιμελής μαθήτρια που μελετούσε και δούλευε στο σπίτι και είχε εντυπωσιακή πρόοδο. Οι γραπτές της εργασίες ήταν άψογες, αλάνθαστες. Εκεί που κόλλαγε ήταν στο να μιλήσει. Κοκκίνιζε, έχανε τα λόγια της, δεν μπορούσε ν' αρθρώσει λέξη.

- Μα, δεν είναι δυνατόν Ιζαμπώ, καλή μου να μου παρουσιάζεις τόσο άψογα γραπτά κι όταν έρχεται η στιγμή να τα μιλήσεις να κωλώνεις.

- Ντρέπομαι, του εκμυστηρεύτηκε μια μέρα ιδιαιτέρως φεύγοντας. Ντρέπομαι να μιλήσω ακόμα κι Ελληνικά όταν βρίσκομαι με άλλους.

- Να πιούμε έναν καφέ τότε και να μιλήσουμε αγγλικά τετ α τετ.

- Είμαι παντρεμένη, ξέρεις.

- Κι εγώ.... ξέρεις. Αγγλικά θα μιλήσουμε, φέρ' τον μαζί σου αν δεν βαριέται να μας ακούει.

Δεν υπήρξε συνέχεια παρ' όλο το αστείο αλλά αυτή η ιστορία με την Ιζαμπώ και τον προφορικό λόγο δεν έλεγε να διορθωθεί. Ο Δημητρίου της πρότεινε μια μέρα να μείνει μετά το σχολάσμα να μιλήσουν αγγλικά οι δυο τους, χωρίς τους άλλους. Δέχτηκε και στην άδεια τάξη άρχισαν να μιλάνε αγγλικά. Τυπικότητες. Οικογένεια, δουλειά, ασχολίες, χόμπι... τέτοια πράγματα. Η Ιζαμπώ ήταν κολυμβήτρια και λογίστρια και πέρα απ' αυτά... τίποτα. Ούτε σινεμά, ούτε μουσική, ούτε ξεφαντώματα, το πρώτο κλασσικό λογοτεχνικό έργο που είχε διαβάσει ήταν σε ορίτζιναλ γλώσσα και ήταν το έργο του Γουάιλντ που είχαν για μάθημα. Έναν Ιούλιο Βερν ; Ροβινσών Κρούσο ; Τίποτα, ντιπ. Κι εκεί κάπου ο Δημητρίου έκανε την λάθος ερώτηση.

- Τι γνώμη έχεις για μένα, Ιζαμπώ ;

- Από τότε που σε γνώρισα έχει αλλάξει η ζωή μου.

Μια εξομολόγηση αναποκοκκινισμένης έφηβης στον πρώτο μεγάλο έρωτα της ζωής της. Ο κ. καθηγητής έπεσε απ' τα σύννεφα. Την όλη της συμπεριφορά στην τάξη το τελευταίο εξάμηνο την είχε δικαιολογήσει σαν επιμέλεια και θαυμασμό στον ξερόλα εξυπνάκια καθηγητή με μια μεγάλη δόση ντροπής. Πάντα κοκκίνιζε όταν του μιλούσε. Τούτη δω ήταν ξετρελαμένη σαν κοριτσόπουλο σε φουσκοδεντριά.

- Ιζαμπώ, γλυκιά μου, μεγάλα παιδιά ήμαστε, παντρεμένοι και οι δύο, καταλαβαίνεις τι γίνεται στην συνέχεια ;

- Πάρε με εδώ και τώρα ! είμαι δική σου! Είπε κι αφού ξεκούμπωσε το πουκάμισό της του χύμηξε κι προσπάθησε με την γλώσσα της να δει εάν είχε κάνει εγχείρηση αμυγδαλών.

Από τότε και μετά και για τους τρεις επόμενους μήνες, ξεκίνησε ένας σεξουαλικός μαραθώνιος με την Ιζαμπώ αχόρταγη να ζητάει συνέχεια " κι άλλο, θέλω κι άλλο" περιορίζοντας στο ελάχιστο το λεξιλόγιο των συζητήσεών τους. Σεξ στα κρυφά, σε απίθανα μέρη και στάσεις, στο σπίτι του όταν δούλευε η γυναίκα του, στο σπίτι της όταν δούλευε ο άντρας της, πάντα κάποιος είχε λόγο να μην πάει στην δουλειά εκείνη την ημέρα, πάνω στο γραφείο της κάτι απογεύματα, μερικές φορές σε απομακρυσμένα ξενοδοχεία. Μικρή η πόλις και το αίσθημα παράνομο και κρυφό. Για τον Δημητρίου αυτό ήταν κάτι συνηθισμένο, δεν ήταν η πρώτη φορά. Για την Ιζαμπώ ήταν πρωτόγνωρο. Όπως πρωτόγνωρο της ήταν να έρθει σε οργασμό. Ο Δημητρίου κάποια στιγμή κουράστηκε, βαρέθηκε και το έκοψε. Αυτή απείλησε ν' αυτοκτονήσει κι άρχισε απεργία πείνας ! Μπροστά σ' αυτήν την τρέλα της ξαναπέταξε τα μάτια έξω. Και ξανά, και ξανά. Όπως του το ζητούσε. Το μπαμ έγινε μ' ένα ηλεκτρονικό μείλ με πολλούς αποδέκτες, ανώνυμο. Οι αποδέκτες τέσσερις, ο Δημητρίου, η γυναίκα του, η Ιζαμπώ κι ο άνδρας της και το

κείμενο " ο καθηγητής των αγγλικών φυστικώνει την μαθήτριά του" . Και αν η Πασχαλιά Δημητρίου έβαλε τα γέλια όταν το είδε διότι τον ήξερε πολύ καλά τον άνδρα της, το τι είχε συμβεί στο σπίτι του χωριάτη μηχανικού αυτοκινήτων και της ξεπεσμένης αριστοκράτισσας ήταν εντελώς άγνωστο. Ο Δημητρίου προσπάθησε εις μάτην να επικοινωνήσει με την Ιζαμπώ για να πληροφορηθεί, ενδιαφέρον ή περιέργεια δεν έχει σημασία, ουδεμία απάντηση. Ούτε στο τηλέφωνο ούτε σε μείλ. Της την έστησε μια μέρα στην έξοδο του γραφείου της, πέρασε από μπροστά του και δεν του έδωσε σημασία. Σαν να μην τον ήξερε ! Την επόμενη μέρα ξαναπήγε και μόλις η Ιζαμπώ πήγε να τον προσπεράσει, μπήκε μπροστά της

- Μωρή ξεκωλιάρα, μέχρι χθες μου τον έπαιρνες τσιμπούκι και τώρα κάνεις πως δεν με ξέρεις ;

- Μετά απ' αυτό που έκανες ;

- ΤΙΠΠΙΠΠΙΠΠΙ ;;;; Εγώ νομίζεις ότι το 'στείλα ;;;; Άντε να μου χαθείς, καριόλα. Και της έφτυσε μια περιποιημένη φτυσιά κατάμουτρα.

Και νόμισε πως τελείωσε ο κ. καθηγητής μέχρι που μετά από καμιά βδομάδα τον επισκέφθηκε μια υπαστυνόμος στο γραφείο του στην Τράπεζα. Για πλακομουνού την έκοψε αλλά η ταυτότητα που του έδειξε ήταν γνήσια. Το αέναον ερώτημα "γιατί κάποιος γίνεται μπάτσος" έχει πολλές ερμηνείες και είναι όλες διαφορετικές. Καμία όμως δεν είναι επαινετική, κάτι ρε παιδί μου που θα σ' έκανε να νιώσεις περήφανος. Έμαθε ότι η αγάμητη νυμφομανής αριστοκράτα τον είχε καταγγείλει για σεξουαλική παρενόχληση και έργω εξύβριση και καλά θα έκανε να σταματήσει να την ενοχλεί για να μην πέσουν μηνήσεις. Το τι σκατά σεξουαλική παρενόχληση ήταν όταν επί τρίμηνο βογκούσε και φώναζε "κι άλλο, θέλω κι άλλο" η μαντάμ υπαστυνόμος απ' την Λέσβο δεν μπορούσε να το εξηγήσει. Ευγενικά την έστειλε στον διάολο απ' το γραφείο του και συνέχισε να κάνει την ζωή του. Παντού και πάντα θα υπάρχουν κι άλλες πορτοκαλιές που κάνουν νόστιμα ζουμερά πορτοκάλια. Σαν μαλάκας, της έστειλε ένα τελευταίο μείλ που της θύμιζε τους σεξουαλικούς μαραθώνιους και τα ξεφωνητά πάθους που έβγαζε στολίζοντάς την με όλα τα κοσμητικά επίθετα που αφορούν καριόλες και η Ελληνική γλώσσα είναι διάσημη για την ποικιλία της. Scripta manent.

Μετά από μερικούς μήνες, πρώτα του έκλεψαν το αυτοκίνητο έξω απ' την γαμιστρώνα και όταν πήγε να το καταγγείλει τον συνέλαβαν για φόνο

ΤΡΙΑ

She came in through the bathroom window

Έβγαλα την Τορίνο γιατί έκανε ψύχρα και το πήγαινε για βροχή πάλι. Έπρεπε να περάσω και να τον πάρω απ' το σπίτι του για να πάμε και μετά δεν μπορούσα να του ζητήσω να πάρει ταξί! Ντύθηκα και λίγο κομπάζα για να κάνω καλή εντύπωση στον "πελάτη" αν και μ' αυτά που είχα ακούσει μπορεί και να με πέταγε κλοτσηδόν έξω κι έβαλα σε μια σακούλα ένα μπουκάλι Τζακ και δυο ποτήρια μέσα σ' εφημερίδα. Δεν πρόλαβα να σβήσω τα φώτα απ' την Τορίνο κι ο Παπαδάκης εμφανίστηκε στο φωταγωγημένο κεφαλόσκαλο. Ο τύπος ήταν υποχόνδριος με τα τυπικά. Ακόμα και στο μπριτζ πήγαινε πάντα με τους κανόνες. Εγώ όχι αλλά αυτό τώρα είναι πλεονασμός για να γεμίσω σελίδες. Το ξέρατε.

- Δεν χρειάζεται να σου πω ότι αυτό που κάνουμε τώρα είναι εντελώς παράτυπο και δεν θα πρέπει να το μάθει κανείς εκτός από εμάς τους τρεις.

- Αρχηγέ !!!! Με προσβάλεις. Δεν με γνώρισες χθες. Αλλά αν θέλεις να στο πω... σου υπόσχομαι απόλυτη εχεμύθεια. Τάφος.

- Σύμφωνοι. Δεν θα πεις κουβέντα σε κανέναν μέχρι να σε βάλω στο κελί του κι εκεί θα μιλάτε χαμηλόφωνα. Χτύπα μαλακά την πόρτα μ' ένα κλειδί όταν τελειώσεις. Θα σε περιμένω απ' έξω για σιγουριά.

- Το κάπνισμα ξέρω ότι επιτρέπεται αλλά πήρα κι ένα μπουκαλάκι να τον κεράσω. Αν μου πεις να τ' αφήσω στ' αμάξι θα υπακούσω.

- Εντάξει είναι, δεν θα κάνετε πάρτι. Κουβέντα θα κάνετε.

Ο Παπαδάκης ήταν μπάτσος το οποίο από μόνο του σημαίνει μακριά κι αλάργα. Αλλά ήταν ένας τίμιος και ακέραιος μπάτσος που τα έκανε όλα με το γράμμα του νόμου. Κι εκεί ήταν που τον παραδέχτηκα, όταν τηρώντας τον δεν κώλωσε να τα βάλει μ' έναν υπουργό που του ζητούσε χάρες με κίνδυνο να χάσει την θέση του. Έχασε όλες τις προαγωγές κι αυξήσεις μισθού μετά απ' αυτό αλλά έκανε την δουλειά του, όπως έλεγε. Ήτανε και το μπριτζ βέβαια αλλά από συμπαίκτες... σχεδόν όλοι γουστάρανε να παίζουν μαζί μου άσχετα αν δεν τους γούσταρα τους περισσότερους εγώ. Η σχέση μας ήταν αμφίδρομη, όποτε μου ζήτησε να τον βοηθήσω σ' έρευνα το έκανα αμισθί. Και να τον πάλι απόψε να ξεφεύγει από τα τυπικά για χάρη μου. Γιατί τι σκατά μεγάλο πρόβλημα είναι να δει ένας προφυλακισμένος κάποιον φίλο του εκτός από ηλίθιες τυπικότητες ;

- Βρε βρε βρε, ο Βάρδας! Με τον Παπαδάκη απ' έξω μας λείπει ένας και μια τράπουλα.

- Για δουλειά ήρθα, Λέλη. Θα πιούμε μια ;

-..Να την πιούμε ρε Βάρδα αλλά... ο σάρακας σ' έστειλε ;

- Αν εννοείς την γυναίκα σου, ναι. Αλλά... σάρακας ; Που θέλει το καλό σου ;

-..Χαριτωμένο και τρυφερό είναι έτσι που το λέω. Θα μου επιτρέψεις να την ξέρω

καλύτερα από σένα. Εσείς οι Ελλαδίτες ποτέ δεν θα μπορέσετε να μπειτε στο πετσί μας όσο φιλότιμες και τίμιες προσπάθειες και να κάνετε σαν και του λόγου σου. Η λέξη σάρακες είναι μια ωραιότατη λέξη που εκφράζει τα πάντα! Από μεγάλο έρωτα μέχρι μεγάλη οργή και όλα που υπάρχουν ανάμεσα. Και μια και το 'φερε η κουβέντα κι έχουμε καλό ποτό και τσιγάρα... ποιο είναι το αντίθετο του ελεύθερος ;

- Σκλάβος.

- Και το αντίθετο του παντρεμένος ;
- Κατάλαβα. Απάντρευτος που λέτε εσείς εδώ.
- Καλά πας, συνέχισε και σε 50 χρόνια μπορεί. Πες μου τώρα.
- Άκου, Λέλη, το ότι δεν είσαι βλαξ το γνωρίζω, το ότι δεν το 'κανες εσύ το πιστεύω ακράδαντα κι όχι επειδή το λέει η γυναίκα σου, ο σάρακας, κι ο Μπαλωμένος αλλά επειδή είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι δεν θα μπορούσες να έχεις κάνει μια τέτοια μαλακία τόσο ατζαμίδικα. Όλοι μπορούμε να κάνουμε μεγάλες μαλακίες, τεράστιες αν θες. Άλλοι με στυλ κι άλλοι σαν μαλάκες. Σε ποια κατηγορία να σε βάλω.
- Δεν μπορώ να σου πω, Βάρδα και ούτε πρόκειται. Παράτα με λοιπόν ήσυχο και μετά το ποτό, πάρε δρόμο.
- Σου ζήτησα να μου πεις κάτι ;
- Όχι ακόμα αλλά το υποψιάζομαι.
- Αρχίδια υποψιάζεσαι. Καταλαβαίνω ότι για λόγους τιμής προσπαθείς να προστατέψεις κάποιον, κάποια, και το αποδέχομαι. Ούτε που ήσουνα μ' ενδιαφέρει ούτε με ποιον. Άλλα θέλω να μου πεις.
- Τι άλλα δηλαδή ;
- Ιζαμπώ.
- Α!!! Αυτός δεν είναι σάρακας, είναι Άρπυια, με νύχια γαμψά.
- Βλέπεις που βρήκαμε να μιλήσουμε ; Στάσου να ξαναγεμίσω.
- Αγάμητη σκύλα, λυσσασμένη, με ξέβγαλε. Όχι απλώς κακογαμημένη, ΑΓΑΜΗΤΗ.
- Στάσου, περίμενε, πήρες φόρα. Απ' την αρχή πες τα μου.
- Τι να σου πω ρε Βάρδα ; Σαν καυλωμένο 16χρονο την άνοιξη έκανε. Αν δεν ήμουνα σοβαρός στην τάξη θα είχαμε γίνει νούμερο. Τρίωρα και τετράωρα τρικούβερτα κι ήθελε κι άλλο. Αγάμητη σου λέω, μόνον με τον χωριάτη το είχε κάνει σ' όλη της τη ζωή, ένα πεντάλεπτο και τέλος.
- Πόσο κράτησε ο "μαραθώνιος" ρε Λέλη ;
- Τρεις μήνες με μια μικρή παύση.
- Τρεις μήνες ρε θηρίο με την λυσσάρα; Πώς άντεξες ;
- Πήρα Βιάγκρα ρε Βάρδα, τι άλλο ; Αν δεν το έχεις πάρει, κάνει θαύματα, στο εγγυώμαι.
- Δεν χρειάζεται, τρώω πολύ κόκκινο κρέας. Και η παύση ;
- Της είπα ότι τελείωσε και ήρθε μετά από τρεις μέρες κλαμένη, αφάγωτη κι άυπνη. Τι να έκανα ;
- Τραβάτε με κι ας κλαίω είσαι κι εσύ σαν εμένα μου φαίνεται. Τι έγινε μετά ;
- Μετά την διαολόστειλα, δεν άντεχα άλλο. Δεν την άντεξε και ξέρεις τί έκανε η χαμούρα ; Έβαλε μια μπατσίνα να με φοβερήσει πως αν δεν σταματήσω να την ενοχλώ παντρεμένη γυναίκα θα με καταγγείλει για σεξουαλική βία. Βρε καλή μου βρε χρυσή μου δεν την βίασα μόνη της μου το 'δωσε και με παρακάλαγε κιόλας... τίποτα. Σεξουαλική βία. Της την έστησα μια μέρα έξω απ' το γραφείο της κι ήθελα να την σκαμπλίσω αλλά το μετάνιωσα. Μόνον καριόλα την είπα και της έφτυσα μια ροχάλα στη μάπα. Αυτά όλα πριν κάνα μήνα μπορεί κι έξι βδομάδες, δεν κρατάω ημερολόγιο.
- Ποια ήταν η Μπατσίνα που σε απείλησε, Λέλη ;
- Πλάκα έχει! Η ίδια που με ανάκρινε για τον... φόνο.
- Δεν τον σκότωσες εσύ δηλαδή τον κερατωμένο.
- Εσύ είσαι ο ντέντεκτιβ, Βάρδα. Τι νομίζεις ;

- Δεν νομίζω, Λέλη, το ξέρω. Κι αν δεν τον σκότωσες εσύ τον χωριάτη, τον σκότωσε κάποιος άλλος με το δικό σου αμάξι αλλά δεν θα σε ρωτήσω να μου πεις από ποιο σημείο στο κλέψανε και δεν είσαι τόσο μαλάκας να τον έχεις σκοτώσει και να πας να καταγγείλεις κλοπή!

- Εάν αποκλείσεις όλα αυτά που θα ήταν αδύνατον να συμβούν, αυτό που θα σου μείνει στο τέλος είναι η αλήθεια.

- Μ' έστειλες τώρα, Δημητρίου και θα σε κεράσω άλλη μια. Τσιτάτο από Κόναν Ντόιλ και Σέρλοκ Χολμς δεν το περίμενα να τ' ακούσω εδώ μέσα.

- Βάλε την να την πιούμε στην υγεία του σάρακα, ρε Βάρδα.

- Θαυμάζω το κουράγιο σου και την εντιμότητά σου, Λέλη, αυτό να το ξέρεις. Η κυρία ξέρει σε τι θέση βρίσκεσαι ;

- Γιατί ρωτάς ;

- Γιατί αν το ξέρει και δεν έρχεται να σε καθαρίσει... πολὺς της πέφτεις ρε μάστορα.

- Δεν πρέπει να το ξέρει.

- Γυναίκα προστατεύεις, κωλόπαιδο, έτσι ;

- Βάρδα χαμούρη, πάρε δρόμο γιατί με κάνεις και μιλάω και μην τολμήσεις να ξαναεμφανιστείς εδώ. Ούτε συ ούτε ο Μπαλωμενάκης.

- Δεν θα με ξαναδείς εδώ ρε Λέλη αφού το θέλεις έτσι αλλά και δεν μπορείς να κάνεις τίποτα να μ' εμποδίσεις να βρω ποιος τον σκότωσε.

- Για να μην σε σκοτώσω όποτε μπορέσω, Βάρδα, θέλω να μου υποσχεθείς αντρίκια ότι εάν ανακαλύψεις ποια προστατεύω, θα το κρατήσεις αποκλειστικά για την πάρτη σου.

- Στο υπόσχομαι ρε μερακλή κι όχι επειδή φοβάμαι ότι θα με σκοτώσεις όποτε μπορέσεις αλλά επειδή δεν μου καίγεται καρφί για το ποιος τον δίνει και ποια τον παίρνει. Το να είσαι γαμίκουλας δεν είναι έγκλημα, το να σκοτώσεις είναι. Κι εσύ δεν σκότωσες. Όλα τα υπόλοιπα είναι σάλτσες και σαλιαρίσματα χωρίς καμία σημασία. Βάστα λιγάκι ακόμα και θα κάνω ότι μπορώ.

Σαν να χαμογέλασε λίγο, τσουγκρίσαμε άλλη μία, καπνίσαμε κι άλλο ένα και με το κλειδί της Τορίνο χτύπησα μαλακά την πόρτα που άνοιξε σχεδόν αμέσως. Ο Παπαδάκης ήταν σκυθρωπός κι αμίλητος σε όλη την επιστροφή. Είχε ακούσει ή όχι ; Η τιμιότητα του ανθρώπου μου έλεγε όχι αλλά δεν έπαυε να είναι μπάτσος. Αν άκουσε, σίγουρα δεν χάρηκε μ' αυτά που άκουσε. Μπορεί και ν' άλλαζε ιδέα για την υπαστυνόμο του απ' την Μυτιλήνη.

ΤΕΣΣΕΡΑ Something

Αποκλείσαμε ένα που ήταν αδύνατον να έχει συμβεί αλλά αλήθεια δεν βρήκαμε. Ήταν μάλλον καιρός να γνωριστούμε και να κάνουμε καινούργιους φίλους. Φροντισμένα ατημέλητος κι αζύριστος πήγα στην Ασφάλεια να δω την κυρία-δεσποινίδα υπαστυνόμο κι έπεσα σε χάος. Της κακομοίρας γινότανε στο κτίριο μ' ένα τσούρμο νεαρούς φωνακλάδες και θυμωμένους.

Ρώτησα κάποιον στην τύχη

- Τι συμβαίνει, ρε φίλε ;
- Εσύ δεν έχεις ένα μαγαζί στο λιμάνι ; Σε θυμάμαι. Όταν ήμουν στην Αγορανομία σου είχαμε κάνει έλεγχο.
- Και με είχατε γράψει, υποθέτω. Δεν το έχω πιά, το πούλησα.
- Όλους τους γράφαμε τότε όταν βγαίναμε για έλεγχο. Εκτός απ' τους φίλους μας που μας κερνούσαν αλλά αυτό μάλλον το ξέρεις.
- Τι συμβαίνει εδώ, ρε φίλε;
- Ταραξίες αναρχικοί. Σε μια διαδήλωση ήτανε στην Αγορά και μόλις είδαν μπάτσους άρχισαν να πετάνε πέτρες τα τσογλάνια. Συλλάβαμε όσους μπορέσαμε αλλά αυτό μάλλον δεν άρεσε στην υπαστυνόμο.
- Τι θα προτιμούσε δηλαδή ;
- Να τους είχαμε σπάσει στο ξύλο επί τόπου και να τους είχαμε παρατήσει αιμόφυρτους στην άσφαλτο.
- Δημοκρατικές ιδέες η υπαστυνόμος βλέπω.
- Δεν ξέρω εσύ τι βλέπεις αλλά είναι πρώτη στις συλλήψεις και δεν έχει χάσει ποτέ υπόθεση. Όλους όσους πήγε στο δικαστήριο όλοι καταδικάστηκαν.
- Άσε με να μαντέψω. Και ο Καβαφάκης ήταν εισαγγελέας.
- Που το ξέρεις εσύ αυτό ;
- Να μαντέψω σου είπα και μάλλον μέσα έπεσα. Την υπαστυνόμο ήρθα να δω.

Του έδειξα άδεια δίπλωμα ταυτότητα και πιστοποιητικό γεννήσεως και λίγο έλειψε να μου ζητήσει τελευταία φορολογική δήλωση και λογαριασμό νερού-ρεύματος πριν με πάει στο γραφείο της.

Χτύπησα την πόρτα της υπαστυνόμου Ντεμανζάκη.

- Δεν γνωριζόμαστε αλλά δεν φταίω εγώ. Από μικρό παιδί κατουράω όρθιος. Βρίσκομαι επισήμως εδώ.

Της πέταξα πάνω στο γραφείο την άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, την άδεια οπλοφορίας και το διαβατήριό μου. Τα κοίταξε όλα προσεκτικά.

- Τι μπορώ να κάνω για σας κ. Βάρδα ;
- Τον φάκελο της υπόθεσης Δημητρίου, ή καλύτερα τους φακέλους. Έναν για τον φόνο κι έναν για την σεξουαλική παρενόχληση.
- Δεν νομίζω ότι έχεις κάποια εξουσιοδότηση να τον δεις.
- Ποιον απ' τους δυο ;
- Ένας υπάρχει, αυτός για τον φόνο. Για την σεξουαλική παρενόχληση δεν υπάρχει φάκελος.

- Σιγά, ένα-ένα. Ξέρεις πολύ καλά πως με την δουλειά που κάνω έχω αυτόματα δικαίωμα να κοιτάζω αστυνομικούς φακέλους διότι εκ πεποιθήσεως είμαι σύμμαχος. Ανήκω στα "καλά παιδιά" που μάχονται εναντίων των "κακών παιδιών" και άρα είμαστε στο ίδιο στρατόπεδο. Γι' αυτό, άντε αμέσως να τον βρεις και να μου τον φέρεις.

- Με ποιο δικαίωμα μου μιλάς στον ενικό ;
- Δεν μου τον έχουν μάθει στο σχολείο τον πληθυντικό και κάνω λάθη. Αλλά επειδή αυτό δεν σου φτάνει, είμαι αγενής. Έχεις κάποιο πρόβλημα ;

- Με τους άξεστους αγενείς όχι αλλά με την έλλειψη σεβασμού ναι.
- Κάνε μου μήνυση. Αλλά απ' ότι ξέρω η έλλειψη σεβασμού δεν αποτελεί αδίκημα. Κι ο σεβασμός τελικά είναι κάτι που πρέπει να έχεις για να μπορείς να τον ζητάς. Από την ώρα που μπήκα εδώ μέσα με βλέπεις σαν ένα σκατό.

- Τον φάκελο θα στον φέρω και θα είμαι από πάνω σου όση ώρα τον κοιτάς. Δεν θα μετακινήσεις τίποτα από μέσα ούτε θα κρατήσεις σημειώσεις. Για φωτοαντίγραφα βέβαια ούτε να το σκεφτείς.

- Έχω φωτογραφική μνήμη. Σέρλοκ Χολμς. Για την σεξουαλική παρενόχληση γιατί δεν υπάρχει φάκελος ;

- Θεώρησέ το σαν φιλική ανεπίσημη εξυπηρέτηση σε μια γυναίκα που υποφέρει.

- Για εξήγησέ το μου αυτό λίγο.

- Η κα. Φουστενάκη ήρθε τρέμοντας και κλαμένη να μου παραπονεθεί και πριν την συμβουλευσω να καταθέσει μήνυση θεώρησα σκόπιμο πρώτα να κάνω μια προειδοποίηση στην περίπτωση που σταματήσει η ενόχληση και ήταν κάτι που απέδωσε.

- Δηλαδή για να καταλάβω, εντελώς ανεπίσημα και χωρίς εξουσιοδότηση, σαν γυναίκα προς γυναίκα, παλιά συμμαθήτρια αν δεν κάνω λάθος, επωφελήθηκες απ' την θέση σου και τα γαλόνια σου για να τρομοκρατήσεις έναν άνδρα ; Το διασκέδασες τουλάχιστον ;

- Γίνεσαι προσβλητικός.

- Κάνε μου μήνυση είπαμε. Δεν απάντησες σ' αυτό που σε ρώτησα. Ανεπίσημος ήταν ο εκφοβισμός δηλαδή ;

- Σχεδόν. Είχα προφορική εξουσιοδότηση. Γι' αυτό και δεν υπάρχει φάκελος. Μπορείς να το δεις και σαν εξυπηρέτηση σε παλιά συμμαθήτρια.

- Θα ζητήσω απ' όλες τις ταλαιπωρημένες γυναίκες να ζητήσουν την συνδρομή σου, Μαρία-Τερέζα. Και στις παλίες σου συμμαθήτριες. Ο χώρος αναμονής του γραφείου σου θα είναι τίγκα απ' αύριο.

- Σας γνωρίζω καλά εσάς τα σκληρά αντράκια του συναφίου σου και δεν με φοβίζεις, Βάρδα. Πάω να σου φέρω τον φάκελο.

Σηκώθηκε απ' το γραφείο της. Και να μην μου το 'χανε πει πως είναι λεσβία θα το καταλάβαινα αμέσως. Στην εμφάνιση τουλάχιστον, έκανε ότι ήταν δυνατόν για να μην το κρύψει. Απ' τα κομμένα κοντά, πολύ κοντά, μαλλιά μέχρι το δερμάτινο παντελόνι και την εξωτερική θήκη με το Γκλοκ που σταματάει γορίλα στα 50 μέτρα. Αν ξέρεις σημάδι δηλαδή, όχι όπως εγώ που δεν μπορώ να πετύχω την άμμο σε παραλία.

Με πήγε στο ανακριτικό δωμάτιο, εκείνο το γκρι το εντελώς γυμνό μ' ένα τραπέζι την μέση και δυο αντικρυστές καρέκλες και το παράθυρο καθρέφτη. Άναψε το φως, πέταξε τον φάκελο στο τραπέζι και στάθηκε όρθια φάτσα μου με τα πόδια σε διάσταση και τα χέρια της σταυρωμένα στο στήθος. Όχι στα βυζιά, απ' αυτά δεν είχε, στο στήθος.

Τα του φακέλου τα γνώριζα σε γενικές γραμμές απ' τον Μπαλωμένο. Ο Δημητρίου την μια έλεγε ότι ήταν σ' ένα καφενείο και το αυτοκίνητό του απ' έξω που δεν ήτανε, την άλλη σ' ένα φίλο του για καφέ που πάλι δεν ήτανε και μια Τρίτη σε καφετέρια στο Σιντριβάνι με τ'

αυτοκίνητο παρκαρισμένο στο Καστέλι που από φωτογραφίες κανείς δεν τον είχε δει καθόλου στην περιοχή. Εντελώς μαλάκας. Δεν λες ποτέ τρία ψέματα. Ένα λες και το υποστηρίζεις και όσο αντέξει

- Αυτοψία δεν έγινε ;
- Δεν ζητήθηκε απ' την χήρα και η έρευνα δεν είχε κανένα λόγο να την κάνει.
- Σας έφτασε βλέπω μια αιματολογική γι' αλκοόλ και αφού ήταν μηδέν και νηφάλιος δεν μπορεί να ήθελε ν' αυτοκτονήσει όταν έμαθε πως ήταν κερατάς.. Κι αν είχε πει κάποιον δηλητηριώδη και ήταν ήδη νεκρός όταν τον χτύπησε το αυτοκίνητο ;
- Νεκρός δεν ήταν, υπάρχουν μάρτυρες κι αλκοόλ δεν έβαζε στο στόμα του ποτέ. Τα περί δηλητηριώδη που λες είναι μαλακίες και το ξέρεις.
- Τι λόγο είχε ο Δημητρίου να σκοτώσει έναν μεροκαματιάρη μηχανικό αυτοκινήτων;
- Ήθελε να παντρευτεί την γυναίκα του.
- Πλάκα μου κάνεις ;
- Καθόλου ! της είχε γίνει στενός κορσές, της είχε ζητήσει να χωρίσει και να τον παντρευτεί.
- Πριν την πηδήξει ;
- Ναι, δεν το 'χεις ξαναδεί ; Κεραυνοβόλος έρωτας λέγεται. Αυτή το υποστηρίζει. Έχει και γραπτές αποδείξεις;
- Γραπτές αποδείξεις ;; Τί δηλαδή, παντρέψου με γιατί θα τον σκοτώσω ;
- Όχι ακριβώς. Ηλεκτρονικά μηνύματα τρελού έρωτα. Όχι απειλές αλλά αυτή υποστηρίζει ότι της είχε πει ότι δεν ήξερε μέχρι που θα μπορούσε να φτάσει για να την έχει. Στο τελευταίο την βρίζει ασύστολα.
- Ο Δημητρίου ;; Την λογίστρια από καλή οικογένεια ;; Αυτός έχει πηδήξει τα μισά θηλυκά της πολιτείας και κόλλησε στην αριστοκρατίσσα σε βαθμό που να κάνει φόνο για πάρτη της. Αυτό θέλεις να πεις ;
- Ακριβώς. Και ο εισαγγελέας εκεί πάτησε.
- Δεν πέρασε από κανενός το μυαλό, εσένα ή του εισαγγελέα ότι ο Δημητρίου είχε σεξουαλικές σχέσεις με την χήρα;
- Δεν φαίνεται από πουθενά κάτι τέτοιο. Αυτή υποστηρίζει πως όχι αυτός υποστηρίζει πως ναι. Ο νόμος είναι με το μέρος του αδυνάτου.
- Κι εγώ που νόμιζα ότι ο νόμος είναι τυφλός και δεν παίρνει το μέρος κανενός !
- Αλλού αυτά κ. Βάρδα, όχι σ' εμένα.
- Εσύ προσωπικά έκανες και την έρευνα και τον φάκελο και φρόντισες καλά όλα να δείχνουν Δημητρίου στο κόλπο αλλά... έτσι για να σου χαλάσω την μέρα... σου λέω πως δεν ήταν αυτός. Κι αφού δεν ήταν αυτός, ήταν κάποιος άλλος. Και σίγουρα δεν με πιστεύεις ούτε αμφιβάλλεις για να κάνεις καινούργια έρευνα. Άσε, μην κουράζεσαι, θα την κάνω εγώ κι όταν βρω ποιος τον σκότωσε θα στον παραδώσω.
- Έχεις στοιχεία γι' αυτά που λες ;
- Κανένα, μόνον διαίσθηση.
- Γι' αυτό δεν είσαι αστυνομικός και είσαι ιδιωτικός ντετέκτιβ. Πάρε δρόμο τώρα γιατί έχουμε και δουλειές.
- Ποιος είναι αγενής τώρα ;
- Βάρδα, το κατάλαβες υποθέτω ότι μου είσαι αντιπαθής κι όχι επειδή κατουράς όρθιος μόνο. Το υφάκι, η μαγκιά και το σκληροτράχηλο μου είναι αντιπαθή.
- Θα γούσταρες να με πλακώσεις στο ξύλο, έτσι; Υπαστυνόμε
- Με βάζεις σε πειρασμό τώρα.

- Και πιστεύεις πως επειδή είσαι γυναίκα θα κάτσω και θα τις φάω ; Πλανάσαι πλάνη οικτρά. Αν ποτέ το βάλεις μπρος φέρε και πέντε-έξι φίλους σου μαζί αλλά και τότε... Αυτό που φοβάμαι περισσότερο όμως είναι μήπως στο τέλος σ' αρέσει.

- Τι να μ' αρέσει, ρε μούτρο ;

- Να σε πλακώνουν στο ξύλο, τι άλλο ;

Έφυγα με την τεστοστερόνη μου να ξεχειλίζει απ' τ' αυτιά και την έβαλα στη λίστα με τους υπόπτους. Κάτι βρώμαγε στο όλο στήσιμο κι έπρεπε να το βρω. Η όλη σύνταξη του φακέλου της δικογραφίας ήταν φτιαγμένη να δείχνει Δημητρίου χωρίς ίχνος αμφιβολίας. Επιμελημένη και τακτοποιημένη έτσι που να μην χωράει αμφισβήτηση. Ο Παπαδάκης κι ο Μπαλωμένος την είχαν φάει, εγώ όχι. Ίσως επειδή ήμουν ασίγουρος ότι δεν το 'κανε ο Δημητρίου. Ποιος όμως ήθελε να βγάλει απ' τη μέση ένα καλοκάγαθο χωριάτη μηχανικό αυτοκινήτων ; Και γιατί ; Στο "ποιος" η πιθανότερη απάντηση είναι η μυξοπαρθένα χήρα. Το γιατί είναι άλλη ιστορία.

Εκεί που βρισκόμουνα ήταν ευκαιρία να δω τον Παπαδάκη.

- Αρχηγέ, θέλω μια εξυπηρέτηση ακόμα. Είμαι ήδη χρεωμένος και μ' αυτό θα βαρέσω φαλιμέντο αλλά μ' ενδιαφέρει μια υπόθεση πριν 30 χρόνια.

- Δεν πετάμε τίποτα, Βάρδα στο σώμα. Είμαι όμως πολύ περίεργος. Τι θέλεις να ξεθάψεις ;

- Τον θάνατο από ατύχημα του Λαυρεντάκη.

- Πρέπει να πας στον Γαλατά. Εκεί θα τον βρεις.

- Έτσι ξεκάρφωτα να πάω ή θα μου δώσεις συστάσεις ;

- Πριν πας πάρε με τηλέφωνο να τους πω να σε περιμένουν.

- Σύμφωνα.

Είχα άλλα πιο επείγοντα στο σχέδιο κι η επίσκεψη στον Γαλατά θα περίμενε λίγο. Πήγα να βρω τον Παντελή. Αν δεν το θυμάστε είναι εκείνος ο μισοτρελαμένος κομπιουτεράκις τζιμάνι στα ηλεκτρονικά που κάποτε του προμήθευσα Μολδαβές μέσω του Γιώργου του πουτανοβοσκού για να μου κάνει μια εξυπηρέτηση.

- Γαμείς καθόλου τώρα τελευταία. ρε νούμερο ;

- Δεν έχω παράπονο, Βάρδα, ο δικός σου είναι πολύ ζηγημένος και με μεγάλη ποικιλία.

Από μπικικίνια είμαι στεγνός.

- Θα σε χατζιλικώσω αλλά θέλω μια δουλειά. Μπορεί και προσωπική απασχόληση.

- Ότι μπορώ αλλά... με προκαταβολή.

- Βασικός όρος για σωστές δουλειές Παντέλο. Πρώτον. Θέλω να μου βάλεις μικρόφωνα σ' ένα σπίτι και να μου δίνεις καθημερινά τις μαγνητοταινίες.

- Αυτό σημαίνει να κάθομαι απ' έξω σε κάποια απόσταση κρυμμένος στο βανάκι. Μόνος μου ή με βάρδιες ;

- Εσύ κι εγώ μόνο, Παντελή. Όταν δεν μπορούμε, κανείς.

- Και το δεύτερο ;

- Να μου παρακολουθήσεις ένα κινητό.

- Άμα μου το φέρεις.

- Αδύνατο. Άλλος τρόπος ;

- Να με πάρεις τηλέφωνο απ' αυτό και να το αφήσεις αναμμένο πέντε λεπτά.

- Τρία λεπτά και θα προσπαθήσω για πέντε. Να είσαι στην τσίλια. Αύριο θα σου πω που είναι το σπίτι για τους κοριούς. 500 ευρώπουλα προστάντζα είναι καλά ;

- Καλύτερα από καλά. Γι' αυτό σε γουστάρω ρε Βάρδα και δεν κάνω ερωτήσεις, επειδή είσαι ζηγημένος.

- Θα πάω να δω πως θα μπορέσω να σου τηλεφωνήσω απ' το τηλέφωνο που θέλω να παγιδεύσεις και τα ξαναλέμε.

Είχα αποφασίσει να βάλω την χήρα σε στενό κορσέ. Στο σπίτι της και στο τηλέφωνό της. Ιδέα δεν είχα τι μπορεί να μάθαινα κι αν η "επένδυση" στον Παντελή θα έβγαινε συμφέρουσα αλλά δεν είχα κι άλλο δρόμο.

ΠΕΝΤΕ

Help !

Ψιλοπεινάσα κιόλας ο έρμος απ' το πρωί στους δρόμους και αν κι εκεί που είχα να πάω ήταν σχεδόν δίπλα απ' την μπουγάτσα Ιορδάνη την είχα βαρεθεί κι είπα να περάσω μια βόλτα απ' την "Βουλή", παλαιό παραδοσιακό οινομαγειρείο στο κέντρο της πόλης που είχα χρόνια να επισκεφθώ. Ι δανικό για μοναχικούς πελάτες για γεύμα στα γρήγορα που δεν είναι σουβλάκι ή χάμπουργκερ διότι στην Βουλή τρώς αποκλειστικά σχεδόν μαγειρευτά που τα βλέπεις στην βιτρίνα. Το αρνάκι καπαμά ήταν νοστιμότατο αν έβγαζες τα λίπη δίπλα κι η ταραμοσαλάτα γνήσια και στο χέρι. Ανανεωμένος μετά από μια κούπα που δεν πινότανε αλλά την ήπια κι ένα απαραίτητο τσιγάρο, τσίμπησα μια σοκολάτα υγείας απ' το περίπτερο απέναντι να ισορροπήσει το λιπαρό στο στόμα μου και καβάλησα την βέσπα για την Σφακίων. Στον 4ο όροφο, ταμπέλα ορειχάλκινη στην είσοδο με την ένδειξη και στην πόρτα χωρίς την ένδειξη "Ιζαμπώ Φουστενάκη, Λογιστικό γραφείο". Η πόρτα ήταν ανοιχτή και μια ανοιχτή πόρτα σου λέει περάστε χωρίς να χτυπήσετε, το προφορικό περάστε ακούστηκε μόλις την διάβηκα. Μια διοπτροφόρα μαντάμ ήταν πίσω από ένα γραφείο τίγκα στην χαρτούρα και τα ντοσιέ. Κοντά μαλλιά, ούτε ξανθά, ούτε καστανόξανθα, ούτε το χρώμα του σταχιού, και τα τρία μαζί ανακατεμένα στο ξεπλυμενέ στυλ. Γυαλιά με κόκκινο σκελετό και χαμογελαστή, δεν φαινότανε χοντρή αλλά ούτε και στέκα του μπιλιάρδου, απ' αυτό που δεν έβλεπα την φαντάστηκα χοντροκώλα κι έκανα λάθος όπως διαπίστωσα πολύ αργότερα. Δεν ήταν άσκημη αλλά ούτε και η γκόμενα που θα σ' έκανε ν' αλληθωρίσεις, για τον Δημητρίου ήταν γαμίσημος και δεν είχε λόγο ν' αμφιβάλω για το γούστο του.

- Με λένε Βάρδα και είχα παλιά το Φαγκότο αν το ξέρετε.
- Ακουστά το 'χω. Ένα μπαράκι στο λιμάνι δεν είναι ;
- Ακριβώς. Είναι μερικά χρόνια που το έχω πουλήσει και σκέφτομαι να ξεκινήσω μια καινούργια δραστηριότητα και τώρα πια δεν είναι όπως τότε, η συμβολή λογιστή είναι απαραίτητη. Τότε δεν υπήρχε ούτε ΦΠΑ, χαρτόσημο τιμολογίου πληρώναμε κι ένα βιβλίο εξόδων κρατούσαμε, οι δε ταμειακές μηχανές ήταν άγνωστη λέξη.

Χαμογέλασε εγκάρδια με τ' αστείο μου κι έγινε χαριτωμένη.

- Τι είδους δραστηριότητα σκέφτεστε κ. Βάρδα ; Το μικρό σας ;
- Αλύπιος.
- Παρντόν ;
- Αλύπιος, Χριστιανικό όνομα απ' τον Άγιο Αλύπιο αν τον έχετε ακουστά, εγώ το προτιμώ σαν το στερητικό της λύπης. Με τα Χριστιανικά δεν τα πάω καλά.

..Δεν με κοροϊδεύετε ελπίζω. Τι θέλετε από μένα κύριε Αλύπητε Βάρδα ;

Της έδειξα την ταυτότητά μου και χαλάρωσε γιατί είχε τσιτώσει. Την Ταυτότητα, όχι την κάρτα που έχει διεύθυνση τηλέφωνο και τίτλο "Ιδιωτικός Ερευνητής"

- Σκέφτομαι ν' ανοίξω ένα εστιατόριο, μαγειρεύω πολύ καλά αν αυτό έχει σημασία, και θα ήθελα να μάθω την γραφειοκρατική διαδικασία. Με συγχωρείτε ένα λεπτό, πρέπει να κάνω ένα τηλεφώνημα που δεν μπορεί να περιμένει.

Σηκώθηκα και πήγα παράμερα κι έβγαλα το κινητό μου απ' την τσέπη. Προσποιήθηκα διάφορα κι' αγανακτισμένος γύρισα προς το μέρος της.

- Έχω ξεμείνει από μπαταρία νομίζω. Είμαι ασυγχώρητα αμελής με δαύτα. Θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω το κινητό σας ; Τοπικό είναι και δεν θα κάνω πάνω από δυο λεπτά.

- Ευχαρίστως, είπε και μου το έδωσε χαμογελώντας με την αμηχανία μου.

Πήρα τον Παντελή, έλα εγώ είμαι... ναι, ναι, ναι...μετά από λίγο ο Παντελής είπε άλες κλά, ναι στα Μεσκλά του είπα κι έκλεισα. Το επέστρεψα με μεγάλο ευχαριστώ και κάθισα και την άκουσα για ένα μισάωρο να μου αραδιάζει τις διαδικασίες για την έναρξη εστιατορίου. Που και που έκανα και καμιά ανόητη ερώτηση για να δείξω ότι την παρακολουθούσα κι αφού συμφωνήσαμε ότι θ' αναλάβει τα λογιστικά της καινούργιας επιχείρησης, πήρα την κάρτα της αποφεύγοντας να δώσω την δική μου, κάναμε μια ελαφριά χειραψία και πήρα δρόμο. Απ' τον δρόμο τηλεφώνησα πάλι στον Παντελή για επιβεβαίωση, μου ζήτησε να περάσω διότι ήταν καλύτερο απ' αυτό που περίμενε. Η επόμενη έξοδός μου ήταν προγραμματισμένη για το βραδάκι μετά από ντους στο σπίτι και Γατοταΐσματα, ο Γάτος θα περίμενε λιγάκι ακόμα. Κάτω απ' την σέλα της Βέσπας είχα ένα κράνος, μια τραγιάσκα του μπίτζμπολ και μαύρα κατάμαυρα γυαλιά, σήκωσα και τον γιακά του μπουφάν και στα 150 απ' την είσοδο της μαντάμ, έκατσα και περίμενα πάνω στην Βέσπα. Όχι ότι ήμουνα και μεταμφιεσμένος αλλά από μακριά κάποιος που δεν με ήξερε δεν θα με καταλάβαινε. Αν δεν περπατούσα κιόλας, ούτε κάποιος που με ήξερε θα με πρόσεχε.

Η μαντάμ βγήκε λίγο μετά τις 4 και πήγε στο υπόγειο γκαράζ απέναντι κι έπρεπε να πλησιάσω για να δω με τί αυτοκίνητο θα έβγαινε. Ένα άσπρο Γκολφ ήτανε τελικά, συγκράτησα το νούμερο, ποτέ δεν ξέρεις. Την πήρα από πίσω με την Βέσπα φορώντας το κράνος. Μια άσπρη Βέσπα περνάει απαρατήρητη, μια κίτρινη με πράσινες ρίγες όχι. Η δική μου ήταν άσπρη. Και όχι πολύ καθαρή. Και να σου και το απρόοπτο, έσπασε το σύρμα του αμπραγιάζ, το παθαίνουν αυτό οι γαμημένες οι Βέσπες, κι έπρεπε να βάζω τις ταχύτητες καρφωτές. Μια χαρά δουλεύει κι έτσι αλλά δεν ξέρω για πόσο. Αν ήταν για πάντα τότε δεν θα είχαν κανένα λόγο να βάζουν συμπλέκτη οι Ιταλοί στις Βέσπες γι' αυτό μόλις τελειώνα θα την πήγαινα στον μάστορα. Κι ένας είναι ο μάστορας για τις Βέσπες στην πολιτεία, ονόματα δεν λέμε διαφήμιση δεν κάνουμε, δίπλα στην Δημαρχία είναι όλοι οι Βεσπάκηδες τον ξέρουν. Η μαντάμ σταμάτησε σε μια μονοκατοικία κοντά στα Περιβόλια αλλά μες τα όρια της πόλης, κέντρο απόκεντρο που λέμε αλλά μακριά απ' την κίνηση. Κάτι σαν το δικό μου χωρίς θάλασσα. Στάμπαρα το σπίτι, έκανα και μια βόλτα τριγύρω για να ενημερώσω τον Παντελή, δεν έβλεπα καμιά δυσκολία για τον Παντελή και κάποιον της πιάτσας να μπόυνε και να βγούνε χωρίς πρόβλημα.

Πρώτα πέρασα απ' το συνεργείο για Βέσπες, μου άλλαξαν το σύρμα του αμπραγιάζ στο δεκάλεπτο, πλήρωςα αδιαμαρτύρητα ότι μου ζήτησαν που ήταν πάντα κάτι παραπάνω απ' το κανονικό αλλά για καλή και γρήγορη ποιότητα είσαι πάντα υποχρεωμένος να το δεχτείς.

Επόμενη στάση Παντελής.

Τα καλά νέα του Παντελή ήταν ότι το τηλέφωνο της μαντάμ ήταν τελευταίο μοντέλο με οθόνη και σύνδεση Ιντερνέτ και θα είχαμε μ' ένα συμπάρο δυο τρυγόνια. Παρ' όλα αυτά όμως, όταν του είπα για το σπίτι και που και πως ήτανε, μου είπε ότι θα βάλει κοριό και στον υπολογιστή, φορητό ή γραφείου αν υπάρχει στο σπίτι αλλά αυτοί με τα τελευταίου τύπου "έξυπνα τηλέφωνα " τα κάνουν όλα από εκεί. Το τηλέφωνο το δοκίμασε με άγνωστη κλήση και δουλεύει τζάμι. Το είχε συνδέσει μ' ένα δικό του και ότι γινότανε περναγε εκεί. Η φωνή της Ιζαμπώς στην άγνωστη κλήση "εμπρος, παρακαλώ, λέγετε, εμπρός " ήταν πεντακάθαρη. Ο Παντελής μου έδειξε και μια άλλη οθόνη όπου φαινότανε ο χάρτης της πόλης.

- Τι είναι αυτό, ρε Παντέλο ;

- GPS ρε Βάρδα, που ζεις ; ξέρουμε πάντα που βρίσκεται το τηλέφωνο. Να το, την βλέπεις αυτή την αναμμένη κόκκινη κουκίδα στο σπίτι που μου είπες πως μένει. Όπου και να πάει με το τηλέφωνο θα την έχουμε.
- Άξιος ο μισθός σου ρε γατόνι. Να με κρατάς ενήμερο. Ειδικά όταν βγαίνει εκτός δουλειάς. Θα το καλωδιώσεις το σπίτι αύριο ;
- Με τέτοιο τηλέφωνο λίγα πράγματα θα μάθουμε σε ζωντανή μετάδοση αλλά εσύ είσαι τ' αφεντικό, εσύ πληρώνεις.
- Ακριβώς έτσι. Και θα συνεχίσω να πληρώνω όταν η δουλειά είναι καλή, το ξέρεις. Φεύγω τώρα γιατί έχω κι άλλα και ήδη νύχτωσε.

Η Μαρία όταν ήτανε μαθήτρια στο Λύκειο κι έκανε κοπάνες όταν έμπαινε η άνοιξη, σύχναζε στο Μελτέμι. Κι εγώ όταν πρωτοξεκίνησα το Φαγκότο σύχναζα στο Μελτέμι κι από δω το 'χαμε από κει το 'χαμε καταλήξαμε ένα απόγευμα από πάνω απ' το Φαγκότο όταν ακόμα είχα εκείνο το στρώμα νερού απ' τον Αμερικάνο που τρύπησε μια μέρα και πλημμυρίσαμε από κάτω. Μια φορά ήτανε κι εξαφανίστηκε. Μεγάλος μάλλον της έπεφτα. Τον καιρό εκείνο δεν ψάχναμε γιατί και διότι. Σπάνια την ξαναέβλεπα κι από μακριά. Ένα χαμόγελο, ένα κούνημα του χεριού για χαιρετούρα κι αυτό ήταν όλο. Ρε μπας και το ξέχασε ; Τι ψάχνεις να βρεις ρε Αλύπτε τώρα. Η Μαρία μεγάλωσε, παράτησε το σχολείο, έγινε αθλήτρια στο τρίαθλο με καλές επιδόσεις αλλά όχι μέχρι πρωταθλήτρια και... το ζουμί... το γύρισε λεσβία. Χωρίς φόβο και πάθος και να το κρύβει. Ολοφάνερα, όποτε την ξαναείδα χαμουρευότανε με κάτι που το λένε Γκότθικ και είναι τάση εμφάνισης χωρίς να έχει καμιά σχέση με τους Γότθους μετέπειτα Τεύτονες να μην σας κουράζω με την Ιστορία. Την Μαρία την αναζήτησα για δουλειά κι όχι τίποτα άλλο αν και δεν θα 'λεγα όχι για μια παρτούζα με λεσβίες. Ήξερα ότι συχνάζει στην Ταράτσα κι εκεί την άραξα με το ποτό μου μετά που πέρασα απ' το Παλάτσο και αλλαγή εμφάνισης. όταν την είδα να μπαίνει της έκανα νόημα να έρθει στο τραπέζι μου και παρά την έκπληξή της μετά από τόσα χρόνια, δεν αρνήθηκε.

- Μαράκι, εσένα γυρεύω κι έχω καλό σκοπό.
- Ας τα σάπια, Βάρδα σε ξέρουμε. Άδικα χάνεις τον καιρό σου.
- ..Δεν είναι καθόλου αυτό που νομίζεις και κάτσε να σε κεράσω ένα ποτό να τα πούμε, σε παρακαλώ.
- Γουάιτ Ράσσιαν πίνω. Έκανα τον ανήξερο κι ας ήταν το σουζέ μου στο Φαγκότο. Πήγα στο μπαρ, της πήρα ένα και της το πρόσφερα.
- Έχεις ακούσει με τί ασχολούμαι μετά το Φαγκότο ;
- Κάτι έχει πάρει τ' αυτί μου αλλά το βρήκα αστείο.
- Αν σου είπαν πως είμαι ιδιωτικός ντέντεκτιβ δεν είναι αστείο.
- Έλα ! Μα... σοβαρολογείς ;
- Θανατηφόρα. Σε χρειάζομαι για μια δουλειά που απαιτεί ειδικά προσόντα που τα έχεις απ' την κορφή μέχρι τα νύχια και η αμοιβή σου θα είναι πολύ ενδιαφέρουσα.
- Κάτσε ρε Βάρδα για να καταλάβω. Θέλεις να κάνω κάτι για σένα και θα με πληρώσεις γι' αυτό ;
- Ακριβώς. Δεν ξέρω να σου πω πόσο θα χρειαστεί αλλά το περισσότερο για μια βδομάδα. Θα σου δώσω ένα χιλιάριο.
- Χίλια ευρώ ;;;; Μα τι θες να κάνω για τόσα λεφτά. Να σπρώξω ντρόγκα ;
- Πολύ μακριά είσαι. Κάτι που θα σου είναι ευχάριστο ίσως.
- ..Για λέγε να δούμε.

-..Είναι μια γκόμενα, μπατσίνα, μην πεις τίποτα, ξέρω, που μ' ενδιαφέρει πολύ και θέλω να την έχω από κοντά επειδή υποψιάζομαι ότι κάνει βρώμικα κόλπα. Θέλω να σε βάλω πάνω της για να μάθω που κινείται.

- Και γιατί ειδικά εμένα ;
- Μάντεψε.
- Μην με κουράζεις, Βάρδα γιατί θα κεράσεις και δεύτερο.
- .. Και τρίτο αν χρειαστεί, Μαράκι. Λοιπόν, η κυρία είναι λεσβία. Και νομίζω πως εύκολα θα την ξελογιάσεις. Είσαι σε σχέση αυτό τον καιρό;
- Ποτέ δεν κάνω μακροχρόνιες σχέσεις, Βάρδα. ΑΥΤΟ έπρεπε να το 'χεις καταλάβει.
- Έχεις κανένα άλλο πρόβλημα ;
- Ούτε αστικό ούτε ποινικό αλλά περίμενε, δεν δέχτηκα ακόμα.
- ..Άλλαξες γούστα ή τα λεφτά δεν είναι αρκετά ;
- Τίποτα απ' τα δύο. Θέλω να ξέρω πόσο επικίνδυνο είναι.
- Καθόλου. Σε οποιαδήποτε στιγμή το παρατάς και φεύγεις. Αυτή μπορεί να είναι μπλεγμένη σε βρώμικα κόλπα αλλά δεν θα κάνει κάτι κακό στην κοπέλα που την... ικανοποιεί.
- Αυτό να 'σαι σίγουρος ότι το ξέρω καλά.
- Θα σου δώσω ένα νούμερο κινητού να μ' ενημερώνεις και βασίζομαι στην ακεραιότητά σου ότι δεν θα το μοιράσεις για να χρειαστεί να το αλλάξω. Δεν θα ήθελα να μας ξαναδούν μαζί. Στο τέλος που θα σε πληρώσω δεν με νοιάζει.

Έβγαλα δυο κατοστάρικα και τα έσπρωξα διακριτικά προς το μέρος της. Τα πήρε και τα έβαλε στην κωλότσεπη.

- Πες μου λεπτομέρειες.

Τις έδωσα ότι στοιχεία είχα, της είπα τι μ' ενδιαφέρει για να 'χει το νου της, την κέρασα άλλο ένα και πήγα για το τελευταίο νυχτερινό στο Φαγκότο.

ΕΞΙ

The long and winding road

Ήταν ένα ήρεμο βράδυ στο Φαγκότο χωρίς πολύ κόσμο. Ο Πέτρος τα έλεγε χαλαρά στο μπαρ με τον Καπενέκο και τον Σαπουνάκη κι η Δανέζα στην γνωστή της θέση. Ο Πέτρος, γεωπόνος από Κερατέα Αττικής, ιδέαν δεν έχω πως και γιατί βρέθηκε στο νησί και δούλευε στην αρχή το Φαγκότο μέχρι που χτύπησε το τηλέφωνο ένα βράδυ και του κόπηκε η μιλιά κι όταν την βρήκε μας είπε ότι ήταν ο πατέρας του στο τηλέφωνο που του είχε πει ότι μόλις του τα έγραψε όλα στ' όνομά του. Τι ήταν τα όλα ούτε που μάθαμε ούτε που μας ενδιέφερε αλλά εκείνο που θυμάμαι ήτανε ότι όταν έκλεισε το τηλέφωνο, είχε χάσει την μιλιά του. Σύντομα τον έβλεπα συνεταίρο στην "επιχείρηση". Η Δανέζα ΜΙΛΦ ήτανε μια μελαχρινή κούκλα 40-45 με γαλανά γατίσια μάτια. Πολύ ωραία γυναίκα, ζωντοχήρα ή χήρα μ' έναν νεαρό γιο 17-18 χρονών είχε εγκατασταθεί στο νησί κανείς δεν ήξερε πως και γιατί και κανείς δεν ενδιαφερόταν. Ήταν κάθε βράδυ στην μπάρα στο Φαγκότο και κοίταζε συνέχεια τον Πέτρο ! Όλοι οι αρσενικοί της την πέσαμε, παρ' όλα τα χρονάκια της ήταν πολύ καλοβαλμένη κι ο συνδυασμός γαλάζια μάτια-μαύρο μαλλί σε λευκή επιδερμίδα θανατηφόρος. Κανείς δεν έφαγε. Η κυρία δεν είχε μάτια παρά μόνον για τον Πέτρο που παντρεμένος με παιδί και με αγγλικά σαν τα δικά μου Γιουγκοσλάβικα το έπαιζε άνετος κι ευχαριστώ δεν θα πάρω. Κι όσο την αρνείσαι μια γυναίκα τόσο πιο πολύ σε θέλει. Εκεί λοιπόν κάθε βράδυ η Δανέζα που δεν μάθαμε ούτε τ' όνομά της να κοιτάζει σαν λουκούμ μπουρέκ εκμέκ κανταϊφ τον Πέτρο κι αυτός να την αγνοεί. Επαγγελματικά πάντα, μην την χάσουμε κι από πελάτισσα. Η εικόνα Φαγκότο, Πέτρος μέσα μπαρ, Δανέζα έξω μπαρ κατέληξε σήμα κατατεθέν. Δεν ξέρω πως και πότε τελείωσε αυτός ο χαβαλές, είχα αρχίσει να δραπετεύω προς Κανάλι ή τις καφετέριες στο Σιντριβάνι που το λέγανε και Σαντριβάνι. Εκεί που μ' ένα Τζακ στο χέρι άκουγα άναυδος τις ιστορίες του Καπενέκου, όλοι τις ακούγαμε, όταν μιλούσε η Βαγγέλα οι υπόλοιποι άκουγαν, χτύπησε το τηλέφωνο για πρώτη φορά. Ο Μπαλωμένος.

- Έλα να πιείς μια, κερνάω.
- Για δουλειά σε παίρνω. Ξέρεις ποιον έβαλε η χήρα πολιτική αγωγή ;
- Που να το ξέρω ;
- Τον Ματθαιογιαννάκη.
- Κατάλαβα. Ο Δημητρίου δεν έχει καμιά τύχη.
- Να τα παρατήσουμε ρε Αλύπιε ;
- Τι λες αγόρι μου !!! Εάν ο Ματθαιογιαννάκης δεν έχει φάει ακόμα Μπαλωμένα σκατά, θα τα φάει για πρώτη φορά τώρα. Είμαι σε καλό δρόμο. Θα σ' ενημερώσω.

Ο Μπαλωμένος έκλεισε χωρίς τον ίδιο ενθουσιασμό με τον δικό μου και τότε χτύπησε το τηλέφωνο για δεύτερη φορά. Ο Παντελής εγκατέλειπε το πόστο στο βανάκι κι αν ήθελα να πάω από εκεί πριν φύγει γιατί είχε κάτι να μου βάλει ν' ακούσω. Πλήρωσα τα ποτά μου, καληνύχτισα και πήρα την Βέσπα για τα Περιβόλια. Ο νυσταγμένος Παντελής βιαζότανε να πάει για ύπνο και μου έδωσε ένα στικάκι με μια τηλεφωνική συνομιλία που ήταν... περίεργη, όπως είπε. Η Ιζαμπώ είχε καλέσει ένα νούμερο απόρρητο που δεν βρισκότανε πουθενά, δεν φτιάχνει μόνον ο Παντέλος Μπλούμπερι, δυο κουβέντες και τέλος. Να τ' ακούσω στο σπίτι μου γιατί θα έφευγε

κουρασμένος. Εμένα πάλι, καυλωμένος μου χτύπαγε, όχι κουρασμένος. Είχε αρχίσει να επενδύει μάλλον στον πουτανοβοσκό των Μολδαβών. Χαλάλι του.

Μ' όλα αυτά ξέχασα και το αιλουροειδές αλλά αυτό δεν με ξέχασε και μου όρμησε μόλις μπήκα. Του έβαλα ένα μπολ κροκέτες και μια κουταλιά Γουίσκας για νοστιμιά. Μ' αυτήν την τρελοκαμπέρω που τον φλόμωσε στα Γουίσκας είχε καλομάθει ο ...Φίγκαρο κι έπρεπε να τον κοροϊδεύω διότι αν έτρωγε μόνο Γουίσκας, θα βγαίναμε απ' το παράθυρο οικονομικώς. Πολλές κροκέτες και μεζεδάκι μόνο. Είχε αρχίσει να το συνηθίζει. Μια μέρα που του έβαλα μόνον κροκέτες χωρίς μεζεδάκι, νιαούρισε. Έβαλα επιτέλους το στικάκι που είχε μόνο ένα αρχείο ήχου να παίζει κι άκουσα.

- Έλα, εγώ είμαι.
- Σου είπα να μην με ξαναπάρεις μέχρι να τελειώσει.

Και της το 'κλεισε κατάμουτρα. Δεν ξέραμε ποιο νούμερο είχε καλέσει η Ιζαμπώ αλλά σίγουρα αυτός - αυτή; που απάντησε δεν ήθελε να της μιλήσει. Γυναικεία μάλλον φωνή αλλά όχι τραγουδιστή. Εμένα όμως μου μπήκανε ψύλλοι στ' αυτιά. Τι να τελειώσει ; Έπρεπε να περιμένω το πρωί για να τσεκάρω κάτι.

Το επόμενο πρωί το τηλέφωνο χτύπησε στην πιο κακιά στιγμή. Είχα καταφέρει να περάσω το κεφάλι του ελέφαντα μαζί με την προβοσκίδα και τα δυο του μπροστινά πόδια απ' το παραθυράκι του μπάνιου και είχε σφηνώσει, ως αναμενόμενο στην κοιλιά του. Και πάνω στο ζόρι μου και την απελπισία να σπρώχνω να τον εκπαραθυρώσω... ντριν το τηλέφωνο. Μπροστά στο δίλλημα τον ξαναέβαλα μέσα να δοκιμάσω αργότερα και απάντησα στο τηλέφωνο. Η Μαρία.

- Η φίλη σου Βάρδα είναι λυσσάρα.
- Τα κατάφερες βρε θηρίο ;
- Δεν δυσκολεύτηκα καθόλου! Ψάχνεται συνεχώς και μάλλον δεν το βρίσκει. Σε στέρηση βρισκότανε. Μαζί κοιμηθήκαμε και πήγε για δουλειά. Μίλησε τρεις φορές, δυο εχθές το βράδυ και μια σήμερα το πρωί με κάποιον Καβαφάκη που δεν ξέρω ποιος είναι.
- Μην νοιάζεσαι. Ξέρω εγώ και μ' ενδιαφέρει. Τι είπανε ;
- Όχι πολλά. Αυτή σαν θυμωμένη κι άλλος σαν να παρακαλούσε κάτι που του το αρνιότανε. Δεν κατάλαβα τί. Τι είναι; Κάποιος υφιστάμενός της ;
- Γιατί ρωτάς ;
- Με τον τρόπο που του μίλαγε αυτό κατάλαβα. Και καλά εντάξει, με τους άντρες γενικώς δεν το 'χει αλλά ... τι να πω ; Εσύ να κάνεις την δουλειά σου και ξιά μου εμένα. (ξιά μου= έκφραση τοπικής διαλέκτου για το ξέρω εγώ, δική μου δουλειά είναι). Θα περιμένεις και θα κάνεις ότι σου λέω. Τέτοια ωραία του έλεγε του ανθρώπου.
- Μαράκι γλυκιά μου, πολύ καλά το πας και συνέχισε έτσι. Όσο πιο συχνά μπορείς, μετακόμισε σπίτι της αν θέλεις.
- Δεν το βλέπω. Είμαι μάλλον νούμερο δύο. Άλλη είναι το νούμερο ένα. Δεν ξέρω ακόμα αλλά άμα το μάθω θα σου πω.
- Εντάξει, μπέμπα. Προσπάθησε όσο μπορείς. Το φχαριστήθηκες τουλάχιστον ;
- Λυσσασμένη ρε σου λέω. Μ' έλιωσε. Και τσάμπα θα την έπαιρνα αν και μου πέφτει λίγο μεγάλη, το πουρό.

Αποφάσισα να πάω μια βόλτα στα δυτικά. Στον τόπο γέννησης του μεγάλου μας εθνικού μουσικοσυνθέτη. Τηλεφώνησα πρώτα στον Παπαδάκη για να μου κανονίσει την υποδοχή. Ο Υπαστυνόμος Θεοδωράκης που με καλωσόρισε μαζί με την μουστάκα του ήταν σε ηλικία συνταξιοδότησης. Μπορεί και να την είχε περάσει αλλά φαινόταν μια ζωή μπάτσος, τι άλλο να κάνει στα γεράματα ; χωρίς δεύτερη κουβέντα μετά τις καλημέρες έβγαλε από ένα συρτάρι ένα μπουκάλι τσικουδιά.

- Πρώτα θα πιούμε μια και μετά θα μου πεις γιατί σ' έστειλε ο Παπαδάκης. Ο τόνος στην φωνή του δεν σήκωνε αντίρρηση. Κι αν σταματούσαμε στην μια δεν θα φοβόμουνα αλλά μ' αυτούς τους παλιούς... όλα ήταν δυνατά. Πλατάγισε τα χείλια του μόλις την κατέβασε.

- Σαν το νεράκι κατεβαίνει, η άτιμη. Γνήσια δική μου είναι, όχι του εμπορίου.

- Βελούδινη, αρχηγέ. Σαν το νεράκι.

- Να βάλω άλλη μία ;

- Σε λίγο, όχι αμέσως. Σαν το νεράκι κατεβαίνει αλλά καίει η άτιμη.

- Τι μπορώ να κάνω για σένα παλληκάρι μου με τις καλές συστάσεις ; Σπαθί ο αρχηγός, χατίρι δεν του χαλάμε ποτέ.

- Μια παλιά υπόθεση θέλω να κοιτάξω. Μπορεί και να την θυμάσαι. Τον θάνατο του Λαυρεντάκη πριν από 30 χρόνια.

- Σκατά φάκελο θα κοιτάξεις. Όλα τα έχω μες την κεφαλή μου σαν να 'τανε χθες. Ιντα θες να μάθεις ;

- Τα πάντα.

- Τ' αρχοντικό των Λαυρεντάκηδων στον Πάνω Σταλό ήτανε ένα δίπατο ψηλοτάβανο. Ο Γέρο-Λαυρεντάκης έπεσε απ' την κορφή της σκάλας κι όταν έφτασε κάτω είχε κοπεί στα δύο. Είχε τσακίσει η σπονδυλική του στήλη. Τα παιδιά του έλειπαν, η γυναίκα του ήταν στις ελιές, μονάχα η κόρη του ήταν σπίτι στο δωμάτιό της και μελετούσε κι όταν άκουσε την φασαρία και τις φωνές βγήκε και τον είδε και μας πήρε τηλέφωνο. Όλη μου την ζωή είμαι εδώ, τα θυμάμαι όλα. Να βάλω άλλη μία μπρέ.

- Να την βάλεις, μαστορα, σαν το νεράκι κατεβαίνει. Θα με φούνταρα στην θάλασσα στον παραλιακό με την Βέσπα στην επιστροφή.

- Τότε σας ήτανε και που είχαμε και την πρώτη γυναίκα αστυφύλακα στο χωριό. Μια που ήτανε παλιά ντόπια και πήγαινε στο σχολείο εδώ και μετά πήγε στην Αθήνα. Γύρισε πίσω σε μερικά χρόνια αστυφύλακας και μου την έστειλαν εδώ, που πήγαινε σχολείο. Αυτή πήγε για την επιτόπια. Η πρώτη της στην καριέρα της. Που να 'ναι άραγε ετούτη σήμερα ;

- Θυμάσαι πως την έλεγαν, αρχηγέ ;

- Ποια, την μπατσίνα ; Νταμιτζάνα την φωνάζαμε.

- Αυτή η καινούργια πήγε στο περιστατικό ;

- Εεε.. ναι, γιατί να πάει κάποιος παλιός ; Έπεσε και σκοτώθηκε. Ηλικιωμένος ήτανε και ψηλοτάβανο σπίτι, μεγάλη η σκάλα.

- Κι η γυναίκα του αυτοκτόνησε μια βδομάδα αργότερα έμαθα.

- Δεν την άντεξε αυτή η κακομοίρα, καλή γυναίκα. Κι η κοπελιά... παιδί μάλαμα. Οι δυο γιοί του ήτανε χαραιοφάδες. Και τώρα είναι με ξενοδοχεία.

- Μου τα είπες όλα, αρχηγέ ; Και τα κουτσομπολιά ;

- Κανένα κουτσομπολιό. Παλιά κι εύπορη οικογένεια κοτζαμπάσηδων, πολλοί χωριανοί έφαγαν ψωμάκι απ' τα χέρια τους. Τώρα φέρνουν Αλβανούς. Ατύχημα 100%. Κανείς δεν ήταν στο σπίτι. Η μικρή, η Ιζαμπώ, φοβητσιάρα και ντροπαλή όλη της την ζωή. Παντρεύτηκε κι έφυγε αμέσως μετά που χώρισαν τα περιουσιακά με τ' αδέλφια της. Πρέπει να είναι ακόμα στην πόλη. Να πιούμε μια τελευταία ;

- Να την πιούμε ρε αρχηγέ, αλλά φοβάμαι ότι δεν μου τα λες όλα.
 - Τι τα θες να τα σκαλίζεις, γιέ μου. Εδώ καταλήξαν να έρχονται για διακοπές και να τους κάνουμε τεμενάδες. Περασμένα ξεχασμένα.
 - Πες τα μου βρε, παλιοσειρά για να μαθαίνω. Μικρός είμαι.
 - Βλέπω μερικές φορές στον δρόμο κάτι Γερμανούς τουρίστες 60-70 χρονών κι αναρωτιέμαι πάντα μήπως ήτανε ανάμεσα σ' αυτούς που ξεκλήρισαν την Κάνδανο. Που να τους γνωρίσεις μετά από τόσα χρόνια, αμούστακα παιδάκια ήτανε. Δεν το 'χω δει ακόμα μα παρακαλάω να το δω, μια μέρα κάποιο ντόπιο γεροντάκι να ξαπλώσει στο χώμα έναν Γερμαναρά τουρίστα που θα τον έχει θυμηθεί από τότε. Κάψανε και σφάξανε ολάκερα χωριά και τώρα μας έρχονται τουρίστες για τον ήλιο και την θάλασσα. Ξεχνιόνται μωρέ τα παλιά ;
 - Δεν καταλαβαίνω τι σχέση έχουν αυτά, αρχηγέ, συμπάθα με.
 - Ο Λαυρεντάκης ήτανε συνεργάτης τους. Καταδότης. Έκπληξη μου προξενούσε πάντα γιατί δεν τον έφαγε κάποιος από καμιά οικογένεια απ' αυτές που κατέστρεψε στην κατοχή. Πολλά λεφτά είχε και πολιτικές πλάτες πάντα. Ντροπή για τον τόπο αλλά έδινε ψωμί και τρώγανε οι εργάτες. Τον τιμώρησε ο Θεός κι έσπασε τα μούτρα του. Θεία πρόνοια, παιδί μου, κανείς δεν ξεφεύγει. Σαν το νεράκι κατεβαίνει η άτιμη. Έλα μπρε να πιούμε άλλη μια τώρα που γίναμε φίλοι.
 - Μόνος σου, αρχηγέ γιατί είμαι με την Βέσπα και μπορεί να πλαγιάσω στον δρόμο. Αρκετά έμαθα. Να 'σαι καλά.
 - Τους χαιρετισμούς μου στον αστυνόμο. Είσαι σίγουρος πως δεν θες άλλη μια ;
- Με ζιγκ-ζαγκ τον πήγα τον παραλιακό αλλά έμεινα όρθιος. Καλά μου τα είχε πει ο γέρο-μπάτσος. Εγώ γιατί τα έβλεπα ανάποδα ; Σαν δηλαδή ο γέρο- Λαυρεντάκης να την πήδαγε την Ιζαμπώ κι αυτή τον ξέκανε με την βοήθεια της φίλης της της πλακομουνούς κι η μάνα αυτοκτόνησε απ' την ντροπή της γιατί τα ήξερε όλα. Μήπως έφταιγαν οι τσικουδιές ;

Την Μαρία την ξανθιά κατσαρομάλα με τις μπούκλες και το πλούσιο στήθος, εάν την συναντούσα στο δρόμο μπορεί και να μ' έφτυνε και θα είχε απόλυτο δίκιο. Της είχα φερθεί πολύ άσχημα παντού εκτός απ' το κρεβάτι. Παιδί μάλαμα της τοπικής κοινωνίας, απόφοιτος της Νομικής, έψαχνε γι' αποκατάσταση κι εγώ δεν ήμουνα για τέτοια αλλά δεν το είπα ποτέ! Επειδή την ήθελα πολύ για το κρεβάτι. Καλές είναι οι τουρίστριες που κάποια στιγμή θα φύγουν, τι τα ήθελα τα μπλεξίματα με τις ντόπιες που αναπόφευκτα θα τις ξανασυναντούσα στον δρόμο ; Η Μαρία, πήγε ασκούμενη σ' ένα δικηγορικό στην αρχή, είδε ότι δεν της πήγαινε, κάπου βρήκε μια θέση γραμματέα στο Δικαστικό και την άρπαξε. Κι αν μ' έφτυνε αν μ' έβλεπε στον δρόμο, αν πήγαινα να την βρω στο γραφείο της στα Δικαστήρια δεν θα μπορούσε ποτέ να το κάνει.

- Μπορώ να σε απασχολήσω για λίγο ιδιαιτέρως, Μαρία ;
- Είσαι κωλόπαιδο.
- Δεν το αρνούμαι αλλά δεν απαντάει στην ερώτηση.
- Τι θέλεις ;
- Θέλεις να παντρευτούμε ;
- Άντε γαμίσου, Βάρδα.
- Βλέπεις πως είσαι ; Όταν δεν στο ζητάω με παρατάς κι όταν στο ζητάω με βρίζεις. Τι άλλο να κάνω για να με βοηθήσεις ;
- ..Λέγε ρε συ τι θέλεις. Είχε αρχίσει να χαμογελάει.
- Ξέρεις φαντάζομαι με τι ασχολούμαι.
- Ξέρω. Γιατί το πούλησες ρε ; δεν γλυτώνω μ' αυτό.

- Ο Καβαφάκης... τι καπνό φουμάρει;
- Τούρκικο. Που θες να ξέρω ;
- Πες μου ρε συ τι κουτσομπολιό κυκλοφορεί.
- Κάνει πολύ παρέα με μια μπατσίνα που είναι λεσβία. Εργένης εκ πεποιθήσεως και στριμμένος γκρινιάρης που όλα του φταίνει. Τι άλλο.
- Την μπατσίνα την λεσβία μάλλον δεν την φυστικώνει. Από άλλες γκόμενες πως κινείται ;
- Κανείς δεν ξέρει. Οπωσδήποτε όχι από δω μέσα. Ποτέ δεν έχει ακουστεί κάτι με συνάδελφο.
- Εσένα δεν στην έχει πέσει ποτέ ;
- Όχι, γιατί ;
- Γιατί όποιος εδώ μέσα δεν στην έχει πέσει είναι ηλίθιος, Μαράκι. Αστέρι είσαι.
- Πάρε δρόμο Αλύπτε αληταρά πριν σε καρπαζώσω. Την φίλη μου την Νάντια την θυμάσαι ;
- Φίλη σου και συμφοιτήτρια.
- Ένα χρόνο μεγαλύτερη. Στον επάνω όροφο στον ίδιο διάδρομο είναι το γραφείο της. Αυτή είναι η γραμματέας του Καβαφάκη. Άντε να την ρωτήσεις.
- Μαράκι, έκανα μεγάλο λάθος μαζί σου αλλά άμα το δεις αλλιώς... σου έσωσα την ζωή. Μαύρη κι άραχνη ζωή θα πέρναγες μαζί μου, σου αξίζει πολύ καλύτερο από μένα και σου εύχομαι από καρδιάς να το βρεις.
- Δρόμο γρήγορα, Βάρδα γλυκομίλητε. Αμέσως. Χάσου, εξαφανίσου.
Ανεβαίνοντας τις σκάλες για τον επάνω όροφο σκέφτηκα ότι η Νάντια ίσως να χρειαζότανε άλλη προσέγγιση.
- Βρε βρε βρε... ο Βάρδας !! Που ήσουν εσύ τόσα χρόνια ;
-.. Στο εξωτερικό για δουλειές. Δεν ήξερα ότι δουλεύεις με τον Καβαφάκη.
- Όλοι κάπως πρέπει να ζήσουμε. Εσύ με τι ασχολείσαι τώρα ;
-.. Το καινούργιο κινέζικο εστιατόριο λέει τίποτα ;
- Δεν ξέρω. Δεν έχω πάει ποτέ.
- Να σου κάνω το τραπέζι να το γνωρίσουμε παρέα ;
- Ρε Βάρδα, ειλικρινά τώρα, αυτή η προσέγγιση για να βγεις ραντεβού... δουλεύει πάντα ;
- Στατιστικώς όχι εκτός κι αν πρόκειται γι' αποφοίτους Νομικής.
- Στις 8 για μένα στις 8 παρά δέκα για σένα. Δεν μ' αρέσει να περιμένω στην πόρτα.
- Ιδιωτικός Ντέντεκτιβ.
- Παρντόν ;;
-.. Με τι ασχολούμαι με ρωτήσεις.
- Πλάκα μου κάνεις, κωλόπαιδο.
- Στις 8 απόψε, Νάντια. 8 παρά δέκα για μένα. Τα λέμε.

ΕΦΤΑ

It's only love

Η μαμά μου μου έλεγε να κάνω πάντα ένα μπάνιο πριν από κάτι τέτοιο και να φοράω καθαρό σλιπάκι. Τον μαλάκα που φοράει βρώμικο σλιπάκι μετά απ' το μπάνιο δεν τον έχω συναντήσει ακόμα αλλά η μάνα μου δεν έλεγε μαλακίες, κάτι θα 'ξερε αυτή. Ένα κοτλεδάκι χοντρή ρίγα με ζιβάνγκο κατάσαρκα και τούντ σακάκι με μποτίνια Clark's μ' έκανε να μοιάζω με τον προφέσορα Λάνγκτον χωρίς το ρολόι με το Μίκυ Μάους στο χέρι, γοητευτικός διανοούμενος και καλά αλλά με δικηγόρινα θα έβγαινα και τα ρουχαλάκια αυτά που μου τα κάνανε δώρο σ' έναν πύργο της Γαλλίας κάτι πλούσιες, τα φύλαγα για τέτοιες περιπτώσεις. 8 παρά δέκα μου είπαν κι 8 παρά δέκα εκεί ήμουν. Είχα βάλει και την Τορίνο σ' ένα σκοτεινό δρομάκι δίπλα, ο καιρός δεν ήταν για Βέσπα. Στις 8 σταμάτησε ένα ταξί μπροστά στην πόρτα του Κινέζικου και κατέβηκε η Νάντια.

- Νάντια, μωρό μου, είσαι βάλσαμο για πονεμένα μάτια.
- Ρε συ, δεν έχεις βαρεθεί να λες την ίδια μαλακία συνέχεια ;
- Όποτε πάω να πω ένα ψέμα δεν μου βγαίνει, ρε γαμώτο.
- Δηλαδή θες να πεις ότι λες αλήθεια τώρα ;
- Εεεε... ναι, ψέμα να πω ;
- Καλά τότε. Κι εσύ, όταν δεν φοράς σορτς και σαγιονάρες... δεν είσαι κακός.

Το μαγαζάκι ήταν χαριτωμένο αλλά έως εδώ. Αν έχεις φάει Κινέζικο αλλού και καλό Κινέζικο, το φαγητό δεν έλεγε. Από ποτά δε... έρημος Σαχάρα. Ευτυχώς είχανε Τζακ και πήρα ένα για το φαγητό κι ένα για το φαγητό. Η Νάντια ήπιε εμφιαλωμένο νερό με μπουρμπουλήθρες. Νεράκι απ' την βρύση με μια ένεση διοξειδίου του άνθρακα ήτανε, σιγά μην ήτανε από φυσική πηγή. Για τέτοιο το πληρώσαμε όμως κι ας πίστευα ότι οι πηγές που αναβλύζουν ανθρακούχο νερό έχουν στερέψει εδώ και πολύ καιρό απ' την υπερκατανάλωση.

- Με την Μαρία δεν έχουμε μυστικά ξέρεις. Και τότε αλλά και τώρα.
- ..Ας αρχίσουμε με τα τότε λοιπόν. Τι μυστικά σου είπε η Μαρία για μένα ;
- Πολλά αλλά ένα μονάχα θυμάμαι.
- Λοιπόν ;;
- Θυμάμαι ότι μου είχε πει πως φιλάς υπέροχα.
- Ευτυχώς, ησύχασα τώρα. Και για τα τωρινά ;
- Δεν ήταν σίγουρη αν θα με φλερτάρεις ή θα μου ζητήσεις πληροφορίες. Σε τσέκαρα ομολογώ, Βάρδα κι είδα ότι δεν με κορόιδευες όταν μου είπες με τί ασχολείσαι.
- Και τελικά ήρθες για να σε φλερτάρω ή να μου δώσεις πληροφορίες ;
- Μ' αρέσει πολύ να με φλερτάρουν.
- Σε όλες αρέσει. Τους ανεβάζει το εγώ. Τις κάνει να νιώθουν επιθυμητές.
- Ακριβώς. Λοιπόν, τι έχεις στο νου σου ;
- Πληροφορίες.
- Είσαι ξενέρωτος ή δεν με γουστάρεις ;;
- Μ' αρέσει να με φλερτάρουν κι εμένα, μου ανεβάζει το εγώ, με κάνει να νιώθω επιθυμητός.

- Δεν το είχα δει ακριβώς έτσι !! Κι ο κανόνας ;;

- Κυνηγός και θήραμα ;; Οι κανόνες βρίσκονται εκεί που βρίσκονται μέχρι κάποιος να τους σπάσει. Δεν θες να γίνεις κυνηγός; Για μια νύχτα, Νάντια ;;

- Θέλω αλλά πληροφορίες δεν σου δίνω.

- Άσφαιρα θα ρίζεις τότε.

- Δηλαδή κ. Βάρδα, εάν ήθελα πολύ να φαγωθούμε θα ήμουν υποχρεωμένη να δώσω πληροφορίες ;;

- Χοντρά το είπες. Οι ψαράδες βάζουν δόλωμα για να πιάσουν ψάρια.

- Και οι πληροφορίες μου για τον εισαγγελέα είναι το δόλωμα φαντάζομαι.

- Βλέπεις που δεν ήταν δύσκολο ;

- Δεν μπορώ να σου έχω εμπιστοσύνη. Όλοι λένε ότι είσαι κωλόπαιδο.

- Έντιμο κωλόπαιδο όμως. Ποτέ δεν πρόδωσα κι ούτε θα προδώσω την εμπιστοσύνη κάποιου.

- Το θέμα είναι πολύ λεπτό και πολύ προσωπικό, Βάρδα. Θα διακινδυνέψω την καριέρα μου για μια ξεπέτα ;

- Έλα μου όμως που φιλάω υπέροχα !! Επιβεβαιωμένο.

- Πάμε να μου δείξεις ;;

- Νόμιζα πως δεν θα το ζητάγες απόψε αλλά... φύγαμε. Θα μου τα πεις μετά για τον Καβαφάκη ;

- Quid pro quo το λένε στην γλώσσα μας, Βάρδα. Δώσε για να πάρεις.

Ή η Νάντια ήτανε στις μέρες της κι αγάμητη ή η Μαρία είχε υπερβάλει για τις επιδόσεις μου καταλήξαμε στο σπίτι μου στον καναπέ. Ο Γάτος δεν είχε σαφή άποψη ακόμα για την Νάντια, ήτανε επιφυλακτικός. Κάτι μύριζε ο χαμούρης που δεν μπορούσα να το μυρίσω εγώ. Σε τέτοιες περιπτώσεις, καθόταν αυτοκρατορικά μπροστά στην πόρτα στα δυο του πισινά πόδια και την ουρά του τυλιγμένη στον κόλο του και κοιτάζε την ... μάχη στο κρεβάτι. Αν έφευγε αμέσως μετά. συμφωνούσε. Σε αντίθετη περίπτωση ερχόταν και τριβόταν ανάμεσά μας. Έχω χάσει δυο-τρεις μ' αυτό το αιλουροειδές που πήραν δρόμο τρομοκρατημένες αλλά με τον καιρό απέκτησα εμπιστοσύνη στην κρίση του. πρέπει να περάσει το τεστ του Γάτου το κάθε θηλυκό στο Βαρδέϊκο. Προς το παρόν δεν είχα ένδειξη. Με τα πες- πες και τα χαμουρέματα στον καναπέ ανεβήκαμε επάνω κι όπως το ψυλλιάστηκα, από πίσω κι ο Γάτος. Η Νάντια τον είδε στην αυτοκρατορική του πόζα ακριβώς στην μέση της πόρτας την ώρα που έχανε το σουτιέν της.

- Αυτός εκεί θα κάθεται και θα βλέπει ;

- Ναι, το κάνει μερικές φορές αλλά ποτέ δεν το μαρτυράει.

- Δεν μπορώ να κάνω έρωτα και να με κοιτάζει ένας Γάτος !!!!!

- Πόσοι Γάτοι θες να σε κοιτάζουν όταν κάνεις έρωτα δηλαδή ;

Χαλάρωσε με το αστείο και μετά από λίγο ο Γάτος έφυγε. Η Νάντια μπορούσε να συνεχίσει αυτό που έκανε. Εγώ την είχα άσχημα. Υπερωρίες έκανα, η Νάντια ήτανε μήνες στεγνή όπως μου εκμυστηρεύτηκε. Άντε να δούμε τί άλλο θα κάνει ένας φτωχός ντέντεκτιβ για να γαμήσ... να πάρει πληροφορίες ήθελα να πω.

- Πέρασα υπέροχα, Βάρδα. Είχε δίκιο η Μαρία. Θα με πας σπίτι μου ;

- Παρντόν ;; και το Quid pro quo ;;

- Ααα ! Αυτό , ε ;; Να μην το ξεχάσουμε έτσι όμορφα που περάσαμε ;

- Έχω αναλάβει μια περίεργη υπόθεση, μωρό μου και ότι μικρή πληροφορία μπορεί να βρω ίσως είναι πολύτιμη. Τι μυστικά κρύβει ο Καβαφάκης ;;

- Δεν εννοείς ότι είναι κάργα δεξιός, έτσι ; Αυτό το ξέρουν όλοι. Και ότι οι υποθέσεις του είναι όλες καταδικαστικές.

- Κάτι για λεπτό και προσωπικό μου είπες στο ρεστοράν. Τι εννοούσες ;

- Δεν είμαι μόνον γραμματέας του, Βάρδα ;
- Αλλά δεν φιλάει υπέροχα όπως εγώ !
- Δεν φιλάει καθόλου ! Δεν ήμαστε εραστές ! Απλώς τον ... βοηθάω.
- Θα στα βγάλω με το τσιγκέλι, θα μου τα πεις μόνη σου ή δεν θα μου πεις τίποτα ; Όλα παίζουν.

- Το δεν θα σου πω τίποτα μου ακούγεται πολύ καλό αλλά δεν είναι ... έντιμο. Πέρασα υπέροχα και ήταν δέκα φορές καλύτερα απ' ότι περίμενα.

Εάν δεν έχετε βρεθεί ποτέ σε παρόμοια θέση, εκ πείρας σας λέω ότι σε μια τέτοια στιγμή η μοναδική λύση είναι ένα ακόμη με τρεις κουβέρτες. Τρικούβερτο παναπεί. Ήπια πρώτα κάτι γιατί είχε στεγνώσει ο στόμας μου κι έπιασα δουλειά υπερωρία καπάκι στην υπερωρία. Η Νάντια φυσικά δεν είχε καμιάν αντίρρηση όπως σαφώς το έπιασε το μήνυμα για το Quid pro quo. Άναψα ένα τσιγάρο, πήρε και αυτή αυτό που της πρόσφερα, έβαλα και δυο ποτάκια να χαλαρώσει η ατμόσφαιρα και... κρέμασε το σαγόνι μου μέχρι το πάτωμα σαν εκείνο το καρτούν με την πράσινη μάσκα !!

- Βάρδα, αν αυτά που θα σου πω βγούνε ποτέ στην φόρα να ξέρεις ότι θα τ' αρνηθώ. Δεν πιστεύω να έχεις τίποτα μικρόφωνα κρυμμένα εδώ μέσα !

- Χαλάρωσε, μπέμπα. Ούτε μικρόφωνα έχει και κανείς ποτέ δεν θα μάθει ότι τα έμαθα από σένα.

- Ο Καβαφάκης είναι μαζοχιστής.
- Όλοι στις μέρες μας από κάτι πάσχουμε. Άλλος μ' έλκος στομάχου, άλλος με ζάχαρο κι άλλος μαζοχιστής, αν και ο όρος είναι αδόκιμος .
- Δηλαδή πως τον λένε αυτόν που του αρέσει να πονάει και να υποφέρει ;
- Μαζοχιστή τον λένε αλλά ο [Λεοπόλδος φον Μαζόχ](#) δεν έχει σχέση με τέτοια.

Συγγραφέας ερωτικών μυθιστορημάτων, πολύ ρεαλιστικών και ... διαφορετικών, ήτανε και πολύ καλός. Ένας πουριτανός ψυχίατρος της εποχής που ήταν αμείλικτος εχθρός του ονόμασε αυτό το σεξουαλικό βίτσιο έτσι απ' τ' όνομά του κι έμεινε. Να διαβάσεις την ["Αφροδίτη με την Γούνα"](#) να το διαπιστώσεις.

- Εντάξει, τουλάχιστον ξέρεις γιατί μιλάω.
- Ξέρω αλλά θέλω κι άλλα.
- Είσαι κωλόπαιδο, Βάρδα αλλά όντως φιλάς υπέροχα. Μου έχει αγοράσει μια δερμάτινη στολή που όταν την φοράω είμαι μισόγυμνη, ψηλές μπότες μέχρι πάνω απ' το γόνατο με τακούνι 15 πόντους στιλέτο. Αυτός φοράει γυναικεία πουτανίστηκα κόκκινα ρούχα με διχτυωτές κάλτσες, κολλάρο σκύλου με καρφιά και λουρί κι εγώ τον κάνω βόλτες στο γραφείο του σέρνοντάς τον σαν σκυλί και τον μαστιγώνω μ' ένα μαστίγιο με πολλές ουρές. Εκεί καυλώνει και πέφτει ανάσκελα και με τα τακούνια στιλέτο που φοράω τον πατάω δυνατά πάνω στις ρώγες του και χύνει ! Όσο κι αν σου φαίνεται απίστευτο έτσι είναι με χωρίς πολλές λεπτομέρειες.

- Είναι λάτρης του Μπουνιουέλ ο Καβαφάκης ;;
- Ποιανού ;;
- Άστο, δεν πειράζει.

Φτάνει ο Μαζόχ κι η Αφροδίτη του γι' απόψε. Αν τηςμίλαγα και για την ["Κρυφή γοητεία της Μπουρζουαζίας"](#) την ίδια μέρα θα μου γινότανε τσιμπούρι να μου πιεί το αίμα.

- Και δεν μου λες, μπέμπα, εκτός από σένα τον βοηθάει και καμιά άλλη στο γούστο του ;;
- Σίγουρα όχι. Κι εμένα άργησε να μου την πέσει. Μου έχει υποσχεθεί ότι θα φύγει και θα πάρω την θέση του ο καριόλης κι ακόμα εδώ είναι. Το ξέρεις ότι μ' έβαλε και του το 'κανα σε διακοπή δίκης ;; Δύσκολη περίπτωση είπε και το χρειαζόταν. Μετά, φόρεσε την τήβεννο και ξαναβγήκε στην έδρα σαν να μην είχε συμβεί τίποτα !!!!

Σίγουρα ο Καβαφάκης γουστάρει Μπουνιουέλ. Πόσο δίκιο είχε ο γέρο-Λούις απ' το 70 ! Η Ντεμανζάκη είναι μάλλον γνώστης του φαινομένου και τον κρατάει απ' τ' αρχίδια να της κάνει τις χάρες. Μπορεί και να έχει πάρει την θέση της Νάντιας κάποτε. Αλλά τι είχε να κερδίσει η πλακομουνού με τον Δημητρίου στην φυλακή ;; Ντέντεκτιβ είμαι και το ψάχνω. Όταν την άφησα έξω απ' το σπίτι της στην Χαλέπα, η Νάντια με ρώτησε.

- Θα τα ξαναπούμε κάποτε ;;
- Με μαστίγιο και κολλάρο σκύλου ;;
- Όχι ρε τρελέ. Με πολλά τρελά φιλάκια παντού.
- Μόνον ο μεγαλοδύναμος γνωρίζει, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών δοξασμένο τ' όνομά του. Θα σου τηλεφωνήσω.

Δεν το είχα το τηλέφωνό της και ούτε μπήκε στον κόπο να μου το δώσει. Μπορεί οι δικηγόροι να είναι κακογαμημένοι αλλά καταλαβαίνουν όταν τους παραμυθιάξεις επειδή αυτοί το έχουν κάνει επάγγελμα. Χρειαζόμουν επειγόντως ύπνο.

ΟΧΤΩ

Do you want to know a secret

Το τηλέφωνο χτύπησε λίγο μετά που είχα εκπαραθυρώσει το παχύδερμο, ευτυχώς. Ο Μπαλωμένος. Είχαμε ραντεβού με τον Δήμαρχο.

- Τι δουλειά έχω εγώ με τους πολιτικάντηδες, ρε φίλε ;
- Αυτός το ζήτησε ! Δεν εξήγησε γιατί.
- Καθόλου δεν τους γουστάρω αλλά θα έρθω μόνο για σένα.
- Δεν κατάλαβες. Δεν θα πάμε εμείς σ' αυτόν, αυτός θα έρθει σ' εμάς. Μυστική συνάντηση ανεπίσημη.

- Κάτι βρωμάει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας, Μπαλωμένε.
- Το καλύτερο δεν σου 'πα ! Στο σπίτι σου σε μια ώρα είναι η συνάντηση.
- Κι εμένα δεν με ρώτησε κανείς ;
- Έλα ρε, πως κάνεις έτσι ; Ένα καφέ θα κεράσεις και τίποτα άλλο.
- Είσαι παιδί μάλαμα ρε Αντώνη και δεν μπορώ να σου αρνηθώ τίποτα. Με τρώει κι η περιέργεια όμως και με τρώει πολύ. Βάζω τον καφέ και σας περιμένω. Απ' τον Γάτο να δω πως θα γλυτώσει.

- Το έχει ο Γάτος με τους πολιτικάντηδες ;
- Πολύ το φοβάμαι. Δεν έχει ξανασυμβεί. Θα δείξει.

Πρώτος έφθασε ο Μπαλωμένος.

- Για τί πρόκειται, ξέρεις ;
- Ιδέαν δεν έχω. Δεν μου είπε.

Ο Δήμαρχος κ. Δασκαλάκης ήρθε με κοινό ιδιωτικό αυτοκίνητο, όχι την λιμουζίνα που γράφει "ΔΗΜΑΡΧΟΣ" στην πινακίδα κυκλοφορίας και ήταν μόνος του στην πόρτα κοιτάζοντας δεξιά-αριστερά μην τον είδε κανείς. Ο δρόμος ήταν έρημος όπως ήταν σχεδόν όλη την ημέρα. Βουλευτήκανε τα παλληκάρια μετά τις ανούσιες χαιρετούρες στον καναπέ και σέρβιρα καφέδες άνευ Μπινελίξ (ο Μπινελίξ είναι μια φιγούρα που δεν εμφανίστηκε ποτέ στον Αστερίξ. Ένας κακόμοιρος Γαλάτης που συνέχεια έτρωγε μπισκότα και γλυκάκια). Ο Γάτος μόλις τον είδε έβγαλε νύχια έξω και γρύλλισε αφήνοντας να φανούν τα δόντια του. Δεν εξεπλάγην, ο Γάτος, τα ζώα γενικότερα, τους μυρίζουν τους κακούς. Όση ώρα έμεινε ο Δήμαρχος στο σπίτι τα νύχια του γάτου ήταν ορατά στις πατούσες του. Ο Δήμαρχος άνοιξε τον χορό, τι σκατά Δήμαρχος ήταν.

- Να σας ευχαριστήσω για την φιλοξενία, κ. Βάρδα αλλά η παρουσία σας εδώ είναι σαν παρατηρητής. Το θέμα αφορά κυρίως εμένα και τον κ. Μπαλωμενάκη. Αυτά που θα πούμε σίγουρα σας ενδιαφέρουν.

- Περίεργα όλα αυτά κ. Δήμαρχε αλλά μέχρι εδώ που φτάσαμε...
- Λοιπόν, φίλτατε Αντώνη, θα κατέβεις υποψήφιος στις εκλογές ;
- Δεν ξέρω που το πας ρε Δήμαρχε αλλά... σε σκέψη είμαι. Πολλοί φίλοι μου το έχουν ζητήσει και το σκέφτομαι. Δεν έχω αποφασίσει ακόμα. Γιατί ρωτάς ;

- Αν είχες να διαλέξεις ανάμεσα στο να σώσεις έναν αθώο απ' την κρεμάλα και στην πολιτική σου καριέρα τί θα διάλεγες ;

ΜΟΝΟΝ οι πολιτικάντηδες απαντάνε σε μια ερώτηση με μια ερώτηση.

- Χωρίς να το σκεφτώ καθόλου να σώσω έναν αθώο. Καμιά πολιτική καριέρα δεν αξίζει όσο μια ανθρώπινη ζωή.

Υπήρχε σοβαρός λόγος που ο Μπαλωμενάκης ήταν φίλος μου από τις πρώτες κιόλας μέρες που πάτησα στο Νησί πριν πολλά χρόνια.

- Θα σου δώσω στοιχεία για την αθωότητα του Δημητρίου εάν δεν κατέβεις αντίπαλός μου στις επόμενες εκλογές.

Δυο άτομα φώναξαν ταυτοχρόνως αλλά κάτι διαφορετικό !

- Σύμφωνα ! ο Μπαλωμένος

- Αυτό είναι εκβιασμός !! του λόγου μου.

- Κ. Βάρδα, σας ζήτησα να παρακολουθείτε μόνον. Κι έστω αν αυτό που είπατε δεν είναι εντελώς αναληθές, σαν πολιτικός προσπαθώ ν' αποκομίσω πολιτικά οφέλη για κάτι το οποίο είναι τελικά αναπόφευκτο.

- Θα μας εξηγήσεις κι εμάς να καταλάβουμε, Δήμαρχε ;;

- Έχω τον τρόπο για ν' αθωωθεί ο Δημητρίου.

- Θα επέμβεις στα ίσια σε αποφάσεις της Δικαιοσύνης ;;

- Ανοησίες, κ. Μπαλωμενάκη. Η Δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη !!!

Άρχισα να γελάω τρανταχτά και για το θεατρικό της περίπτωσης κυλίστηκα στο πάτωμα απ' τα χαχανητά.

- Μην του δίνεις σημασία, Δήμαρχε. Γελάει έτσι σαν μικρό παιδί όταν ακούει μαλακίες. Για λέγε λεπτομέρειες.

- Αντώνη φίλτατε, με ανυπομονησία περιμένω τον φίλο σου τον Βάρδα να βρει ποιος το 'κανε κι επειδή ο καιρός περνάει και πλησιάζει η δίκη... πολιτικός είμαι, δεν είμαι κάθαμα, την ημέρα της δίκης θα ερχόταν να καταθέσει η γυναίκα μου ότι ήταν μαζί της και δεν θα μπορούσε να είχε κάνει έγκλημα.

- Κερατιάτικα κι εσύ Δήμαρχε ;

- Να λείπουν οι σαρκασμοί, Βάρδα, είναι χειρότερα απ' ότι φαίνεται. Βασίζομαι στην ακεραιότητά σας και στο ήθος σας γι' αυτά που θα σας πω.

- Άγνωστες λέξεις στην πολιτική, Δήμαρχε και το ξέρεις καλά.

- Είσαι αναιδής αλλά αυτό το ήξερα. Το θέμα κύριοι είναι ότι με την γυναίκα μου εδώ και μερικά χρόνια έχουμε μερικές ... ιδιαίτερες σεξουαλικές επιθυμίες. Μου αρέσει να την κοιτάζω όταν τον παίρνει από άλλους κι έχουμε βάλει έναν διπλό καθρέφτη στην κρεβατοκάμαρα στην βίλλα μας όταν πηγαίνει με κάποιον εραστή της κι εγώ είμαι από πίσω και την βλέπω. Τώρα τα ξέρετε. Η μοναδική επέμβαση που έκανα στην Δικαιοσύνη είναι ότι έβαλα κρυφά ένα κινητό τηλέφωνο στον Δημητρίου και του μίλησα. Αυτός τουλάχιστον, είναι έτοιμος να πάει φυλακή παρά να μαρτυρήσει. Του υποσχέθηκα ότι δεν θα τον αφήσω αλλά θα περιμένω μέχρι την τελευταία στιγμή. Εσείς ;

- Εμείς τι, δηλαδή ;;

- Θα με μαρτυρήσετε και θα με καταστρέψετε ;;

- Όχι αν δεν πάει φυλακή ο Δημητρίου.

- Και δεν θα κατέβεις φέτος στις εκλογές. Μετά από τέσσερα χρόνια δεν με νοιάζει. Την δεύτερη συνεχόμενη θητεία κυνηγάω.

Και την γαμημένη βασιλική σύνταξη μέχρι να πεθάνεις μαζί της αλλά...βούλωστο Βάρδα.

- Τι ζητάς από εμάς ακριβώς, Δήμαρχε ;

- Απ' τον Βάρδα ζητάω, είτε κι έβγαλε ένα χαρτάκι απ' την τσέπη του. είναι μια επιταγή για 10000 ευρώ, Βάρδα, για να βρεις ποιος σκότωσε τον μουντζούρη πριν γίνει το δικαστήριο και βγούνε στην φόρα τ' άπλυτά μου. Από εσένα Αντώνη, να κάνεις υπομονή τέσσερα χρόνια για να κατέβεις υποψήφιος.

Κοιταχτήκαμε με τον Μπαλωμένο και συμφωνήσαμε με τα μάτια.

- Ότι και να γίνει, ο Δημητρίου δεν θα πάει φυλακή, Δήμαρχε. Καλά το κατάλαβα ;
- Ακριβώς φίλε Αντώνη. Προτιμώ όμως να βρει ο Βάρδας τον δολοφόνο απ' το να εμφανιστεί η γυναίκα μου στο δικαστήριο να καταθέσει. Και ξέρεις πως είναι αυτά. Τρελαίνονται όλοι για τις πικάντικες λεπτομέρειες. Θα πρέπει μετά ν' ανοίξω μια τρύπα στο χώμα και να χωθώ μέσα. Μαζί με την γυναίκα μου.

- Άκου, Δήμαρχε, το ποιος γαμεί ποια και το πως την βρίσκει ο καθένας στα σεξουαλικά του δεν αφορά κανέναν. Το θέμα είναι ότι κάποιος έχει στήσει μια πλεκτάνη να βάλει τον Δημητρίου φυλακή κι αυτό θα προσπαθήσουμε να βρούμε. Έχω κάτι στο μυαλό μου αλλά ακόμα είναι νωρίς για να σου πω. Το μυστικό σου είναι ασφαλές μ' εμάς, και με τον Δημητρίου αν κατάλαβα καλά, και η επιταγή σου δεκτή αλλά θα εξαργυρωθεί αν τα καταφέρω, αλλιώς θα στην επιστρέψω.

Οι επισκέπτες μου αποχώρησαν με διαφορά πέντε λεπτών ο ένας μετά τον άλλο. Ο Γάτος νιαούρισε και του γέμισα το μπολ να τον ξεφορτωθώ. Ατυχία. Δεν είχε Γουίσκας κι όταν το μύρισε λάκισε περιφρονητικά. Ρε που έμπλεξα! Στο μίνι μάρκετ της γειτονιάς δεν είχανε Γουίσκας. Πήρα μια άλλη μάρκα και πονηρά χωρίς να με βλέπει το ζώο έβαλα το περιεχόμενό της σ' εάν άδειο κουτί Γουίσκας και προσποιήθηκα κάνοντας φασαρία ότι το ανοίγω με το ανοιχτήρι. Άκουσε ο καριόλης τα μέταλλα που τριβόντουσαν κι ήρθε χοροπηδώντας. Του έβαλα αυτό που είχα βάλει με πολύ κόπο και τέχνη στο κουτί Γουίσκας στο μπολ. Ο Γάτος το μύρισε και με κοίταξε με βλέμμα γατίσιο που μεταφραζόταν "καλά, για μαλάκα μ' έχεις ;" κι αποχώρησε ψωροπερήφανος. Προτιμούσε να μείνει νηστικός απ' τον να φάει κονσέρβα Β' κατηγορίας. Άντε τώρα να πιστέψω ότι δεν βάζουνε ντρόγκα στις γάτο-τροφές για να εξαρτηθούν τα ζωντανά. Τι να έκανα ο δόλιος ; Μια λύση ήτανε να τον φουντάρω στην θάλασσα και να πάρω ένα καναρίνι. Η άλλη ήτανε να καβαλήσω την Βέσπα και να πάω στο μεγάλο σουπερμάρκετ να του πάρω Γουίσκας. Δεν τον φούνταρα στην θάλασσα ούτε καναρίνι πήρα.

ENNEA

Drive my car

Η Μαρία μου είπε στο τηλέφωνο ότι η δεύτερη "ψαλιδιά" με την μπατσίνα δεν ήταν το ίδιο παθιασμένη όπως η προηγούμενη αλλά της είχε υποσχεθεί μια έκπληξη για το ίδιο βράδυ. Είχε πάει στα Δικαστήρια για μια πολύ σημαντική υπόθεση όπως είπε. Είχε μιλήσει πάλι με τον Καβαφάκη και το είχαν κανονίσει. Η Μαρία κάτι άκουσε και για κάτι "φωτογραφίες" αλλά δεν ήταν σε θέση να μου πει άλλες λεπτομέρειες.

Ποτέ δεν είναι ανιαρό να παρακολουθείς δίκες στα Δικαστήρια κι απ' τα πινάκια της εισόδου βρήκα σε ποια αίθουσα δικάζε ο Καβαφάκης. Βρήκα θέση στο πρώτο θρανίο και βολεύτηκα. Η Νάντια στην θέση της γραμματέως στην έδρα με είδε αμέσως και γούρλωσαν τα μάτια της απ' την έκπληξη. Θα είχε κάμποσες ερωτήσεις να μου κάνει αλλά θα έπρεπε να περιμένει το διάλειμμα. Ένας κακόμοιρος ιδιοκτήτης σουβλατζίδικου που είχε και τέσσερα τραπέζια στον τοίχο γι' αυτούς που ήθελαν τραπέζι-καρέκλα για να φάνε το σουβλάκι τους αντί να το τρώνε περπατώντας στο δρόμο, δικάζοταν αυτεπαγγέλτως απ' το κράτος για την μη απόδοση πνευματικών δικαιωμάτων της μουσικής που έπαιζε στο μαγαζί του αλλά σαν πολιτική αγωγή παρίστατο μια ανώνυμη εταιρία ιδιωτικού δικαίου η γνωστή ΑΕΠΙ ! Τώρα γιατί και πως το κράτος διασφάλιζε τα συμφέροντα μιας ιδιωτικής ανωνύμου εταιρίας είναι μια άλλη υπόθεση παραλόγου καλυμμένη πίσω απ' τα "δικαιώματα των δημιουργών " που μόνον θυμηδία μετά χαχανητού μπορούσε να προκαλέσει σαν τέτοια. Ο σουβλατζής κατηγορείτο ότι είχε ανοιχτό το ραδιόφωνο που έπαιζε μουσική όταν οι πελάτες του έτρωγαν σουβλάκια. Με λεπτομέρεια μέρα και ώρα και συνθέτη-στιχουργό κάποιου τραγουδιού του Στράτου Διονυσίου που έπαιζε εκείνη την στιγμή για τους οποίους η ΑΕΠΙ ήταν εξουσιοδοτημένη να εισπράττει πνευματικά δικαιώματα. Ο σουβλατζής πιστεύοντας πως δεν είχε κάνει κάποιο μεγάλο έγκλημα-παράβαση και θα την σκαπούλαρε εύκολα και γρήγορα δεν είχε νομική εκπροσώπηση και παρευρίσκονταν μόνος του στο εδώλιο. Πιττόγυρο με τζατζίκι και ντομάτα με ή χωρίς κρεμμύδι πούλαγε ο άνθρωπος, όχι τραγούδια του Διονυσίου. Γιατί να πληρώσει ΚΑΙ αυτός πνευματικά δικαιώματα ; Πλήρωνε μάλλον αρκετά ο ραδιοφωνικός σταθμός που τα μετέδιδε. Ακούστηκαν διάφορα τραγελαφικά και απ' τον άμοιρο σουβλατζή αλλά περισσότερο από κάτι κοστουμογραβατισμένους δικηγόρους της ΑΕΠΙ που είχαν κατέβει απ' την Αθήνα στο Νησί γι' αυτήν την υπόθεση, κάτι που σαν τέτοιο δημιουργούσε πολλά ερωτηματικά και για την ανώνυμη εταιρία και την σχέση της με το κράτος-πνευματικούς δημιουργούς. Ο Καβαφάκης στην έδρα φαινόταν λιγάκι ανήσυχος τακτοποιώντας την τήβεννό του στον λαιμό άνευ λόγου σαν κι αυτό να ήτανε πιο σημαντικό απ' τον άμοιρο σουβλατζή και τους δικηγόρους της ΑΕΠΙ. Η έδρα θα έκανε διάλειμμα και θα έβγαζε απόφαση μετά το γεύμα. Μαζεύοντας τα ντοσιέ της η Νάντια μου έκανε νόημα να μου μιλήσει. Την βρήκα στον διάδρομο και με πήρε παράμερα απ' τ' αδιάκριτα αυτιά.

- Με σάκασε (παράτησε) ο καριόλης.
- Τι συμβαίνει ρε μπέμπα ;
- Έχει άλλη να του κάνει τα κόλπα.
- Για λέγε.
- Όχι πως με νοιάζει δηλαδή αλλά να... είναι μια λεσβία μπατσίνα που τον πατάει τώρα που μιλάμε. Το έχει φετίχ στα διαλείμματα. Είναι κατάλληλα ντυμένος κάτω απ' την τήβεννο και

αμέσως μετά το διάλειμμα, πάει και ... υποφέρει. Την προαγωγή να μην χάσω κι ας τον μαστιγώνει άλλη, δεν με νοιάζει, σιγά.

Ο Καβαφάκης φόραγε το κολλάρο με τα καρφιά κάτω από την τήβεννο και φοβόταν να μην φανεί και γι' αυτό συνέχεια το φρόντιζε. Η πολύ σημαντική υπόθεση της Ντεμανζάκη που είχε πει στην Μαρία το πρωί ήταν να πάει στα Δικαστήρια και να κάνει την αφέντρα στον εισαγγελέα με μαστίγιο και τακούνι στιλέτο. Και στ' αρχίδια μας όλα αυτά, και η προαγωγή-παράπονο της Νάντιας μαζί, αν δεν επηρέαζαν το έργο της Δικαιοσύνης γενικώς και την καταδίκη του Δημητρίου ειδικώς. Κι αν μεταφράσω σωστά αυτό που μου είπε η Μαρία, η χαμούρα η Μυτιληνιά έβγαζε και φωτογραφίες με το σκηνικό. Γιατί όχι και βιντεοταινία ; Σ' επικίνδυνα νερά έμπαινα να κολυμπήσω. Αλλά έπρεπε να γυρίσω πίσω και να πάω την Τορίνο γι' αλλαγή λαδιών και σέρβις. Όχι επειδή τα χρειαζότανε αλλά επειδή ήθελα να δω τον Ναζάκη. Μ' έτρωγε όμως κι η περιέργεια τι θα γίνει με τον κακόμοιρο τον σουβλατζή και περίμενα την ετυμηγορία. Ένοχος, δυο χρόνια φυλακή (!!!!) εξαγοράσιμη όμως(!!!!!), σύνολο 50000 ευρώπουλα, ζεστά με τσίκνα από πιττόγυρο στην τσέπη του κράτους και της ανωνύμου εταιρίας επειδή κανένας δεν πάει 2 χρόνια στην στενή αν μπορεί να πληρώσει παρ' όλο που το ποσό ήταν τεράστιο διότι... εάν η εξαγορά μιας μέρας ποινής ήταν X, για μερικά αδικήματα είναι 2X. κι αυτό ήταν μέσα στα ... μερικά !!! Αν είχε σκοτώσει την μάνα του ο κακόμοιρος σουβλακοτυλιχτής ίσως την σκαπούλαρε με λιγότερα! Ο Tempora O mores

- Καλώς τον Βάρδα !!!! Χρόνια και ζαμάνια. Αυτό το παλιομοδίτικο Αμερικάνικο έχεις ακόμα ; Μα γιατί το πούλησες, ρε ;;

- Λάδια και σέρβις, φίλε η Αμερικάνα. Κερνάς καφέ που κάτι σε θέλω ;

- Και καφέ κι ότι γουστάρεις, φίλε μου. Μα δε μου λες, κάνεις τον ντεντέκτιβ έμαθα ;;

- Μικρή είναι η πόλη και τα νέα κυκλοφορούν γρήγορα. Αυτός ο Φουστενάκης που σκοτώθηκε μπροστά στην πόρτα σου ήταν υπάλληλός σου λέει. Τι καπνό φούμαρε, ρε φίλε ;

-..Τίποτα ! Ο κύριος τίποτα και μάλιστα κύριε. Χρόνια τον έχω στην δούλεψή μου.

Άριστος μηχανικός, ήταν σε θέση να κάνει ένα εντελώς κατεστραμμένο αυτοκίνητο μηχανικά καινούργιο. Εκτός απ' αυτό... τίποτα. Υπόδειγμα υπαλλήλου.

- Τι τίποτα δηλαδή ;;

- Χρόνια τώρα μόνον ένα καλημέρα έλεγε εκτός από τα μηχανολογικά. Κλειστός τύπος και υπογραμμός, άχρωμος και άοσμος. Έκανε τον σταυρό του όταν χτύπαγε η καμπάνα και λέγαμε ότι είναι Χριστιανός. Πέρα απ' αυτό, τίποτα. Δεξιός, αριστερός, Ολυμπιακός ή Παναθηναϊκός... τίποτα. Παντρεμένος με μια παλιά αριστοκράτισσα κάμποσα χρόνια, ποτέ δεν την πήρε ή αυτή αυτόν ένα τηλέφωνο εδώ. Για να καταλάβεις, είχανε ένα τροχόσπιτο κάραβαν του κώλου και μ' αυτό πήγαιναν διακοπές κάθε καλοκαίρι στο ίδιο μέρος. Στην λίμνη του Κουρνά, Τριάντα χρόνια, το ίδιο κάραβαν στο ίδιο μέρος. Το πιστεύεις ;;; Γιατί σε κάραβαν κι όχι σε κάποιο σπίτι... άντε να βρεις άκρη. Α! ναι, και μετά από μερικά χρόνια ένα μικρό σκάφος δεμένο από πίσω. Για να πηγαίνουν βόλτες στην λίμνη του Κουρνά !!!

- Γιατί κάποιος να θέλει να σκοτώσει έναν τέτοιο τύπο, κοινότυπο κι αδιάφορο ;;;;

- Αυτό κι αν ήταν έκπληξη. Εμείς νομίσαμε πως ήταν ατύχημα. Η αστυνομία μιλάει για φόνο εκ προμελέτης. Ιδέαν δεν έχω.

- Την γυναίκα του την ξέρεις ;

- Την Ιζαμπώ την ψηλομύτα που περπατάει σαν να έχει καταπιεί λοστό ; Μια φορά την έχω συναντήσει μόνον παλιά και δεν είμαι σίγουρος αν θα την αναγνωρίσω αν την ξαναδώ. Κρυόκωλη και ψηλομύτα μου φάνηκε αλλά ήταν χρόνια παντρεμένοι. Ωραία γκόμενα όμως, δεν

ξέρω τι του βρήκε του αλογομούρη. Άβυσσος η ψυχή της γυναίκας. Για να καταλάβεις, τα υπόλοιπα παιδιά στο συνεργείο κάνοντας πλάκα πίσω απ' την πλάτη του, λέγανε πως ούτε αυτός ούτε αυτή είχαν πάει με κάποιον άλλο στην ζωή τους. Τον πρώτο-πρώτη που γαμίσανε τον παντρευτήκανε.

- Ευχαριστώ για τον καφέ, φίλτατε. Τα ξαναλέμε στο επόμενο σέρβις.
- Βγάζει γκόμενες η Τορίνο, έτσι ;
- Βγάζει αλλά δεν είναι αυτός ο λόγος που τα καταφέρνω.
- Ποιος είναι τότε ;
- Ο βασιλικός πολτός του Αυγέρου.
- Δεν το κατάλαβα αυτό.
- Και ούτε πρόκειται. Τα μυστικά σου μην τα λες γιατί μια μέρα κρύα, μπορεί και οι Φρουδιστές να γίνουν εξουσία, που λέει κι ο ποιητής.
- Με μπερδεψες ρε Φαγκότε.

Στο τηλέφωνο ήταν ο Παντελής.

- Έχω ένα περίεργο από άγνωστο νούμερο. Μονολεκτικό.
- Για λέγε.
- Κάποιος την πήρε, μπορεί και κάποια δεν είμαι σίγουρος κι είπε " Απόψε" κι αυτή είπε "Εντάξει, απόψε" κι έκλεισε.
- Που είσαι τώρα ;
- Σπίτι μου. Θα ξαναπάω εκεί με το βανάκι το βράδυ.
- Πιριμινιτίμι (λέξη μ' έξι Ι) κι έρχομαι.

Πήγα την Τορίνο πίσω στο Παλάτσο κι έβγαλα την Βέσπα. Πολύ πιο εύκολη η μετακίνηση στην πόλη. Πήγα στου Παντελή και του εξήγησα. Έφτιαξε τα μηχανήματα και τις συνδέσεις κι εγώ πήρα τηλέφωνο την Ντεμανζάκη και δεν μίλησα. Ο Παντελής ηχογράφησε το "Εμπρός, λέγετε παρακαλώ ". μετά που το έκλεισα έβαλε τις δυο ηχογραφήσεις την μια δίπλα απ' την άλλη και το φάσμα ήταν ολόιδιο !!! Η Ντεμανζάκη της είχε τηλεφωνήσει και στην Ντεμανζάκη είχε τηλεφωνήσει αυτή όταν την κατσάδιασε με το "να μην με ξαναπάρεις"!!!! τα κορίτσια γνωρίζονταν και μετά την καταγγελία για σεξουαλική παρενόχληση!! Θα περιμέναμε το βραδάκι για να δούμε αν το έτριβαν το πιπέρι παράλληλα. Οι μικροκάμερες που είχε βάλει ο Παντέλος στο σπίτι της Ιζαμπούς έγραφαν και με χαμηλό φωτισμό και θα πήγαινε νωρίς με το βανάκι απ' έξω να γράψει ότι μπορούσε. Αν η Ιζαμπώ πηδούσε την Ντεμανζάκη μετά την καταγγελία... ήξερα ποιος τον σκότωσε. Ή τουλάχιστον ποιος έβαλε να τον σκοτώσουν τον άτυχο χωριάτη μηχανικό αυτοκινήτων και προσφάτως κερατά. Είπα στον Παντελή ότι θα πήγαινα μαζί του στο βανάκι. Με κιάλια νυκτός.

ΔΕΚΑ

Two of us

Γύρω στις 10 την νύχτα, ένα αυτοκίνητο με σβηστά φώτα εμφανίστηκε να παρκάρει στο δρομάκι δίπλα απ' το σπίτι της Ιζαμπούς που δεν πέρασε απ' τον κεντρικό δρόμο αλλά μάλλον πήγε πονηρά απ' τους πίσω. Το βανάκι του παντελή με φωτάκια κι οθόνες διαφόρων μεγεθών με

περίεργα κύματα έμοιαζε με πιλοτήριο αεροπλάνου. Είχε ένα πίσω τζάμι καθρέφτη που έβλεπες έξω από μέσα αλλά όχι το ανάποδο και με τα κιάλια νυκτός είδα δυο σιλουέτες να κατεβαίνουν απ' αυτό το Φορντ Έσκορτ στο οποίο διέκρινα τις πινακίδες αλλά όταν ο Παντελής τις έβαλε για ψάξιμο ήταν άγνωστες-απόρρητες.

- Ασφαλείτικο είναι τ' αμάξι, Βάρδα. Την γάμισαμαν, με προφορά Β. Ελλάδος μπορεί κι Αμφιλοχίας.

- Μην κωλώνεις ρε μούτρο. Χεσμένη την έχουν την φωλιά τους.

Οι δυο σιλουέτες στο σκοτάδι φορούσαν παντελόνια αλλά έμοιαζαν με θηλυκά. Μπήκαν μέσα απ' το πλαϊνό πορτάκι, το ίδιο μάλλον που θα είχε μπει κι Παντελής όταν το καλωδίωσε το σπίτι, κι Παντελής μου έδειξε σε μια οθόνη την κουζίνα που είχαν μπει. Η μια ήταν η Ντεμανζάκη κι άλλη η φίλη μου η Μαρία !! Βουαλά η έκπληξη που της είχε υποσχεθεί το πρωί. Λεσβιακό τριολέ !! Η Ιζαμπώ βγήκε να τις καλωσορίσει, περάσανε στο σαλόνι κι εμείς αλλάξαμε οθόνη, ποτά και χαλαρή κουβεντούλα κοριτιστική και κάποια στιγμή άρχισαν οι εχθροπραξίες. Ο κοπέλες πήραν φωτιά, πέταξαν τα ρούχα τους και πήγαν σ' ένα τεράστιο κρεβάτι σε άλλο δωμάτιο-άλλη οθόνη κι ο Παντελής γρύλισε.

- Καλά θα περάσουμε απόψε, μουρμούρισε κι άναψε ένα μπάφο απλώνοντας τα πόδια του έτοιμος ν' απολαύσει την ερασιτεχνική τσόντα.

Ν' ανοίξω εδώ μια επιμορφωτική παρένθεση για να μαθαίνουν οι νεότεροι! Στις αρχές της 10ετίας του 70, μερικοί συνοικιακοί κινηματογράφοι - και σύντομα όλοι αυτοί γύρω απ' την πλατεία Ομονοίας στο κέντρο - κατά την διάρκεια της προβολής ενός άσχετου φιλμ, καουμπόικο ή πολεμικό καράτε, διέκοπταν το φιλμ και πρόβαλαν ένα μικρό φιλμάκι πορνό δέκα λεπτών και μετά απ' αυτό συνέχιζαν κανονικά το φιλμ. Κανένας απ' το φιλοθεάμον κοινό, στην πλειοψηφία του τηνέιτζερς σαν εμένα δεν είχε πάει για το καουμπόικο ή το καράτε και σε όλη την διάρκεια της προβολής φωνάζαμε όλοι μαζί δυνατά "Τσό- ντα, Τσό-ντα" διότι θέλαμε το 10λεπτο πορνό. Ο καημένος μηχανικός στο κουβούκλιο συχνά υποχρεωνόταν να διακόψει το έργο για να προβάλει την "τσόντα" περισσότερες από μία φορά όπως είχε προγραμματίσει. Το δράμα ήτανε όταν το είχαμε δει όλο το φιλμ και δεν είχε μπει ποτέ η τσόντα, ούτε μία φορά ! Μάθαμε ότι αυτό οφειλόταν στην παρουσία ασφαλίτη στην αίθουσα που την είχαν καρφώσει. Το δράμα που μας κόστιζε ένα πολύτιμο δεκάρικο εκείνη την εποχή μαζί με μακρινό ποδαρόδρομο, δεν ήταν δίπλα στο σπίτι μας ή το σχολείο αυτές οι λιγοστές αίθουσες, ήταν να πάμε στο σινεμά και να δούμε το έργο μάπα δύο και τρεις φορές μέχρι να φύγει ο ασφαλίτης και οι αιθουσάρχης, ο οποίος είτε τους γνώριζε τους ασφαλίτες είτε είχε πέσει σύρμα, έδινε εντολή να ξαναπαίζει η τσόντα με το φιλοθεάμον κοινό να ξαναρχίσει να φωνάζει ρυθμικά "τσόντα-τσόντα" μόλις ξανάρχιζε η ταινία μάπα. Προοδευτικά, η ταινία μάπα αντικαταστάθηκε με ταινία πορνό στην οποία οι σκηνές XXX είχαν κοπεί στην κανονική διάρκεια και τις έδιναν σαν "τσόντα" στο τέλος πριν από κάθε διάλειμμα. Και βέβαια αυτό μπορεί να δυσκόλευε μερικούς στο να κατανοήσουν πλήρως την υπόθεση του έργου αλλά ευτυχώς αυτοί ήταν πολύ λίγοι. Φημολογείται ότι εκτός απ' τα υπολείμματα από ψητές ρέγκες που μάζευαν οι καθαρίστριες το πρωί απ' την αίθουσα, μάζευαν κι ένα τόνο χρησιμοποιημένα χαρτομάντηλα. Από τότε καθιερώθηκε στην καθομιλουμένη η λέξη "τσόντα" συνώνυμο της ταινίας πορνογραφικού περιεχομένου.

- Εγώ θα φύγω, Παντελή πριν με πάρουν τίποτα αδέσποτα ... σκάγια και την βιντεοταινία μόλις τελειώσει το θέαμα την θέλω στο γραμματοκιβώτιό μου ότι ώρα και να 'ναι. Πάρε το κλειδί. Σε δυο κόπιες, μία εικόνα και ήχο και μία μόνο ήχο.

- Ότι πεις αφεντικό. Κάνα ψιλό περισσεύει ;

Του έδωσα δυο κατοστάρικα για να πάρει χαρτομάνηλα και να μην πλημμυρίσει το βανάκι και κατέβηκα να βρω την Βέσπα που την είχα κρύψει σ' έναν καρόδρομο πιο κάτω. Γύρισα στο Παλάτσο, τάισα τον Γάτο κροκέτες και μεζεδάκι Γουίσκας, με σέρβιρα ένα διπλό Τζακ με μπόλικο πάγο, άναψα κι ένα Λάκυ για παρέα κι έβαλα να παίζει η Φανταστική του Μπερλιόζ. Ο Γάτος το ξέρει το ποίημα όταν παίζει κλασσική την νύχτα. ήρθε και ξάπλωσε στα πόδια μου στον καναπέ γουργουρίζοντας όταν τον χάιδευα. Το πρωί που ξυπνάμε παίζει κλασσική. Την νύχτα είναι μόνον σε στιγμές περισυλλογής και το γνωρίζει καλά το αйлουροειδές και έρχεται για συμπαράσταση. Και τώρα τί κάνουμε Αλύπιε ; Πώς θα το παίζουμε ; Επόμενη κίνηση ; Από δω το 'φερνα από κει το 'φερνα δεν έβρισκα άκρη μέχρι που μπήκανε τα πνευστά στην 4η κίνηση θριαμβευτικά και κατέληξα. Δεν ξέρω. Θα μου ερχότανε στο κρεβάτι, αργότερα.

Ο Παντελής ήταν συνεπής με τις κόπιες στο γραμματοκιβώτιο. Το ίδιο κι η Μαρία με το πρωινό τηλεφώνημα που μου επιβεβαίωνε αυτά που ήδη ήξερα και είχα γραμμένα αλλά δεν της είπα τίποτα. Αντιθέτως, έκανα και τον έκπληκτο σαν να είχα πέσει απ' τα σύννεφα. Η Μαρία όμως μου είπε και κάτι άλλο που δεν το είχα γραμμένο. Κουβέντα στην κουβέντα η Ντεμανζάκη της είχε πει ότι ο επίμονος Καβαφάκης της ζητούσε κάτι φωτογραφίες τσόντες που είχε με κάποια γκόμενα παλιά για να τις βλέπει να καυλώνει. Εγώ πάλι ήμουν ασίγουρος ότι αυτές οι φωτογραφίες δεν ήταν λεσβιακά αλλά σαδομαζοχιστικά και το πρόσωπο γνωστό αλλά δεν είπα τίποτα στην Μαρία μην την τρομάξω με εισαγγελείς και τέτοια.

Πήρα την βιντεοταινία και πήγα στον Πλάτωνα, τον πασίγνωστο φωτογράφο με την ατέλεια στο πόδι.

- Μια σειρά φωτογραφίες με καθαρά πρόσωπα και ψαλίδια λεσβιακά, καλλιτέχνη, και περιμένω έξω να τις παραλάβω. Και μην κάνεις δεύτερα αντίγραφα κωλόπαιδο γιατί θα το μάθω.

- Κατάλαβα. Η κυρία του τα φοράει του πελάτη σου αλλά όχι με στεϊλιάρι. Ωραία δουλειά βρήκες να κάνεις, ρε μαλάκα, μετά το Φαγκότο.

- Τελειώνει, καλλιτέχνη γαμήλιων τελετών, βιάζομαι. Του έσπρωξα ένα κατοστάρικο στο γυάλινο γραφειάκι.

Δεν ήταν το κατοστάρικο που έκανε την δουλειά αμέσως και πολύ αποτελεσματικά. Ο Πλάτωνας ήτανε, καλός φίλος κι επαγγελματίας άριστος. Με τις φωτογραφίες σ' ένα φάκελο και την βιντεοταινία στην θήκη της Βέσπας κάτω απ' την σέλα, χτύπησα την πόρτα της Ντεμανζάκη στην Ασφάλεια.

- Δεν είναι δι' υπόθεσιν μου αυτή την φορά αλλά δι' υπόθεσιν ΣΑΣ. Η κοπελίτσα είναι ανήλικη και η μάνα της είναι πελάτισσά μου.

Όταν έβγαλε τις φωτογραφίες και τις είδε, πρώτα χλώμιασε και μετά κοκκίνησε πολύ. Απ' το κίτρινο στο κόκκινο, ανάμεσα έγινε πορτοκαλί, ρωτήστε κι έναν ζωγράφο. Η μάπα της Ντεμανζάκη βαμμένη πορτοκαλί ήταν όλα τα λεφτά. Δεν μπόρεσα να συγκρατήσω ένα σαρδόνιο, μου βγήκε αβίαστα. Όταν με κοίταξε, το φορούσα ακόμα.

- Τι...τι θέλεις ; είχε αρχίσει να το χάνει.

- Θα το ξεχάσω εντελώς αλλά θέλω ανταλλαγή.

- Δεν καταλαβαίνω.

- Οι φωτογραφίες είναι μοναδικές και δεν έχω αντίγραφα. Έχω τ' αρνητικό και μπορώ να τις ξανακάνω φυσικά αλλά σου υπόσχομαι στον λόγο μου ότι δεν θα το κάνω. Τις αλλάζω με τις δικές σου και τον Καβαφάκη σαν σκύλο με κολλάρο με καρδιά.

- Σκατά! Τι ξέρεις εσύ γι' αυτό ;;

- Δηλαδή περιμένεις να σου αποκαλύψω τις πηγές μου ; Ξέρω, έτσι σκέτα. Είσαι ν' ανταλλάξουμε συλλογές ; Σου έδειξα το δικό μου, σειρά σου να μου δείξεις το δικό σου.

- Δεν φαίνομαι σ' αυτές. Φοράω μάσκα.

- Το μαστίγιο και το τακούνι στιλέτο μ' ενδιαφέρει, όχι η μάπα σου.

- Βάρδα, θα σου την φυλάω μια ζωή. Μόλις πετάξεις μια γόπα τσιγάρο στο δρόμο θα σε μπουζουριάσω. Να προσέχεις. Από αδιάφορος μόλις έγινες εχθρός μου.

- Έχω χεστεί απ' τον φόβο μου, υπαστυνόμε. Τι λες ; Αλλάζεις πλακομούνι με σαδομαζοχιστικά ;

- Θα τ' αλλάξω και θα βασιστώ στον λόγο σου.

- Με τον άλλο χαμούρη της Ελληνικής δικαιοσύνης έχετε στήσει φάμπρικα συνεταιριστικά ;

- Βλακείες λες τώρα. Η Ελληνική δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη.

- Ξέρω, πάει μαζί με το "Πιστεύω σ' έναν Θεό παντογνώστη και παντοκράτορα"

- Στον λόγο σου, Βάρδα, εντάξει ;

- Να βασιστείς αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τελειώσαμε μαζί. Στην πορεία μπορεί να βγούνε κι άλλα. Με την μάνα της Μαρίας σου υπόσχομαι ότι καθάρισε.

Οι φωτογραφίες με τον Καβαφάκη και την αφέντρα του εάν δεν ήταν εμετικές γι' ανθρώπους με νορμάλ γούστα ήταν τουλάχιστον πολύ αστείες. Αν δεν έχετε δει το φιλμ του Μπουνιουέλ η μια σειρά τηλεόρασης [Μπίλλιονς](#), δεν το καταλαβαίνετε. Με τις φωτό στην τσέπη πήγα στου Μπαλωμένου που δεν ήταν εκεί φυσικά. Ήταν στα δικαστήρια. Απόγευμα ή βραδάκι τους συναντάς αυτούς ιδιαιτέρως. Νομίζω ότι μετά από τέτοια επιτυχία μου αξίζει φρέσκο ψαράκι και δροσερό Χατζημιχάλη και πήγα να βρω τον Παντελάκο στο μέσα Λιμάνι προς Κουμ-Καπή να μου πει σε ποιον είχε πουλήσει την παραγαδιά του το πρωί. Στου Κάβουρα. Ε! εκεί πήγα για φαγητό.

Χτύπησε το τηλέφωνο και ήταν ο μοναδικός που δεν περίμενα ποτέ ν' ακούσω.

- Τί τρέχει, ρε καλλιτέχνη ;

-..Βάρδα έκανα μαλακία αλλά μπορεί και να σου βγει σε καλό. Έλα αμέσως στο μαγαζί.

Ξεμπερδεψα γρήγορα με την σκορπίνα κι άφησα το μισό Χατζημιχάλη για τους σερβιτόρους και καβάλησα την Βέσπα για να βρω τον Πλάτωνα.

- Τι είναι η πρεμούρα, ρε φίλε ;

- Προτού αρχίσεις να βρίξεις για την μαλακία που έκανα περίμενε να σου πω τι είδα.

Μυστηριώδης ο κουτσός.

- Λέγε ρε, δεν θα βρίσω.

- Απ' τις φωτό που σου τύπωσα, κράτησα μια σειρά για την πάρτη μου. Πολύ καβλωτικές είναι ρε συ, δεν κρατήθηκα.

- Εντάξει. Τώρα που μου το λες θα τις πετάξεις.

- Όχι ακόμα, περίμενε. Μεγέθυνα δύο κι εκεί είναι το ζουμί αλλά θα πρέπει ν' ακούσεις την ιστορία απ' την αρχή.

- Λέγε, ρε καλλιτέχνη, ακούω.

- Όταν ήρθα στο Νησί κι έκανα το μαγαζί και το φωτογράφο, δεν ήταν η πρώτη μου φορά εδώ. Σαν νέος πτυχιούχος διορίστηκα στο Λύκειο Γαλατά για το μάθημα των Τεχνικών και σαν

τσόντα έκανα και Γεωγραφία. Βρήκα μια παλιά σχολική φωτογραφία της τάξης από τότε σ' ένα άλμπουμ μου. Οι δυο απ' τις τρεις λεσβίες στις φωτό ήταν συμμαθήτριες στον Γαλατά κι από τότε το τρίβανε το πιπέρι. Να, κοίτα τες.

Ο Πλάτωνας μου έβγαλε ένα άλμπουμ με παλιές ασπρόμαυρες και σε μια από εκείνες τις ομαδικές με όλη την τάξη τον Λυκειάρχη στην μέση και δυο καθηγητές στις άκρες, ο ένας ο Πλάτωνας με γυαλιά πάντα αλλά χωρίς καράφλα, η Ιζαμπώ κι η Ντεμανζάκη αγκαλιασμένες και χαμογελαστές στη πρώτη σειρά σε ηλικία 17-18 χρονών !!! Ήρθε κι έδεσε η μαγιονέζα.

- Το είχα υποψιαστεί, ρε καλλιτέχνη αλλά μου το επιβεβαίωσες. Θα στην πάρω την φωτό και μπορεί να μην στην επιστρέψω.

- Θα την πληρώσω την μαλακία, τι να κάνω ;

- Αυτό που θα κάνεις αμέσως είναι να καταστρέψεις τ' αντίγραφα και θα σου στείλω μια ντουζίνα τσόντες με λεσβίες αφού σ' αρέσουνε τόσο.

- Άλλη χάρη έχει το ερασιτεχνικό και το ξέρεις, Βάρδα αλλά... χαλάλι, θα τις καταστρέψω, στο υπόσχομαι.

Είχα γεμίσει την φαρέτρα με θανατηφόρα βέλη. Καιρός να έβγαινα για κυνήγι.

Πήρα τηλέφωνο το Μαράκι και κανονίσαμε να βρεθούμε για καφέ στην Ταράτσα. Κατέφθασε δροσερή και πεταχτούλα.

--Πολύ καλή δουλειά, Μαρία. Σ' ευχαριστώ κι εδώ είναι το υπόλοιπο απ' αυτά που σου χρωστάω. Για μένα τελείωσε αλλά αν θες να συνεχίσεις να την βλέπεις την θεία, δεν θα στο συνιστούσα.

- Άβγαλτες και πρωτάρες νεαρές γουστάρω, Βάρδα. Όχι πουρά. Κι άλλη που με πήγε εχθές το βράδυ πουρό ήτανε. Ζωηρές και ξαναμμένες οι ΜΙΑΦ δεν λέω αλλά... σκληρό κρέας, δύσκολο να το μασήσεις.

- Το τηλέφωνο που σου έχω δώσει δεν το ξέρει κανείς και θα σου 'λεγα να το ξεχάσεις. Αν σε ξαναχρειαστώ για δουλειά, θα σε βρω εγώ. Μακριά απ' τους μπάτσους, μπέμπα.

Έπιασε να νυχτώνει κι ήταν ώρα να πάω να δω τον "συνεργάτη" μου. Απλό μικρό γραφείο ο Μπαλωμένος χωρίς γραμματείς και Φαρισαίους στον προθάλαμο, ανοιχτή η πόρτα ήταν ελεύθερος, κλειστή η πόρτα ήταν απασχολημένος. Η πόρτα ήταν ανοιχτή. Σηκώθηκε να με καλωσορίσει και την έκλεισα μπαίνοντας μέσα. Του είπα τι είχα βρει και του έδειξα τις φωτογραφίες του Καβαφάκη. Όταν σταμάτησε να γελάει έγινε πολύ σκεφτικός.

- Τι έχεις στο νου σου για μετά, ρε Βάρδα ;

- Καλά ξεκουμπίδια στον εισαγγελέα κι απελευθέρωση του κρατούμενου μέχρι την δίκη ελλείψει σοβαρών στοιχείων γι' αρχή. Γι' αργότερα βλέπουμε. Μπορείς να κανονίσεις να τον δούμε μαζί κι εσύ να μην μιλήσεις ;

- Μπορώ, είναι μέσα στις αρμοδιότητές μου. Για την γυναίκα του Δήμαρχου θα του το πούμε ;

- Όχι ρε κουτσομπόλη. Αυτό είναι μεταξύ μας και μεταξύ Δήμαρχου και Δημητρίου. Έχουμε κι ένα κούτελο να προστατέψουμε.

- Το δικό σου μεγαλώνει σιγά-σιγά, Φαγκότε. Χαμογέλασε εγκάρδια

- Το προσπερνάω το σχόλιο από σεβασμό στην φιλία μας.

- Θα το κανονίσω γι' αύριο το πρωί. Μόλις σε πάρω καβάλα την Βέσπα κι έλα αμέσως.

- Να έχω βγάλει πρώτα τον ελέφαντα να εύχεσαι γιατί πριν απ' αυτό δεν είμαι ακόμα στα καλά μου.

- Για τι ελέφαντες μου τσαμπουνάς , ρε ;

- Μην το ψάχνεις, δικηγόρε, δεν θα το καταλάβεις. Τα λέμε αύριο κι όπως είπαμε. Εγώ μιλάω κι εσύ κάνεις ταμείο.

ENTEKA [Ticket to ride](#)

Το ραντεβού είχε κλειστεί για τις 11. Έβαλα μακρύ παντελόνι αλλά όχι δερμάτινα παπούτσια. Αθλητικά και πολύ του ήτανε του παπάρρα δικαστικού λειτουργού. Το γραφείο του εισαγγελέα ήταν ένα βαρύγδουπο τυπικό γραφείο εισαγγελέα με δεκάδες ογκώδεις δερματόδετους τόμους Νομικών βιβλίων που ανάθεμά με κι αν τους είχε ανοίξει, όχι διαβάσει, ποτέ για διακόσμηση, τεράστιο μαονένιο γραφείο με το απαραίτητο δικηγορίστικο αμπαζούρ και την δερμάτινη καρέκλα από πίσω που φιλοξενούσε τον λιγδιάρη κώλο του, και στο ψηλό παράθυρο που έβλεπε την εσωτερική αυλή των Δικαστηρίων, βαριές βελούδινες κουρτίνες μπορντό σαν αυλαία θεάτρου, να μην μας βλέπουν τίποτα αδιάκριτα μάτια με το κολλάρο, κι αν μπορούσαμε να ψάξουμε τα εμφανώς κλειδωμένα ντουλάπια σίγουρα θα βρίσκαμε τα ρούχα και τα εργαλεία ... της δουλειάς. Μια μπρούτζινη Δικαιοσύνη-Justicia με την ρομφαία στο ένα χέρι και μια ζυγαριά στο άλλο και το μαντήλι να της κλείνει τα μάτια πάνω στο γραφείο του για διακόσμηση συμπλήρωνε το σουρεαλιστικό της εικόνας α λα Μπουνιουέλ. Όταν μπήκαμε μέσα ο Αντώνης με σύστησε σαν " από δω ο συνεργάτης μου".

- Και... με τί ασχολείστε κ. Βάρδα ;
- Φτυαρίζω κοπριές, είπα και του πέταξα στο γραφείο τις φωτογραφίες χύμα που σκορπίσανε παντού. Μερικές φορές, φυτρώνω εκεί που δεν με σπέρνουνε.
- Κοκκίνησε, πρασίνισε, κιτρίνισε όλα μαζί δίνουν ένα χρώμα ευκοιλιότης που κατέληξε, ρωτήστε και ζωγράφο να σας το επιβεβαιώσει.
- Δεν ... δεν....καταλαβαίνω, κατάφερε να ψελλίσει.
- Μετά από τόσα χρόνια σχολείο... τι σκατά δεν καταλαβαίνεις ; Την μούρη σου την βλέπεις ; Πεντακάθαρη είναι.
- Πως... πως ... βρέθηκαν αυτά στην κατοχή σου ;
- Μαλακίες ρωτάς σαν να μην ξέρεις. Άλλη ερώτηση περιμένω να κάνεις. Σοβαρή και με νόημα.
- Τι άλλη ερώτηση ;
- Να, ας πούμε... Και τώρα τί θέλετε να κάνω κ. Βάρδα ; Αυτή θα ήταν η πρόπουσα ερώτηση στην παρούσα φάση.
- Κατάλαβα. Τι θέλεις ;
- Όχι έτσι άγρια, βρωμιάρη, ευγενικά, όπως σου το υπαγόρεψα.
- Και τώρα τι ΑΚΡΙΒΩΣ θέλετε από εμένα κ. Βάρδα ;; ήταν έτοιμος να βάλει τα κλάματα.
- Κατ' αρχάς, καλά ξεκουμπίδια. Παραιτήσου αμέσως, μάζεψε ταμπογαλάκια σου και πάρε μετάθεση κάπου για Δράμα ή Κομοτηνή όσο πιο μακριά γίνεται απ' το Νησί. Κι αν μπορώ να προτείνω αντικαταστάτη... η γραμματέας σου είναι μια πολύ άξια κοπέλα.
- Δεν είναι αυτή με την μάσκα.
- Καλώστονε. Ρε λες να μην ξέρω ποια είναι κάτω απ' την μάσκα ; Γ' άλλο σου μίλησα. Θα φτάσω και στην... μάσκα. Λοιπόν, δεν σε βλέπω να συγκινείται !
- Σύμφωνα, θα παραιτηθώ αμέσως και θα ζητήσω μετάθεση μακριά από δω. Μετά ;;

- Τι μετά ;; Θα βγάλεις έξω τον Δημητρίου χωρίς περιοριστικούς όρους μέχρι την δίκη που θα γίνει με άλλον εισαγγελέα στην έδρα και θα μας ξεχάσεις όπως θα σε ξεχάσουμε κι εμείς. Καλά, εμείς μπορεί να μην σε ξεχάσουμε εντελώς, θα σ' έχουμε γι' ανέκδοτο να σπάμε πλάκα όταν τα πίνουμε αλλά...δεν θα πεις κουβέντα σε κανέναν και θα τα φορτώσεις στο βραδινό καράβι όλα και θα εξαφανιστείς. Κι αν μάθω ότι μίλησες με την Ντεμανζάκη πριν φύγεις, θα μπουκάρω στο καράβι και θα σε πετάξω στην θάλασσα μεσοπέλαγα. Τσιμουδιά στην πλακομουνού.

- Με απειλείς, κ. Βάρδα ; Ξέρεις ποια είναι η θέση μου ;

- Μια κοπριά είσαι, χαμούρη και ντροπή για το Δικαστικό σώμα. Και το πως την βρίσκεις σεξουαλικά με αφήνει παγερά αδιάφορο. Αλλά το πως αυτό το βίτσιό σου επηρεάζει το λειτουργήμα σου με βγάζει απ' τα ρούχα μου. Εάν δεν υπήρχαν μάρτυρες στο γραφείο σου θα σου έσπαγα τα μούτρα. Αχρείε. Μάζεψα και δίνε του αμέσως χωρίς να πεις κουβέντα και βγάλε τον Δημητρίου απ' την φυλακή. Αν είσαι ακόμα εδώ αύριο, όλες αυτές οι φωτό θα κρέμονται απ' τα μανταλάκια. Ο κ. Μπαλωμενάκης θα μεταφέρει την διαταγή σου στην φυλακή. Ο Δημητρίου σήμερα το μεσημέρι θα γευματίσει στο σπίτι του με την γυναίκα του. Θα περιμένουμε.

Έτρεμε ο φοβερός και τρομερός εισαγγελέας όταν ετοιμάζε το έγγραφο αποφυλάκισης. Ο Μπαλωμένος είχε ανοίξει το στόμα του σαν χάνος αλλά δεν είπε κουβέντα. Όταν πήραμε την εντολή, λίγο πριν βγούμε απ' το γραφείο του, γύρισα και του είπα.

- Αμέσως τώρα, Καβαφάκη. Με το βραδινό καράβι, σήμερα, όχι αύριο. Αν βιαστείς θα το προλάβεις. Καλά ξεκουμπίδια.

Στο διάδρομο φεύγοντας ο Μπαλωμένος είχε ανάμεικτα συναισθήματα. Μου έβγαλε τ' αρνητικά πρώτα.

- Δεν ήταν τρόπος, ρε συ όπως του μίλησες! Εισαγγελέας είναι!

- Μια κουράδα ήτανε και κάποιος έπρεπε να του το πει, Αντώνακα. Εσύ είσαι πολύ καλός μου φίλος επειδή έχω ξεχάσει πως είσαι δικηγόρος. Μην μου το θυμίζεις, να 'σαι καλά. Κρίνε βάσει αποτελέσματος.

- Ναι ρε Βάρδα, έχεις δίκιο. Θα χαρεί πολύ ο Δημητρίου. Και ο σάρακας του.

- Δεν τελειώσαμε ακόμα, φίλε. Πρέπει να βρούμε ποιος τον σκότωσε τον χωριάτη. Τότε είναι που θα χαρεί ο Δημητρίου. Και ο Δήμαρχος, αν πρέπει να στο θυμίσω. Τρέχα στις φυλακές με το χαρτί κι εγώ... θα πάω απέναντι για μια ριγκατόνι 4 τυριά. Τα ζητάει η χοληστερίνη μου.

Χωρίσαμε χαμογελαστοί και περιχαρείς να πάει να κάνει ο καθένας μας αυτό που είχε να κάνει.

Κόντευα να τις τελειώσω τις πέννες με τα 4 τυριά όταν χτύπησε το κινητό. Ο Παντέλος.

- Το GPS της χήρας την δείχνει στην καφετέρια του Κήπου. Μπορεί να συναντήσει κάποιον που σ' ενδιαφέρει.

- Ανεκτίμητος είσαι, ρε Παντελή. Θα τα πούμε σύντομα.

Πριν καβαλήσω την Βέσπα να πάω για καφέ στον Κήπο έκανα μερικά τηλεφωνήματα όπου απέφυγα να δώσω συγκεκριμένες απαντήσεις. Μόνον οδηγίες.

Ο Δημοτικός Κήπος της πολιτείας αν και λιγάκι μίζερος από πρασινάδα, φιλοξενεί στο εσωτερικό του δύο σημεία αναφοράς της πόλης μαζί με την παιδική χαρά για την πιτσιρικάρια. Το ένα είναι το κτίριο του εστιατορίου- καφετέριας με υπέροχο εσωτερικό αρχιτεκτονικό και λουλουδάτη εξωτερική ταράτσα και το άλλο το άντρο του Κακάρογλου. Ο υπαίθριος Δημοτικός κινηματογράφος που τον ανέστησε ο Λεωνίδας μετά που πήρε το πτυχίο του απ' το Πολυτεχνείο Αθηνών και κατέβηκε στην γενέτειρά του στο Νησί. Σινεφίλ παθιασμένος, και όχι μόνον, βάλθηκε να ξαναζωντανέψει το υπαίθριο σινεμαδάκι φέρνοντας ταινίες κάνεις δεν ήξερε από που και πως που προβάλλονταν τα καλοκαίρια μέσα στ' αρώματα που σκόρπαγε τ' αγιόκλημα

τριγύρω. Καταπληκτικές ταινίες του μη εμπορικού κινηματογράφου που οι δυο κλειστές αίθουσες της πολιτείας δεν θα μπορούσαν ποτέ να μπουν στον κόπο. Ο Κήπος όμως, σαν Δημοτική επιχείρηση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, μπορούσε να τις προβάλλει κι ας έκοβε μονάχα πέντε (5) εισιτήρια. Και τόσα έκοβε στις αρχές, όταν ήταν τίγκα είχε κόψει 8 αλλά ο πεισματάρης Κακάρογλου δεν την εγκατέλειψε την προσπάθεια και μετά από κάνα δυο χρόνια, το σινεμαδάκι του Κήπου το καλοκαίρι είχε ορθίους !!!! Όχι για να δούνε Τζεimis Μποντ αλλά "Το σκοτεινό αντικείμενο του Πόθου" τον τελευταίο Μπουνιουέλ. Καταπληκτικές ταινίες του παγκόσμιου σινεμά προγραμματισμένες και φροντισμένες απ' τον Λεωνίδα περάσανε απ' το σινεμαδάκι του Δημοτικού Κήπου κάτι καλοκαίρια που θυμάμαι ακόμα. Αλλά εγώ σήμερα δεν πήγαινα σινεμά, μεσημεριάτικα. Για καφέ πήγαινα και για "τυχαία" συνάντηση. Η Ιζαμπώ μόλις είχε τελειώσει το φαγητό της, τ' άδεια πιάτα ήταν ακόμα στο τραπέζι.

- Μαντάμ Φουστενάκη! Τί έκπληξις ! Εδώ γευματίζετε ;;
- Όχι συνήθως. Πως είστε κ. Βάρδα ;
- Καλά ευχαριστώ. Περιμένετε κάποιον ή μου επιτρέπετε να σας κεράσω έναν καφέ ;
- Παρακαλώ, καθήστε. Δεν περιμένω κανέναν. Προχωράνε τα σχέδια για το εστιατόριό σας ;

Είχα αποφασίσει εξ' αρχής να περάσω αμέσως στην επίθεση και δεν το καθυστέρησα.

- Φοβάμαι πως θα σε απογοητεύσω Ισαβέλλα. Δεν έχω σκοπό να κάνω εστιατόριο.
- Και τότε γιατί ήρθες να με βρεις.
- Ήθελα να πάρω μια ιδέα για το τι είδους γκόμενα γαμάει ο Δημητρίου κι αν άξιζε να πεθάνει ένας χωριάτης για την πάρτη της.

Τα ' χασε, της έφυγαν τα φλυτζάνια απ' το χέρι, γέμισε καφέδες ο τόπος έκανε να σηκωθεί να φύγει και της έστριψα το μπράτσο υποχρεώνοντάς την να καθίσει λέγοντάς της αγριεμένος.

- Κάτσε κάτω να τα πούμε, χαμούρα γιατί δεν το 'χω σε τίποτα να σε πλακώσω στο ξύλο.

Η Ντεμανζάκη τα ξέρασε όλα. Σειρά σου τώρα.

- Δεν ξέρεις τι λες !!! Ουδεμία σχέση έχω !! Αυτή τον σκότωσε !
- Ευχαριστώ για την πληροφορία, αυτό δεν μας το είχε πει !!!

Εκεί χλώμιασε κι έγινε κίτρινη σαν λεμόνι.

- Άκου πως θα γίνει. Θα σηκωθούμε σιγά-σιγά και ήρεμα και θα πάμε μαζί προς την έξοδο του Κήπου, την μικρή, στην μεριά του τένις. Εκεί μας περιμένει ένα αυτοκίνητο της ασφάλειας που μέσα βρίσκεται ο ίδιος ο αρχηγός και θα σε πάνε γι' ανάκριση. Αν δεν σ' αρέσει έτσι, μπορώ να κάνω μεγάλο σκάνδαλο δημοσίως και να πάω γαμώντας μέχρι εκεί με κλωτσιές. Καριόλα.

Σηκώθηκε τρεκλίζοντας, με τον ήσυχο τρόπο που της είχα προτείνει και βαδίσαμε μπρος αυτή πίσω εγώ προς την μικρούλα πόρτα κάτω απ' το σινεμά που έβγαζε μπροστά στο τένις. Εκεί περίμενε ο Παπαδάκης μέσα σ' ένα σκούρο αυτοκίνητο όπως του είχα ζητήσει χωρίς να κάνει ερωτήσεις. Λίγο πριν μπει μέσα με κατεβασμένο το κεφάλι, την έπιασα απ' τους ώμους και την κοίταξα στα μάτια.

- Δεν ήτανε πετυχημένη αυτή που σου έριξε ο Δημητρίου, ξεφτυλισμένη. Αυτή είναι.

Της έριξα μια μαζεμένη ροχάλα πάνω στα μούτρα που την μάζευα σε όλο τον δρόμο μέχρι το αυτοκίνητο της ασφάλειας.

- Κύριε Βάρδα !!!!! Εξανέστη ο Παπαδάκης από μέσα.
- Να μου κάνει μήνυση αρχηγέ και θα την πληρώσω. Την χαμούρα.

ΔΩΔΕΚΑ

Get back

Στην ασφάλεια, ο Παπαδάκης τα έκανε όπως του είχα ζητήσει. Δεν ήταν καθόλου σύμφωνος ο τυπικός μπάτσος.

- Άσε με να το κάνω εγώ όπως νομίζω, αρχηγέ, σε παρακαλώ και δεν θα το μετανιώσεις, στο υπόσχομαι.

- Δεν έχει ξαναγίνει, ρε Βάρδα ένας ιδιώτης να κάνει δουλειά της αστυνομίας !

- Πάντα υπάρχει η πρώτη φορά, αρχηγέ. Για όλα. Η αστυνομία σ' αυτήν την υπόθεση δεν στάθηκε στο ύψος της και με όλο τον σεβασμό που έχω στο πρόσωπό σου δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία φορά. Την πλακομουνού την έχεις στην απομόνωση ;

- Όπως μου ζήτησες αλλά δεν είναι κρατούμενη. Σ' ένα δωμάτιο την έχω σε γραφείο μ' έναν φρουρό απ' έξω.

- Ωραία. Τώρα που θα πάω να δω την χήρα, πάρε την μαζί σου πίσω απ' τον καθρέφτη ν' ακούει και θα καταλάβεις πότε θα είναι η στιγμή που θα της περάσεις τα βραχιόλια.

- Δεν συμφωνώ, να το ξέρεις αλλά... το αποτέλεσμα μετράει. Το ταμείο στο τέλος, όπως με το μπριτζ.

- Μια και το ανέφερες, για να σου ξεπληρώσω ένα μέρος του χρέους, θα πάμε μαζί σε τουρνουά Πανελλαδικό κι αν κερδίσουμε που θα κερδίσουμε, θ' ανέβεις κλίμακα.

- Μα... εσύ τ' απεχθάνεσαι τα Πανελλήνια.

- Για την πάρτη σου μόνο τσιφ, εμένα δεν με νοιάζει η βαθμολογία, το κέφι μου κάνω.

- Να κλείσουμε πρώτα αυτήν την υπόθεση και βλέπουμε.

Την Ιζαμπώ την είχανε πάει σ' εκείνο το γκρίζο γυμνό δωμάτιο γι' ανακρίσεις με το τραπέζι στην μέση, δυο καρέκλες αντικρυστές και τον μεγάλο καθρέφτη που ήταν διαφανές τζάμι κι από πίσω οι κάμερες και τα μικρόφωνα. Μπήκα μέσα κρατώντας ένα μαγνητόφωνο.

- Επίσημη είναι η ανάκριση, Ιζαμπώ και θα την ηχογραφήσουμε.

- Δεν έχεις κανένα δικαίωμα !! Θέλω τον δικηγόρο μου.

- Κλωτσιές στην κωλοτρυπίδα θέλεις αλλά δεν ευκαιρώ τώρα. Με την Ντεμανζάκη είσαστε φίλες απ' το Λύκειο, έμαθα. Καλές φίλες, κολλητές.

Η Ιζαμπώ κατάλαβε πως το είχε χάσει το παιχνίδι. Θα βγαίνανε στην φόρα πολλά. Εκεί στηρίχτηκα. Μήπως και στην απελπισία της να την σκαπουλάρει μου έλεγε αυτά που δεν ήξερα.

- Άκου, Ιζαμπώ. Το πλακομούνι δεν είναι παράνομο. Η απόκρυψη στοιχείων, το ότι δηλαδή ήξερες ότι αυτή τον σκότωσε και δεν το είπες, μπορεί να την γλυτώσεις μ' ένα εξάμηνο. Άντε να βάλουμε και συνεργό στο φόνο, βαριά -βαριά θ' αρπάξεις πέντε χρονάκια με καλή διαγωγή θα είσαι έξω σε 18 μήνες. Πες τα μου να ξαλαφρώσεις και θα κάνω ότι μπορώ για να ελαφρύνω την θέση σου. Η Ντεμανζάκη είναι καμένη, δεν την γλυτώνει με τίποτα, πάει για ισόβια. Εσύ γιατί να χαραμιστείς ;

- Μου πούλησε έρωτα για μεταξωτές κορδέλες και μ' έπεισε. Κι αυτή κι ο Δημητρίου.

- Σιγά ! Ο Δημητρίου τι σου 'κανε ;

- Μ' έκανε να τον ερωτευθώ.

- Σου έβαλε το μαχαίρι στο λαιμό και σου 'πε ερωτέψου με γιατί θα σκοτώσω τον άντρα σου ; Στάσου ρε Ιζαμπώ, δεν μου τα λες καλά. Αυτός ήτανε κύριος και τύπος και υπογραμμός στο μάθημα.

- Δεν το αρνιέμαι αλλά αυτή η λέσβω λύσσαζε που κόλλησα με τον Δημητρίου. Όλα μετά ήταν δικό της σχέδιο. Να τον απειλήσει, να τον παρακολουθεί, να του κλέψει τ' αυτοκίνητο και να κάνει ότι έκανε.

- Τι έκανε δηλαδή ;

- Ο Δημητρίου είχε άλλη γκόμενα. Κι ένα απόγευμα που ήτανε μαζί της, η Όλγα, Όλγα την λέγανε την κοπέλα μας, έκλεψε το αυτοκίνητό του που το είχε αφήσει σ' ένα έρημο δρομάκι κάπου κοντά στον γαμιστρώνα του και την έστησε στον άνδρα μου στο συνεργείο. Μόλις τον είδε να βγαίνει, ανέπτυξε ταχύτητα και τον χτύπησε. Μετά ήρθε να με βρει και να μου πει πως τα είχε κανονίσει όλα και... κάναμε έρωτα.

- Τα βραχιόλια, αρχηγέ, φώναξα γυρνώντας στο παράθυρο-καθρέφτη.

- Να σε ρωτήσω κάτι ρε Ιζαμπώ τώρα που ανοίξαμε τις καρδιές μας. Ο πατέρας σου όταν ήσουν μικρή, μήπως σε είχε κακοποιήσει ;

- Πως το 'μαθες εσύ αυτό ;;;; Εκεί έσπασε κι έγινε ράκος. Άδεια έριχνα κι έπιασα γεμάτα. Δεν ήταν οι τσικουδιές του γέρο-μπάτσου που μου έβαλλαν ψύλλους. Η λεσβία μπατσίνα στην αυτοψία ήτανε.

- Μου το' πε η Ντεμανζάκη. Όχι σ' εμένα δηλαδή, σ' εκείνη την μικρή που την πήρατε τριολέ. Κι η μάνα σου το ήξερε υποθέτω. Τ' αδέρφια σου ;

- Αυτοί δεν ήξεραν τίποτα. Συνέχεια έλειπαν απ' το σπίτι.

- Ιζαμπώ που όλοι σε είχανε για μυξοπαρθένα και κορίτσι υπόδειγμα, για τον φόνο του άντρα σου μπορεί να την σκαπουλάρεις με απλή συνεργεία αλλά για τον φόνο του πατέρα σου θα πας ισόβια μετά από 30 χρόνια. Είσαι μια εγκληματική μαύρη ψυχή κατά βάθος.

- Μόνος του έπεσε, δεν τον έσπρωξα εγώ !!!!

- Κάτσε να δούμε τι θα μας πει η Ντεμανζάκη γι' αυτό τώρα που την έδωσες για να σώσεις τον κώλο σου. Αυτή που σε γλύτωσε τότε γιατί ήσασταν ακόμα ερωτευμένες και προσπάθησε να σε γλυτώσει και τώρα. Ο χωριάτης γιος του παπά και μηχανικός αυτοκινήτων όταν σε πήρε δεν ήξερε τίποτα απ' αυτά. Γι' αυτό τον παντρεύτηκες, επειδή ήτανε μαλάκας. Αλλά το να είναι κάποιος μαλάκας δεν είναι έγκλημα, ούτε ποινικά κολάσιμο ξέρεις. Μαλάκας ξεμαλάκας δυο μέτρα κάτω απ' το χώμα βρίσκεται με τις Άρπυιες που έμπλεξε.

Την άφησα να κλαίει και βγήκα με το μαγνητόφωνο στα χέρια. Πέρασα από εκεί που βρισκότανε ο αρχηγός και η υπαστυνόμος του που φόραγε χειροπέδες κι ήταν έτοιμη να μυ χυμήξει να με κατασπαράξει.

- Το κατάλαβες τώρα ότι με κακό πούστη έμπλεξες. Δεσποινίς ...Όλγα ; Και ούτε να το σκεφτείς να βάλεις τον Δήμαρχο πλάτη. Το ξέρει και αυτός και εμείς.

Ο Παπαδάκης με πήρε παράμερα στα μυστικά.

- Τι ήταν αυτό με τον Δήμαρχο ;

- Αρχηγέ, έχω δώσει τον λόγο μου, μην με ρωτάς. Μπορεί να μείνει μυστικό. Κι αν τον Δήμαρχο τον έχω χεσμένο, τον Δημητρίου τον εκτιμώ παρ' όλα τα χούγια του και όταν θα τον ξανασυναντήσω στο μπριτζ δεν θέλω να ντρέπομαι.

- Κακή μέρα για το Σώμα καλή για τον Βάρδα και τον Δημητρίου. Τα κατάφερες πάλι, Αλύπτε.

- Βοήθησες πολύ, αρχηγέ και στο χρωστάω. Θα σου έκανα το τραπέζι αλλά μάλλον προτιμάς διάκριση στον Πανελλήνιο μπριτζ.

Καλός μπάτσος και καλός άνθρωπος ο Παπαδάκης. Και δεν ζήταγε και πολλά.

Η Ντεμανζάκη τα έδωσε όλα χαρτί και καλαμάρι, και τα πρόσφατα και αυτά που έγιναν πριν 30 χρόνια. Η μοναδική της δικαιολογία ήταν "ασυγκράτητο ερωτικό πάθος". Καλά λένε ότι σέρνει καράβι.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Honey pie

Το ζεύγος Δημητρίου μας έκανε το τραπέζι. Η Πασχαλιά, ο σάρακας, λαμποκοπούσε, ο Λέλης ήταν αμίλητος και σοβαρός.

--Πάντα έτσι γίνεται, μας διαβεβαίωσε η μαντάμ. Μετά από κάθε μαλακία πέφτει σε κατάθλιψη και περισυλλογή μέχρι να κάνει την επόμενη.

Τα φαγητά που είχε ετοιμάσει ήταν όλα υπέροχα, ο Λέλης όταν μας έσφιξε το χέρι ήτανε με νόημα. Ο Μπαλωμένος επέμενε να σπάσει στα δύο το χιλιάρικο της αμοιβής του και το δέχτηκα αφού τον υποχρέωσα να δεχτεί τα μισά απ' την επιταγή του Δήμαρχου. Τον υποχρέωσα... δεν τα λέει όλα, τον απείλησα ότι θα του κόψω την καλημέρα διότι επέμενε πως για το μυστικό του Δήμαρχου δεν είχε κάνει τίποτα και δεν έβλεπε γιατί θα έπρεπε να εισπράξει. Γιατί το λέει ο Αλύπιος, γι' αυτό.

Ο Καβαφάκης είχε εξαφανιστεί το ίδιο βράδυ, ποτέ δεν μάθαμε ούτε που πήγε ούτε τι απέγινε. Φέρανε κάποιον άλλον στην θέση του, η Νάντια θα έπρεπε να περιμένει ακόμα για προαγωγή. Δεν θ' αργούσε, η κοπέλα είχε πολλά προσόντα, φανερά και κρυφά.

Τα δυο εγκληματικά θηλυκά σάπιζαν σε κάποια φυλακή και θα σάπιζαν για κάμποσα χρόνια, η έκθεση του Μπαλωμένου ήταν δηλητήριο παρά την ένσταση του Δημητρίου που πρότεινε επιείκεια. Εκεί ήταν που πήρα ανάποδες και κάπως απαίτησα απ' τον Μπαλωμένο να σεβαστεί τ' όνομά μου. Α-λύπιος, δεν τις λυπάμαι τις καριόλες. Όλες τις καριόλες αν έχει κάποια σημασία.

Ο Μπαλωμένος δεν κατέβηκε υποψήφιος όπως είχε υποσχεθεί αλλά αυτό δύσκολα θα εξασφάλιζε δεύτερη θητεία στον σημερινό, τα σεξουαλικά άπλυτά του, αυτουνού και της γυναίκας του παρέμειναν κρυφά. Η φήμη και τ' όνομα του Δημητρίου παρέμειναν όπως ήτανε.

Στον Γαλατά δεν ήξεραν αν έπρεπε να χαρούν που κάποιος επιτέλους τόλμησε να ξεκάνει το κάθαρμα της κοινωνίας τους η να λυπηθούν για την τόσο καλή κοπέλα που το 'κανε. Ο Παπαδάκης μου είπε ότι ο γέρο-τσικουδίτης αρχιφύλακας ήθελε να περάσουμε απ' τον Γαλατά για να μας κεράσει αλλά κανείς απ' τους δυο μας δεν το πήρε στα σοβαρά.

Η Ιζαμπώ μου έκανε μήνυση !!!! Έργω εξύβριση για την ροχάλα στον Κήπο ! Την κατέθεσε και παρέστη ο Ματθαιογιαννάκης που δεν μπορούσε να χωνέψει πώς ο Μπαλωμένος και κάποιος Βάρδας του την είχαν φέρει έτσι. Παρουσιάστηκα στο δικαστήριο χωρίς εκπροσώπηση και παραδέχτηκα το γεγονός. Η άτεγκτη Δικαιοσύνη δεν αναγνώρισε ότι η ενάγουσα ήταν εγκληματίας και δολοφόνος και με καταδίκασε σε δυο μήνες φυλάκιση, με αναστολή, και 1000 ευρώ πρόστιμο-ψυχική οδύνη. "Σε ασπирίνες" είπα στην υπάλληλο που με έκοψε το παράβολο για το χιλιάρικο που μάλλον δεν κατάλαβε γιατί το είχα πει. Το πλήρωσα κι έφυγα μετανιωμένος που δεν της είχα σπάσει τα μούτρα.

Ήταν νωρίς ένα απόγευμα. Το πρωί είχα φτειάξει ζυμωτό ψωμί μ' ελιές και όταν το ξεφούρνισα έφτιαξα τ' αγαπημένα μου αυγά με φρέσκια ντομάτα και μπόλικά καψαλισμένα κρεμμύδια που τους πρόσθεσα δυο φέτες Σφακιανό απακι για έξτρα πρωτεΐνη. Τι Βιάγκρα και μαλακίες. Πρωτεΐνη και βασιλικός πολτός Αυγέρου και καθάρσεις. Ήπια και μια παγωμένη μπυρίτσα κι όσο να γίνει ο καφές, μάζευα τ' άπλυτα όταν χτύπησε το κινητό.

- Σπίτι σου είσαι ;

- Μαρία !!!! Δεν σου ζήτησα να το ξεχάσεις αυτό το τηλέφωνο ;

- Σπίτι σου είσαι, σε ρώτησα.
- Ναι, σπίτι μου είμαι.
- Εκεί σε θέλουμε. Πες μου πώς μπορώ να έρθω με το παπί.

Δεν είχε κανένα νόημα να ζητάω εξηγήσεις απ' το τηλέφωνο, ο τόνος της φωνής της είχε τέτοιο ύφος κι αποφασιστικότητα που καμιά αντίρρηση δεν είχε κάποια τύχη. Της είπα πως θα έρθει η μοναδική μου απορία ήτανε στον πληθυντικό του "σε θέλουμε" ! Δεν θα ήταν μόνη της ;

Όταν άνοιξα την πόρτα ήταν μαζί με μια πιτσιρίκα σε ηλικία και σε συσκευασία με κοντά μαλλιά, λευκή επιδερμίδα με γυαλιά Τζον Λένον αλλά πολύ πιο μεγάλα. Είχε όμορφα μάτια στην βιτρίνα το μικρό και μυτερή μυτούλα σαν Μάνγκα. Κοντούλα αλλά σφιχτόκωλη φαινότανε μέσα στο τζην. Την Μαρία την αθλήτρια την ήξερα από παλιά.

- Να σου συστήσω την Γιωργία , μια φίλη μου. Θα κεράσεις πράμα ;
- Κανείς δεν φεύγει ακέραστος απ' του Βάρδα, Μαρία. Αυτό έπρεπε να το ξέρεις.
- Το ξέρω αλλά άλλο κέρασμα θέλουμε.
- Δηλαδή ;;
- Η φίλη μου η καλή, η Γιωργία από δω, όταν ήταν 13 χρονών κι εσύ ήσουν ακόμα στο

Φαγκότο, σε είχε δει στο Μελτέμι μια μέρα κι από τότε έχει κόλλημα. Όταν της είπα ότι σε ξέρω και μάλιστα τελευταία είχα κάνει και μια δουλειά για σένα, μου ζήτησε, μου απαίτησε μάλλον να σου την γνωρίσω για να πραγματώσει το παιδικό της όνειρο. Αλλά έχει τα ίδια γούστα μ' εμένα ! Λοιπόν, για να μην πολυλογώ κι αρχίσεις να ρωτάς μαλακίες, ήρθαμε για να μας πάρεις και τις δύο μαζί. [Όλα παίζουν](#), ακόμα κι εγώ να θυμηθώ κάπως τα παλιά. Τι λες ;

Δεν νομίζω ότι μπορεί να βρεθεί αρσενικός στον πλανήτη ν' αρνηθεί μια τέτοια προσφορά ! Δεν θα μπορούμε σε λεπτομέρειες, είναι χυδαίο. Κι ήτανε πολύ όμορφο για να το κάνουμε χυδαίο. Όλα έπαιξαν, έτσι ακριβώς όπως το είχε πει η Μαρία. Είχε σκοτεινιάσει για τα καλά όταν έφυγαν κι έβαλα ένα Τζακ με την Λάκυ συνοδεία του. Το καλύτερο απ' όλα όμως ήτανε πως δεν επρόκειτο να ξανασυμβεί. Τουλάχιστον μ' αυτές τις δύο.

ΤΕΛΟΣ